

SANJA GROHAR • POLDE BIBIČ • EVA KOFOL • LEO MESSI

PLAYBOY

PLAYBOY

JUNIJ 2010 5,99 €
VSE, KAR MOŠKE ZABAVA

20V

VID VALIČ

**JA, SLOVENIJA
IMA TALENT!**

EVA KOFOL

**POVSEM GOLA
NA KANARIH**

— INTERVJU —

**POLDE
BIBIČ**

**»SLOVENCU USPE
Z DOMAČIM!«**

**SANJA
GROHAR**

ČETRTEČ V PLAYBOYU

LEO MESSI

**ŽIVLJENJSKA
ZGODBA**

— FORUM —

**KDO VSE
BO ZASLUŽIL?**

**PODNEBNE
SPREMEMBE, 3. DEL**

Samsung
Omnia PRO
49€*

HTC
Desire
249€*

Popolna skladnost stila in tehnologije.
Za trenutke, ki štejejo. Mobiteli iz Mobitela.

*Akcijska ponudba velja do odprodaje zaloga ob sklenitvi/podalžanju naročniškega razmerja Mobitel GSM/UMTS za paketa Povezani 44 in Povezani 77 za 24 mesecev (UMTS). Ponudba velja za vse, ki nimate veljavne aneksa UMTS št. 14/2005 ali UMTS št. 14/2005 Povezani ali GSM št. 16/2009 in izpolnjujete ostale pogoje. Mobitelova prodajna mreža uporabnikom omogoča nakup akcijskih aparatov na več kot 350 prodajnih mestih po vsej Sloveniji. Zaradi tega je mogoče, da določen model mobitela ni na voljo na vseh prodajnih mestih hkrati. Cene vključujejo DDV. Družba Mobitel si pridržuje pravico do spremembe cen in pogojev. Slike so simbolične. Za dodatne informacije, cenik pogovorov in storitev ter ostale pogoje v paketih Povezani obiščite spletno stran www.mobitel.si ali pokličite Mobitelov center za pomoč naročnikom na 041 700 700.

WWW.MOBITEL.SI

Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**
 Art direktor: **Gojko Zrimšek**
 Urednica fotografije: **Ivana Krešič**
 Likovna in tehnična urednica: **Renata Grabner**
 Urednica mode: **Irena Lušičič**
 Izvršni urednik: **Tomaž Kotnik**
 Računalniški prelom: **Marko Vovk**
 Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec**
 Lektor: **Marko Janša**

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci:
 Miran Ališič, Mišo Alkalaj, Esad Babačić, Barbara Bizjak, Teja Bivic, Blaž Bolcar, Jure Brecljnik, Rok Bulc, Jasmina Dvoršek, Tadej Golob, Urban Golob, Matej Grošelj, Darjo Hrib, Jurij Hudolin, Brane Kastelic, Peter Kavčič, Vinko Kernc, Gaber Keržnik, Filip Kocijancič, Alenka Kotnik, Špela Kažar, Goran Krstič, Aljoša Krošlin Grič, Dijana Matkovič, Max Modic, Tamara Langus, Bojan Levič, Jaka Lucu, Miroslav Martinuzzi, Dijana Matkovič, Lara Power, Marko Radmilović, Mitja Reven, Nina Rupel, Nataša Zajc, Vasja Semolič, Tomislav Vrečar, Nina Zidanič

Fotografi:
 Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Urban Golob, Saša Kapetanović, Borut Krajnc, Alex Štokelj

Izdaja:
 ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tženje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drozg**

Uredniški direktor: **Dušan Lukič**

Marketing in prodaja:
 Direktorica: **Špela Gutnik**

Oglasno tženje:
 ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tženje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 791, faks: 3000 715
 Direktorica oglasnega tženja: **Miša Stanko Lukašev**

Oglasno tženje za Playboy: **Barbara Radojlovič**

Naročniška služba:
 ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tženje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 789, faks: 3000 714
 Vodja prodaje edicij: **Martina Kuclar**

Naročanje starejših števil:
 Barbara Pečjak, tel.: 01 3000 700

Uredništvo:
 Playboy, Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana
 tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713,
 e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print d.o.o., Šveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

U. S. PLAYBOY
 Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief
 Rob Wilson – Art Director
 Gary Cole – Photography Director

PLAYBOY ENTERPRISES
 Alex Vaickus – President
 Jimmy Jellinek – Chief Content Officer
 Markus Grindel – Managing Director,
 International Print/Digital

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING
 David Walker – Publishing & Editorial Director
 Mary Nastos – Manager/Publishing Services
 Gabriela Cifuentes – International Publishing
 Administrator
 William Ansell – Editorial Coordinator
 Sarah Erdelyan – Editorial Administrator

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

©2010 AM LJUBLJANA, d. o. o.

©2010 PLAYBOY, as to material published in the March, 2010 & June, 2010; U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 8,5 %.

Naklada: 7.700 izvodov

ISSN: 1590-6294

Fotografija na naslovnici:
Nándor Pál

O goloti

Na dan oddaje te številke Playboya sem bil skupaj z gospo Angelco Likovič (junija 2007 smo jo gostili v 20V) gost oddaje Dobro jutro na TV Slovenija na temo o goloti. Kakšen imamo pri nas odnos do nje, je golo telo nekaj lepega ali nekaj nedopustnega, ali je žensko golo telo zgolj objekt, ali je naša družba seksistična ... in ali je golota popolnoma naravna stvar in je razprava o tem nesmiselna. Prikupna voditeljica je menila, da o tem je vredno razpravljati, pa sem bil, kakor se za urednika Playboya spodobi, prijazen in televiziji nisem želel povzročiti za kakšnih 15 minut luknje v programu. Ker golota je naravna, najbolj naravna od vsega človeškega. O tem ni kaj razpravljati in tu bi se oddaja lahko na samem začetku gladko končala. Toda mladenič Playboy že več kot 50 let razbija tabuje in jih mora, kakor kaže stanje stvari, še tudi v tem tisočletju. Človek je tisti, ki je z najrazličnejšimi koncepti svojega čudovitega uma, tistega, ki je ustvaril toliko lepega, stvari silno zapletel in se oddaljil od sebe, od svoje prvobitne narave. Če ne moreš (svoje!) golote sprejeti kot nekaj prvobitnega in v tem uživati, potem ne moreš biti sproščen. Biti to, kar si. Nekaj v tvoji buči te zavira in svojih potencialov ne moreš izkoristiti in živeti na polno. Jasno kot beli dan in na prvi pogled povsem preprosto, v globini psihe pa seveda zapleteno. In medtem ko na dolgo in široko razpredaš, sam, v dvojce ali v družbi, zavedno ali nezavedno, načrtuješ in snuješ, se ti, kakor je lepo povedal Lennon, življenje ne samo dogaja, temveč se žal zelo pogosto tudi zgodi. Izteče. Brez užitka in tudi v vojnah. Zato uživajmo najprej v sebi, v nagosti navzven in navznoter,

ker potem lahko tudi v vsem drugem. Bistvene stvari v življenju so vendarle sila preproste, le sprostiti se je treba. Ahhhh, kako prija ta džakuzi!

P. S.: Tokratni forum Miša Alkalaja smo na www.playboy.si objavili skupaj z vsemi avtorjevimi opombami. Za objavo v reviji jih je namreč preveč.

Lea Omerzel

Tadej Golob & Polde Bibič

Mišo Alkalaj

Dijana Matkovič

Saša Vale

Sanja Grohar & Bor Dobrin

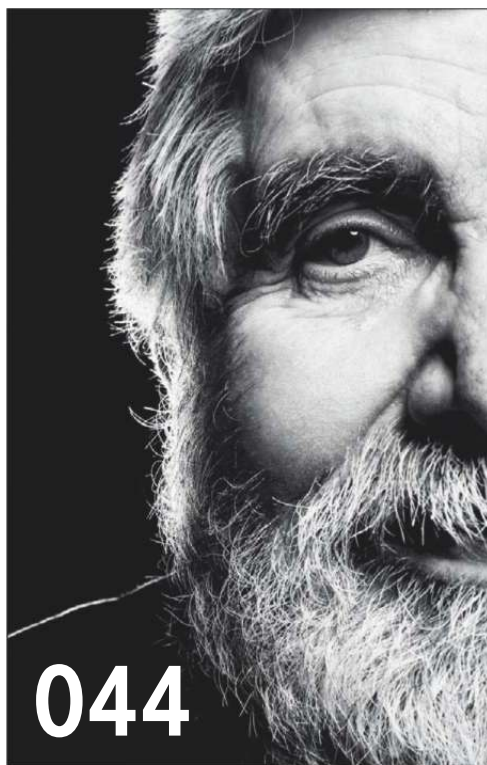
Vinko Kernc

Nina Kohne & Aleš Bravničar

- 008** Nina Kohne
- 010** Světník
- 012** Magnet
- 034** Kolumna Maxxxa Modica
- 038** Eva Kofol: Mokre sanje
- 044** Intervju: Polde Bibič
- 054** Porsche Ice Force
- 057** Volvov ledeni kamp
- 058** Milano – pohošiveni trendi 2010
- 062** Multiorgazmična ženska
- 066** Lexus LS 600h L

Polde Bibič

Legenda ljubljanske Drame, nekdanji profesor za dramsko igro in dobitnik Prešernove nagrade. Kljub prvi ljubezni, gledališču, v katerem je z užitek igral, s prav tolikšnim pa tudi pisal o njem, si je vseslovensko slavo prislužil z igro v legendarnih slovenskih filmih. Najbolj je seveda znan po Bedancu in vlogi advokata v Cvetju v jeseni, a v intervjuju med drugim razkriva tudi, kako je sodeloval s Pučnikom proti komunistični oblasti, ki ga je tudi zaprla.

Multiorgazmi in navijaški raj

Starodavne, večtisočletne taoistične skrivnosti nas vodijo po poti do ženske ekstaze in s tem do največjega zadovoljstva vsakega pravega moškega. Najprej seveda dodobra preštudirajte teorijo, nato pa se takoj lotite prakse. Vztrajajte do končnega uspeha! In če vam bo šlo hitro dobro od rok, vas bo prezadovoljna draga gotovo nagradila s potjo v Južnoafriško republiko. Na žogobrc, seveda! Če pa jo boste vzeli s seboj, vam na strani 118 predlagamo 7 navijaških postajank, kjer bo zagotovo zadovoljna tudi zadovoljena ona. Ko že boste tam doli, bi bil greh, če je ne bi še malo mahnili naokoli.

- 068** Forum: Znanost in politika podnebnih sprememb, III. del: Kdo si obeta zaslužek?
- 074** Olga Uljanova: Ste ji kos?
- 088** 20V: Vid Valič
- 094** Playboy portret: Lionel Messi
- 100** Leteča svinja bradavičarka iz Liliputa
- 104** Dia & Kata: Seksi prijateljici
- 112** Sončni otok
- 118** 7 navijaških postojank v JAR
- 122** Double S Jeans Sanje Grohar
- 132** Kolumna Marka Radmiloviča
- 134** Kaj delajo naša dekleta

POVRŠINA VOZILA

8 m²

4 x 0,04 m²

STIK VOZILA S CESTO

IN KAKO VARNE SO VAŠE PNEVMATIKE?

SODELUJTE V VELIKI NAGRADNI AKCIJI **VARNIH 111** IN SE POTEGUJTE ZA LEPE NAGRADE!
ZA PRIJAVO POŠLJITE **VARNIH 111** NA **3080** ALI OBIŠČITE SPLETNO STRAN
www.varnih111.si

VARNIH 111

GOODYEAR

**VARUJMO TISTE,
KI JIH IMAMO RADI.**

Ob nakupu štirih pnevmatik OptiGrip ali EfficientGrip na pooblaščenih servisih* vam podarimo Goodyear majico.

Do 15. maja 2010.**

* seznam pooblaščenih servisov na www.goodyear.si / ** oz. do izteka zalog

PLAYBOYEVA PISMA MESECA

Do zadnje pike

Playboy mi že nekaj let bogsigavedi zakaj domov nosi punca. Običajno ga prelistam in pogledam punce, potem pa se kak mesec valja po stanovanju, da ga še nekajkrat prelistam, preden gre v večna lovišča.

Majeovski izvod je bil v nečem drugačen. V roke sem ga dobil v soboto zjutraj in ga kot navadno na hitro prelistal ter postavil na običajno mesto. Popoldne sem se spomnil, da sem nekje zasledil nekaj zanimivega in sem ga isti dan ponovno vzel v roke (govorim o Playboyu) in prebral VSE članke v Magnetu. Med igranjem spletnega taroka sem si zvečer punce še enkrat pogledal in preklinjal, zakaj na skraj vseh slikah na tak ali drugačen način skrivajo mednožje – mar se je Playboy popolnoma 'pomehkužil'?

In potem je prišla nedelja ... sončna, idealna za odhod v naravo ter neskončni sprehod v dvoje. A glej ga zlomka – spet mi je v roke prišel Playboy in zgodilo se je nekaj, kar se mi doslej še ni – prebral sem ga od začetka do konca! In zdaj vem marsikaj celo o jahtah, pri katerih še za 'ventilček' nimam, da o kulinariki sploh ne izgubljam besed.

Da zaključim: postajate vse bolj berljivi, kar je dobro. Kaj dobro, odlično! Punce pa naj kar ostanejo nage, napol nage prepustite FHM-ju in njemu podobnim približkom.

Lep pozdrav,
Janez, Ljubljana

Svet je, na srečo, sila pester in tako so tudi Playbojeva dekleta – nekatera so prav sramežljiva, druga povsem odkrita, tretja si želijo sprožiti domišljijo bralca, le kaj se skriva pod nje ročico ... Vsekakor pa Playboy ne skriva tistega, kar nas moške vsekar neskončno radosti. Zato, slovenske dekleta inu žene, za nas vedno razkrijte vse svoje čare! Samo, Janez, kako boste potem šteli taroke?

Mlada bralka

Pred nekaj dnevi – novi Playboy je ravno dobro prispel v poštni nabiralnik – si pripravim vašo revijo na mizo, da jo bom prelistala, saj si ne morem kaj, da ne bi vsaj pokušala vanjo, kasneje ko pa gredo otroci spat, pa jo v miru po delih preberem – sploh vašše intervjuje, ki so vrhunski!

fotografirala Ivana Krešar

Torej ... pripravim si revijo ... samo še za trenutek skočim v drugo sobo ... pridem nazaj in revije ni več na svojem mestu ... Hmm, pogledam naokrog, kje sta moji starejši punčki, no, in jo zagledam ... še ne dvehletna Inja z zanimanjem lista revijo :) Sestrica dvojčica Taja pa zraven nje opazuje zanimivo teto na naslovnici :)

P. S.: A sem omenila, da je letna naročnina na Playboy darilo mojemu možu?;)

Lep pozdrav,
Manca, Ljubljana

Srečen je moški, ki vas je oženil! Vajini dvojčici pa imata dober okus :)

Pozdravljen Playboy!

Lepe pozdrave iz Dolomitov, kjer sem na smučanju s prijatelji. Kot je jasno že na prvi pogled, uživam(o) – veliko zaslug za to pa imaš tudi ti.

P. S.: Majico mi zavidajo prav vsi, saj je pravi magnet za spoznavanje novih ... Kaj več pa ne smem napisati, saj vas bere tudi moja punca, ki mi jo je kupila.

Vaš redni bralec Matija

Vaša draga je nekaj posebnega, zato ji pošljamo najlepše pozdrave! Vam pa želimo še veliko pestre smuke in spoznavanja novih ... vsega, kar vam srce poželi.

POZOR! Pograbbite svinčnike in tipkovnice!

Pisca najbolj zanimivega pisma bo Promands, d. o. o., nagradil z vrhunskim parfomom **KENZO POWER COLOGNE**.

Več na strani 25.

POVEZANI S STRASTJO.

“MNOŽICA ZAZNA VSAK
NAŠ UDAREC.
TISTEGA V ŽOGO ALI
TISTEGA PO BOBNU.”

POPOLN UŽITEK.

www.pivo-union.si

**MINISTER ZA ZDRAVJE OPOZARJA:
PREKOMERNO PITJE ALKOHOLA ŠKODUJE ZDRAVJU!**

LIČENJE IN FRIZURA: Tina Fabjan, vodja umetnikov ličenja Max Factor; STILIRANJE: Inja Savski
Vse perilo ekskluzivno iz prihajajoče kolekcije La Perla Limited Edition. Za gostoljubje se zahvaljujemo Hotelu Lev.

Nino

KOHNE

■ Na slovenskih modnih brveh Nino Kohne najverjetneje gledamo v zadnjih trenutkih, preden nam pobegne v tujino. V obljubljenih modnih prestolnicah, v katerih bo lahko nadaljevala uspešno pot v lepotni industriji. Pot, ki jo je začela hoditi pri petnajstih letih, ko je kot neizkušeno dekle vstopila v manekensko šolo in iz nje prišla izklesana profesionalka, prečudovita blondinka z izjemnim pogledom in še izjemnejšimi nogami. Zmagovalka Bernie Models 2009, medijskega projekta Bernarde Marovt, je letos navdušila v Bovcu, kjer je v divjih kreacijah Mira Mišljena nastopila kot del manekenske ekipe na tamkajšnji dobrodelni modni reviji.

A sloko telo ni edino, kar prepriča v svetu mode. Nina trdi, da so za uspeh potrebni tudi karizma, pozitivna energija in komunikativnost. Vrline, ki jih že v prvem pogovoru nasmeja na lepotica izraža s simpatično klepetavostjo, nasmejanostjo in privlačno duhovitostjo. Ta ji seveda zelo koristi v trenutkih, ko tudi na še tako izpiljeni modni reviji kaj ne gre tako, kot bi moralo iti. »Kar nekaj primerov se spomnim,

ko se nam je nenadoma zgodilo nekaj, kar lahko hitro pokvari večer. Najpogostejši kiks je, ko nekdo zamudi na oder, ampak to je tudi precej nedolžno in opravičljivo, saj so preoblačenja za odrom prave živčne vojne. Bolj neprijetno je bilo, ko sem nekoč sredi revije dobila napad smeha in se preprosto nisem mogla zadržati. Ali ko se mi je med hojo odpel čevljev. Na srečo se je končalo brez poškodb. Tako čevlja kot tudi mene,« se s prešernim nasmehom spominja Nina. In tiho razmišlja, da bi se morda kdaj preizkusila tudi kot igralka v filmu. Za zdaj se še zelo osredotoča na izobraževanje, o družini ne razmišlja, bolj jo mikajo izzivi, ki se ji odpirajo na modnem področju.

In če boste od zdaj pogostejše pogledovali po dolgolasih blondinkah v upanju, da ugledate prelesto Nino, naj namignemo, da se mlada manekenka zabava le ob koncu tedna, ko s prijatelji zapleše v kakšen nočnem klubu. Svoje proste urice namreč raje preživlja ob knjigi ali pa jih porabi za izdelovanje nakita. Ja, tudi z rokami je spretna. 📷

Panasonic

ideas for life

IGRIŠČE ZA NAJBOLJŠO JASNOST SLIKE.

Pripravite se na vrhunske užitke gledanja!
Nova TV Viera NeoPDP 600Hz ima več kot 2 milijona
samosvetlečih slikovnih točk s kratkim odzivnim časom.
Nikoli več ne boste zamudili nobene podrobnosti v akcijskih
posnetkih, ne v športu, ne v filmih ali igrah.

SEDAJ S 5-LETNO GARANCIJO.**
VSE ŠTEJE.

NEOPDP

VIERA

*Sub-field Drive

www.panasonic.si

**Za Viera Full HD TV zasloni kupljene med 21.05.2010 in 10.07.2010. Več podatkov o tem na internet strani www.panasonic.si

www.ktmfreeride.com

Mali velikan

■ S strateško in grafično navdušujočo igro **Total War Napoleon** skočite v čevlje malega velikega vojskovodje. Ali pa poveljujete kateri od nasprotnih vojska in porazite slovitega Napoleona ter na zaslonu svojega računalnika spremenite tok zgodovine. Igra postreže z legendarnimi bitkami, med njimi sta tudi Napoleonov pohod v Italijo, v kateri je osmešil Avstrijce, in druga večna, ki Bonaparta skupaj z vojsko popelje v Egipt. Vojske se seveda udarijo tudi na Trafalgarju in Waterlooju. Vojskovanje poteka tako na kopnem kot na morju, na obeh 'podlagah' pa je med najpomembnejšimi elementi seveda taktika. (M. R.)

Ocena: 🐘 🐘 🐘 1/2

www.totalwar.com

Umetnost & zvok

■ Dober par zvočnikov lahko dela čudeže vašima sluhovodoma, a na žalost je večina tako zanimivih, kot bi zrl v blede steno. ELAC-ovi že tako uspešni zvočniki **FS 247**, v posebni izvedbi posvečeni abstraktnemu umetniškemu gibanju **De Stijl** (okrog 2000 evrov), to pač niso. Gibanje, v katero so se leta 1917 v Amsterdamu združili slikarji, arhitekti in oblikovalci, je močno vplivalo na slikarstvo, arhitekturo in grafično oblikovanje, osrednja osebnost pa je bil slikar Piet Mondrian. Njegovo težnje k urejenosti in preglednosti – ravne linije, pravilne ploskve, pravokotne oblike in primarne barve (rdeča, rumena in modra), kombinirane z nevtralnimi (črno, sivo in belo) – pa lahko kontrapunktirate s kakšno divjo muziko in ustvarite povsem svojo umetniško realnost. Predvsem pa divjo zabavo. (B. O.)

Električna zabava na kolesih

■ KTM, znan po brezkompromisnih motociklih za brezpotja, je svetu pokazal svoje videnje elektrificirane prihodnosti. Stavijo na dva modela: enega za vožnjo po terenu in drugega za uganjanje vragolij po mestu. Modela **Freeride**, kot ju trenutno imenujejo, ne bosta težja od 90 kilogramov in s ceno le malo pod deset tisoč evri. V trgovine naj bi prišla prej kot v enem letu. (P. K.)

www.elac.com

Gosposki gliser

www.frauscherboats.com

■ Pri Frauscherju že več kot sto let izdelujejo kulturna plovila in tako so se spomnili na tekmovalne gene z začetka 20. stoletja ter naredili model **717 gt**, ki se ponaša z absolutnim luksuzom in močjo od 250 do 420 'konj'. Evropsko plovilo leta med športnimi čolni do 30 čevljev je lahko vaše za 90.806 evrov. Tudi s povsem električnim pogonom. (B. O.)

Za užitek

www.sennheiser.com

■ Kdor uživa v dobrem zvoku, naj si le privošči Sennheiserjeve slušalke **cx980** (155 evrov) z dveletnim jamstvom. Na pet milimetrov jim je uspelo stlačiti vse frekvence med 16 in 24 tisoč herci. (B. O.)

Tradicija?

■ Ne ravno, vsaj ne v tehničnem smislu. Novi **breguet ref. 7057** je sodobna in predvsem presneto dobra mehanska ura, ki so jo izdelali v maniri ustanovitelja dinastije, genialnega urarja Abrahama-Louisa Bregueta. Ta je ob mnogih izumih zaslužen tudi za leta 1790 predstavljeni sistem zaščite urinega mehanizma pred udarci. Poimenoval ga je pare-chute (padalo) in ga danes najdemo v omenjeni uri iz kolekcije Tradition. Tej so glede na predhodnico iz leta 2005 povečali ohišje ter številčnico, ob tem pa prikaz rezerve navitja postavili nanjo med 8. in 10. uro, kjer bo polarizirala mnenja Breguetovih oboževalcev. Ja, že A.-L. Breguet je rad asimetrično razporejal funkcije po številčnici. Bržčas bi bil zdaj na naslednike ponosen. (B. L.)

www.breguet.com

Sprostitev

■ Desireejev naslonjač **kara**, ki ga je zasnoval oblikovalec Marc Sadler, je kombinacija treh načel: popolne prilagodljivosti in udobja, najvišje kakovosti materialov (lesena struktura, usnjene blazine) in natančne izdelave. Dobite ga seveda v več materialih in barvnih kombinacijah, vendar je še vedno najmogočnejša osnovna: orehov furnir in črno usnje. Cena naslanjača se vrti okoli 2500 evrov, za popoln komplet s taburejem vred pa prištejte še tisočaka. (V. S.)

www.arredainterier.si

Pisalo leta

■ Pisalo je močnejše kot meč. Kaj pa kot puška? Točneje, lovška puška, kakršno je v rokah držal vojvoda Roland von Faber-Castell. Njegov arzenal za lov na divjad je namreč imel eno zelo izjemno posebnost – leseni deli pušk so imeli vzorce, vgravirane s čistim zlatom. Za podjetje Graf von Faber-Castell, znano po izdelovanju vrhunskih pisal, so takšne zgodbe pravi ustvarjalni navdih, udejanjen v mojstrovini *pen of the year 2010*. Tudi tokratno pisalo leta – kot že mnoga leta poprej – ni izbrano med najbolj kičasti-mi, prav nasprotno, iskali so simbiozo minimalističnega luksuza in narave. Tako je **pisalo leta 2010** pravzaprav poklon omenjenim lovskim puškam: osrednji del je prevlečen z lesom lešnika, vzorec pa je vgraviran iz čistega 24-karatnega zlata. Platinasti pokrovček, ki varuje ročno vstavljeno 18-karatno konico, doda rustikalnemu delu občutek modernega. Je pa pisalo leta za zdaj le za obudovanje. Omejeno serijo bodo kupcem, kakor je že običajno, ponudili prihodnje leto. (D. H.)

www.graf-von-faber-castell.com

PROMOCIJSKO SPOROČILO

Pivovarna Union je uradna pivovarna slovenske nogometne reprezentance, ki bo nogometaše spremljala tudi na SP v nogometu 2010 v Južno afriški republiki.

V tem času smo za naše potrošnike pripravili tudi posebno embalažo, in sicer 12 različnih pločevink Union pivo s podpisi in slikami nogometašev in osnovno 0,50 L steklenico ter promocijsko pakiranje četvorček (4 x 0,5 L pločevink) in šestorček (6 x 0,5 L pločevink) z nogometnim motivom. Prav tako smo za pивce vod pripravili Zalo v 0,5 L in 1,5 L PET embalaži z nogometnim motivom. Naši zvesti kupci bodo tudi na prodajnih mestih opazili različne pospeševalno prodajne aktivnosti ter nagradne igre, vezane na SP v nogometu 2010.

“Minister za zdravje opozarja: Prekomerno pitje alkohola škoduje zdravju!”

Pozna najboljše
restavracije.

Rezervira najboljše hotele.

Kjerkoli je za stvar.

NE, NI TVOJA LJUBICA.

Je pa BlackBerry.

BlackBerry® iz Vodafona

**Dlančniki za
komunikacijo s
komerkoli, kjerkoli
in kadarkoli.**

BlackBerry®
Curve™ 8520

50 €

Sedaj na novem paketu
enaZAME BlackBerry!

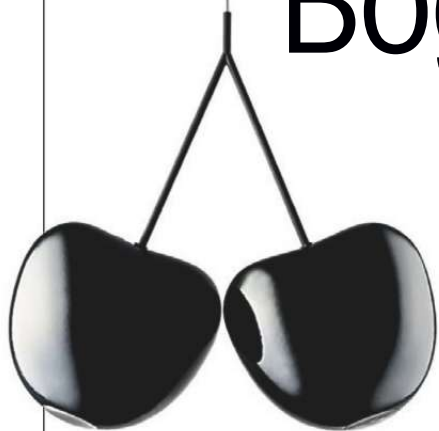
simobil
Povej nekaj lepega

Cena telefona velja ob vezavi za najmanj 24 mesecev na paketu enaZAME BlackBerry in velja do 15. 6. 2010
oz. do razpisne zaloge. Cena vključuje DDV. Več informacij o pogojih poruke dobite na 080 40 40 40,
na www.simobil.si in na Simobilovih prodajnih mestih. Simobil d.o.o., Šmartinska 134b, SI-1000 Ljubljana

www.nikazupanc.com

Boginja vetra

■ Neumorna industrijska oblikovalka Nika Zupanc se je v Superstudiu Piu, enem najvidnejših milanskih razstavišč s področja interjerja in oblikovanja, predstavila z novo kolekcijo predmetov in razmislekov, zgovorno integriranih v **Paviljon vetra** – kot novem obeležju v mestu oblikovanja. Po lanskem uspehu so se skupaj s podjetjem Trim odločili, da v Milanu ponovijo svoj skupni nastop ter tako prinesejo nov veter v slovensko gospodarstvo in v slovensko kulturo. Tudi tokrat je paviljon narejen na osnovi qbissa – Trimovega modularnega fasadnega sistema. (V. S.)

Križ, skodelica kave in jelen

blog.mag.com/blog

Vojna prihodnosti

■ Kakor je žal videti, bodo vojne tudi v bližnji prihodnosti. Kako naj bi se toliko leta 2025, kaže akcijska streljačina s pridihom orožarskega simulatorja **MAG** (Massive Action Game). V njenem svetu vlada navidezni mir, saj so države sprejele odločitev, da nacionalne vojske ne bodo zapuščale meja. A kaj, ko je moč orožja razdeljena na tri gverilske centre. SVER sestavlja vojaška sila iz Kitajske, Indije, Rusije in drugih azijskih držav, Raven Industries zastopa interese zahodne Evrope, v Valor Company pa so bolj ali manj ameriški orožniki. Sredi te neklasične vojne vihere rešete nasprotnike ('pravo' stran izberite sami), klatite helikopterje in preprečite oskrbovanje sovražnikovih taborov. Igra spominja na legendarni C&C, saj tudi tu lahko popravljate in zdravite, a vse skupaj tako grafično in vsebinsko prepričljivo, da boste brez dvoma začutili razsežnosti vojne vihere. (M. R.)

Ocena: ★★★★★ 1/2

www.mglo-lj.si

FOTO JČI Škarar

■ To in več so Laibachi. Osemdesetim letom minulega stoletja so prinesli mešanje glasbe, filma, videa, performansov. Igrali so se s popularno kulturo, politiko in umetnostjo. Ustvarjali nekaj, čemur danes rečemo retroavangarda in alternativno postmoderno ustvarjanje. V Mednarodnem grafičnem likovnem centru v Tivoliju v Ljubljani je do 6. junija na ogled multimedijško desetletje skupine Laibach, **Gesamtkunst Laibach, Temelji 1980–1990**, njih likovno, glasbeno in pisno teoretsko kreiranje. To pomeni slike, grafike, plakate, publikacije, časopisne strani, vabila, ovitke plošč, fotografije, scenografije koncertov, video in izdelke za promocijo pa še posebno tri nove instalacije, pripravljene za razstavo. Prvič tako temeljito in v tolikšnem obsegu. (N. R.)

Laibach Kunst

Mazda3

MMS, d.o.o., Dolenjska cesta 242 C, Ljubljana | Kombinirana poraba goriva 4,5 do 7,6l/100 km, uradna emisija CO2 119 do 185 g/km. STUDIO MARKETING, JVT

na voljo od
12.990 EUR

www.mazda.si

POPOLNA SUVERENOST

Mazda3 združuje vrhunsko japonsko kakovost z izjemnim dizajnom. Odlikuje jo popolna kombinacija moči in varčnosti. Neukrotljivo zmogljivost motorja in aerodinamično učinkovitost spremljajo natančni prenosni mehanizmi in edinstveni sistem "i-Stop" za ekonomično porabo goriva ter dodatno zmanjšanje količine izpustov CO₂. Udobna notranjost in radarski sistemi za povečano bočno varnost spremenijo vožnjo v edinstveno sproščujoče in nepozabno doživetje tako za voznika kot za vse v njeni bližini.

Ljubljana: A-COSMOS d.o.o., 01/583 35 25 • AVTOCENTER BTC, 01/523 11 26 • INTERCLASS CARS, 01/200 09 55
• Maribor: AVTOCENTER ŠERBINEK, 02/450 35 50 • Murska Sobota: AVTOCENTER LEPOŠA, 02/536 17 70 • Celje:
SELMAR, 03/424 40 18 • Zagorje: AVTOHIŠA KRŽIŠNIK, 03/566 47 29 • Velenje: AS AVTOMOBILI SKORNŠEK,
03/891 90 77 • Kranj: AVTO MOČNIK, 04/281 77 17 • Nova Gorica: AUTORENT, 05/302 84 60 • Koper: AVTOPLUS
05/613 70 39 • Novo mesto: MAKOMA, 07/393 42 12

MLADINA SPECIAL

23. APRIL 2010
3,90 EUR

POSEBNA ŠTEVILKA O SVETOVNEM PRVENSTVU V NOGOMETU

MUNDIAL

IZIDE: 23. APRILA

**NAPRODAJ NA VSEH PRODAJNIH MESTIH V
SLOVENIJI**

UREDIL: IGOR E. BERGANT /

**KOMENTARJI: JURIJ GUSTINČIČ, DUŠAN JOVANOVIČ,
BOŽO REPE, JANKO LORENCI, DRAGO KOS,
BERNARD NEŽMAH, VESNA V. GODINA, GORAN VOJNOVIČ,
BOGOMIR KOVAČ, MARCEL**

**ŠTEFANČIČ, JR / INTERVJU: MATJAŽ KEK / BONUS:
ALBUM ZA SLIČICE**

Touring

■ V tem trenutku najbrž ni blagovne znamke, o kateri bi toliko razpravljali kot o Beemveju. Natančneje: o dizajnu njegovih avtomobilov. In vemo, zakaj. Nova petica je že nakazala opazno 'nazadovanje' v klasične oblikovalske vode, nedavno predstavljene fotografije različice **BMW 5 touring** to le še potrjujejo. Ker je touring pač le petica s kombijevskim zadkom, je tehnika znana, nova je le velikost prtljažnika, ki tule meri od 560 do 1670 litrov. Zdi se čeden, eleganten in športen. (V. K.)

www.bmw.si

www.sonyericsson.si

Mobilna zasvojenost

■ Atraktiven videz, ravno praviška teža in ubijalske značilnosti – Sony Ericssonova **xperia X10**. Skupaj z Googlovim operacijskim sistemom Android, a ozaljšanim in predruženim s Sonyjevimi uporabniškimi vmesniki, je vroča roba na trgu mobilnikov. Če vas velik, za dotik občutljivi štiripalčni zaslon in vgrajena kamera z osmimi megapiksli ter samodejnim ostrenjem ne prepričata, vas bodo mogoče premamili prepoznavanje obrazov in nasmeškov na posnetkih ter označevanje fotografij na zemljevidu, povezljivost z najhitrejšimi omrežji, odličen procesor qualcomm snapdragon s taktom 1 GHz, vgrajeni GPS, radijski sprejemnik in čaščenje socialnih omrežij. (T. K.)

VARNI ZA VOLANOM

V začetku aprila je podjetje Sava Tires z blagovno znamko Good-year lansiralo akcijo **Varnih 111**, ki ima za nalogo ozaveščanje slovenskih voznikov o pomenu tehnične brezhibnosti vozila za njihovo varnost na cesti. Eno glavnih vlog pri (ne)varnosti na cestišču zagotovo nosijo pnevmatike, češar se zavedajo tudi v podjetju Sava Tires. Kot družbeno odgovorno podjetje želijo po svojih močeh poskrbeti za varnost vseh udeležencev v prometu. V preteklem letu so v 40 šolah in vrtcih otrokom po vsej Sloveniji razdelili preko 4000 odsevnih brezrokovnikov, letos pa želijo varnost v prometu približati tistim, ki sedijo za volanom. Inštruktor varne vo-

žnje **Brane Kūzmič**, eden izmed treh eminenc avtomobilizma, ki so se pridružile akciji **Varnih 111**: **"Slovenci raje, kot v varnost vozila, vlagamo v 'dodatno opremo' estetskih užitkov, zanemarjamo pa takšno, ki omogoča, da se vsak dan varno pripeljemo od točke A do točke B. Pnevmatike za mnoge predstavljajo nepotreben strošek, češ 'saj bodo zdržale še eno sezono'. Morda bi bolje razmislili ob zavedanju, da jih na cesti držijo le štiri male površine pnevmatik, ki ob stičišču s cesto ne presegajo velikosti štirih pisemskih ovojnic."**

PROMOTIVNO SPOROČILO

Več o akciji na www.varnih111.si

www.kaldewei.com

Na krožniku

Vnuk Sigmunda Freuda

www.centrepompidou.fr

Naked Admirer, 2004; 59 x 76 cm, © David Dawson

■ Danes 88-letni Lucian Freud je eden najpomembnejših sodobnih figurativnih slikarjev. In s sliko z neuradnim naslovom *Big Sue*, leta 2008 prodano na dražbi za več kot 33 milijonov dolarjev, se je vpisal v zgodovino kot ustvarjalec najdražjega prodanega umetniškega dela še živečega avtorja. Najraje slika prijatelje in znance, kolege slikarje, ljubimce in otroke. Tiste, ki mu želijo pozirati, in ne profesionalnih modelov za denar. Pozirala mu je tudi angleška kraljica. Na pariški retrospektivni razstavi *L'atelier* si lahko do 19. julija v centru Pompidou ogledate približno 50 slik velikega formata ter izbrane grafike in fotografije iz umetnikovega londonskega studia. Rdeča nit razstave je prav umetnikov atelier, kjer se dogaja njegovo slikarstvo, avtobiografskost, spomini, čutnost ... Kot zanimivost, vnuk Sigmunda Freuda je tudi oče številnih otrok. (N. R.)

■ Predstavljajte si najlepše telo, mokro pod prho in vam postreženo na 'krožniku' sredi spalnice. Takšna ideja je gnala **Kaldewei**jevo ekipo, da je naredila to posebno prho. Bogatih 150 centimetrov podstavka omogoča sproščeno prhanje, krožnik sam je litoželezen, privzdignjen od tal, tako da daje rahel občutek lebdenja. V zaveso pa je, zelo zvito, vшит magnetni trak, ki preprečuje, da bi krila zaveso opletala in močila vse naokrog. Cena za to posebno interjerno izkušnjo je 2360 evrov. Za nemeški del, seveda. (V. S.)

Rotomatika

www.milus.com

■ Za uroljubce, ki jim en časomer na zapestju ni dovolj, so pri **Milusu** naredili **manšetne gumb**e, s katerimi časa res ni mogoče meriti, a vseeno delujejo (ne pa tudi funkcionirajo) kot pravi urni mehanizmi z avtomatskim navijanjem. Njihov rotor se – kakor pri urah – prosto vrti, dele pod njim pa bi tudi od blizu težko prepoznali kot nedelujoče. Če so vam ure všeč in ob tem nosite še prave srajce ... Je sploh še treba razmišljati? (B. L.)

www.mysexynurses.com

Opozorilo: brez cenzure

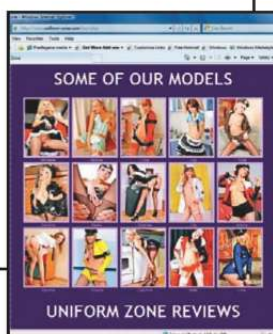
Spletni naslov z najbolj seksi medicinskimi sestrami na internetu razkriva, da bi sestre pri vas rade opravile pregled. Če se boste odločili zanj, naj vas opozorimo, da je – vsaj po hitrem pregledu dokaznega fotomateriala – ta pregled resnično temeljit in predvsem brez cenzure. Medicinske sestre vas pregledajo od glave do pet, posebno velik poudarek pa dajejo oteklina. Poleg fotografij pri My Sexy Nurses ponujajo še veliko zalogo filmov na DVD-jih, na izbiri pa je široka paleta sestic, od črnohlask do plavalask. Damice s seksi kapičami pa niso specialiste le za moške bolnike, na operacijsko mizo, vendar brez skalpela, ne skrbite, sprejmejo tudi predstavnice nežnejšega spola. Dobrodošlo je, da te medicinske sestre delajo 24 ur na dan sedem dni v tednu.

www.uniform-zone.com

Mikki, bolan sem

Če ste vzoren državljan, se lahko zgodi, da boste kaj zamudili. Predstavlja si, da vas ujame seksi plavalasa policistka Lilia (ali bi rajši imeli Caroline, morda rusko policistko Yulio), ker ste kukali skozi okno in opazovali Michelle pri pospravljanju stanovanja. Pri aretaciji ste se nekoliko poškodovali, zato vas je Lilia odpeljala na zdravljenje k črnohlaski Mikki. Ta bo za vas poskrbela brez vseh pripomočkov in zagotovo boste poskočni kot še nikoli. Porn Inspector je za Uniform Zone zapisal, da kolekcija hišnih pomočnic in natakarc tiste v realnosti spravlja v zelo neroden položaj. Hej, kako pa je z medicinskimi sestrami?

Le lezite

Britanska glamurozna modelka Carla Brown je v tej opravi zdravniške sestre videti tako pristna, da se ne bi čudili, če bi bilo sestrovanje njen prvi poklic. Še toliko bolje, da pokaže malo, saj je domišljiji prepuščenega še več, tisto o prvem poklicu pa dobi še večjo težo. No, kdo vas bo danes zvečer pokrtil, sprašujejo pri Glamour Stars Live in ponujajo virtualno Carlo. Lahko si jo najamete za videopogovor iz oči v oči, po želji pa obleče tudi kakšen drug kostum. Ampak kdo bi si sploh želel, da da nase kaj drugega kot to seksi opravico. Carla in druge sprejemajo tudi rezervacije.

www.glamourstarslive.com

Na pomoč

Predstavlja si, da ležite v postelji, vaše zdravje gre na bolje, okoli vas pa skačejo simpatične sestre. Le kaj imajo spodaj? Res drži tisto, da nimajo ... ah, no. Morda pa ste čisto zdravi, bolnišničnih zidov že kar nekaj časa niste videli od znotraj, če sploh kdaj, bi se pa kljub temu šli zdravnike. Saj veste, kot v nekih drugih časih, čeprav zdaj v neki povsem novi dimenziji. Lahko pa se delate bolehnega, pa naj vaša, oblečena v medicinsko sestro, rešuje zadevo. (M. R.)

Zgoraj brez

Morda izjema potrjuje pravilo ali pa je Sara iz Panty Maniacs pravilo. Še vedno smo namreč pri glavnem vprašanju: kaj nosijo spodaj. Spodaj spodaj nosi Sara nekaj, spodaj zgoraj pa nič. Sicer je seksi temnolaska del strani, ki v prvi plan postavlja 'panties', torej hlačke, a najde se tudi kakšna, ki se za gledalstvo pokaže tudi v medicinski luči. Ni si težko predstavljati, kako Sara izmeri vročino. Prepričani smo, da bi ji dovolili, da bi bila oblečena tudi v gasilko. Ups, najbrž ni dobra ideja, saj bi bilo kar naenkrat še več piromanov.

www.pantymaniacs.com

Juhu v dolino!

■ Na vrh hriba ga prinesete udobno oprtanega na hrbtu, nato pa s pomočjo vaših spretnih rok v dveh minutah mutira v užitka polno akcijsko zverinico na dveh kolesih, usilvarjeno za divje spuste kleče ali stoje. Z **bergmoenchem** (1499 evrov) boste vsekakor glavna faca letošnje pomladi in poletja. (B. O.)

www.bergmoench.com

BACHUS CENTER

LOUNGE • RESTAURANT • CLUB

Center zabave in kulinaricnih užltkov

poslovna kosila
tiskovne konference
promocije
družabna srečanja
prireditve in koncerti

www.bachus-center.com

Kongresni trg 3, 1000 Ljubljana, Tel.: +386 (0) 41 730 753

Pretikanje kanalov

1.

■ Razstava **Changing channels** do 6. junija v dunajskem Muzeju moderne umetnosti (MUMOK) prikazuje skoraj 25 let (1963–1987) umetnosti in televizije v službi javnosti. V času, ko se je televizija začela osredotočati na vsakodnevno življenje, so se umetniki v svojih delih intenzivno ukvarjali s paradoksi množične potrošnje in zabave. Andy Warhol je raziskoval slavo, Yoko Ono in John Lennon sta uporabljala množične medije za politično-umetniške cilje. Posledica sprememb v sedemdesetih je raznolikost medijske pokrajine. Televizija ni bila po tistem nikoli več taka kot prej. (N. R.)

www.mumok.at

3.

1. TDK-oglas z Andyjem Warholom, 1983; © The Andy Warhol Foundation for the Visual Arts, Inc.
2. Farma miravelj; Media Burn, 4. julij 1975 Foto: John F. Turner; © Ant Farm
3. Yoko Ono & John Lennon; Be-In (Montreal), 1969; Photo: Ivor Sharp; © Yoko Ono

www.skiff.com

Največji in najtanjši

■ Amazonov elektronski knjigožer kindle dobiva resne tekmece. Poleg Appleovega ipada med njimi prednjači **skiff reader**, ki z debelino šest milimetrov in 11,5-palčnim zaslonom z ločljivostjo 1600 krat 1200 zaslonskih točk deluje prepričljivo. Z njim se seveda upravlja na dotik. In je upogljiv! Podpira pomnilniške kartice microSD, poveže se z brezžičnim omrežjem ali prek vhoda USB 2.0 z namiznim računalnikom. Podpira tudi mobilna omrežja 3G. Moderno knjigoveštvo, ni kaj. (T. K.)

Le kdo bi si mislil?

www.abarth.it

■ Teško je reči, da je to presenečenje, saj je bil Fiatov 500 vseč prav vsem že na premieri, a da bo tako uspešen, si najbrž niti v Torinu niso upali zamišljati. Del uspeha gre najverjetneje pripisati tudi natančno premišljenemu trženju in – po nemškem vzoru – nenehnemu predstavljanju novih različic. Ena od njih je tudi **fiat 500C abarth**, ki ima športnejše podvozje, zavore ter videz in 104 kilovate (140 'konj') v 1,4-litrskem motorju. Z njim pospeši do 100 kilometrov na uro v 8,5 sekunde in se pelje največ 205 kilometrov na uro. Ne spreglejte: gre za izvedbo s platneno streho! (V. K.)

*Zapelji me
in zapleši me
objemi me in
odpelji me.*

Sputnik
SVETOVNA KAVARNA

www.sputnik.si

Žaganje pod zvezdnatim nebom

Kdo: festivalski duet Rock im Park in Rock am Ring 2010

Kje: Nürnberg, Nemčija

Kdaj: 3.–6. junija

■ V Sloveniji že od začetka aprila potekajo priprave ljubiteljev roka, ki se bodo z organiziranimi prevozi 3. junija odpeljali v Nürnberg na enega najbolj opevanih festivalov sploh, bolje rečeno, na dva v enem, saj vedno potekata sočasno. Rock im Park letos praznuje 15 let nepre-

trganega obratovanja, drugi slavljenec, festival Rock am Ring, pa 25 let, zato so za leto pripravili še bogatejšo ponudbo nastopajočih. Vstopnica za festival stane od 170 do 250 evrov (odvisno od festivala), ki pa jih boste dobili povrnjene z več kot 70 najboljšimi koncerti leta. In ne skrbite, da bi koga zamudili, ker bi ravno takrat nastopal na drugem

koncu. Na obeh festivalih namreč igrajo bolj ali manj iste skupine, vendar v različnih dneh, tako da si lahko prilagodite urnik in ujamete svoje najljubše izvajalce. Prodali so že več kot 60 tisoč vstopnic, a brez skrbi, saj je to le polovica redne letne kvote obiskovalcev. Največ, kar 150 tisoč, sta jih Rock im Park in Rock am Ring skupaj gostila leta 2007.

Tam bodo vsi!

■ Ob praznovanju rojstnega dne obeh festivalov so organizatorji pridobili številna zvezdniška imena in tako ponudili vse možne nianse rokovskih melodij. Nastopili bodo legendarni Kiss, rapersko navdahnjeni Rage Against The Machine, modernejši Muse, najtrši nemški rokovski izdelek Rammstein, poleg njih pa še Jay-Z, 30 Seconds To Mars, Motörhead, HIM, The Hives, Cypress Hill, Slash (ja, tisti od Guns 'n' Roses), Alice in Chains, Airbourne, Stone Sour, Bad Religion (kdo bi si mislil, da tile pankerji še obratujejo), One Republic, Bullet For My Valentine in številni drugi. Na spletni strani www.rock-am-ring.com si lahko ogledate dokumentarni napovednik ob 25-letnici festivala.

16. maja

Naval težkih ritmov

Kdo: koncert skupine Metallica

Kje: Hipodrom, Zagreb, Hrvaška

■ Metallica je danes vsaj tako prepoznavna, kot sta Microsoft in Coca-Cola, ostaja pa zvesta rokovski alternativi, žagajočemu metalu, ki je širšemu občinstvu prilagojen le toliko, da lahko brez težav napolni tudi največje stadione. Iz Los Angelesa v Zagreb s kovčkom hitov, kot so Whiskey in the Jar, Enter Sandman, One, Until it Sleeps ...

27. maja

Črne in bele tipke

Kdo: Maksim Mrvica

Kje: Križanke, Ljubljana

■ Virtuoz na klavirju, glasbeni ekstremist in snovalec novih klavirskih trendov, tisti, ki mu je uspelo konservativni inštrument postaviti v moderne glasbene smernice. Koval se je v domačem Zagrebu in pozneje tudi v Budimpešti, Slovenijo pa je preprčal na spremljevalni turneji albuma Pure II. Zdaj bo spet dokazal, da je mogoče vrhunske klasične skladbe poslušati tudi drugače.

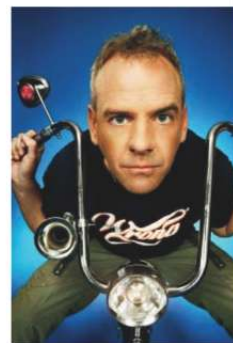
28. maja

Elektronika ob morju

Kdo: Fatboy Slim na Umaginationu

Kje: ATP Arena Umag, Hrvaška

■ Angleški didžej Fatboy Slim bo poleti praznoval 47. rojstni dan, toda emšo ga ne iztiri v poznavanju potreb z elektroniko okuženih množic. Njegova glasba prepriča vsako generacijo, podira meje med plesno in pop produkcijo, letošnjo pomlad pa je izdal še novi album Here Lies Love. V Umagu se zagotovo obeta izjemen plesni večer.

31. maja

Čas je za revolucijo

Kdo: koncert skupine Niet

Kje: Križanke, Ljubljana

■ Leta 2008 se je nekdanj med slovensko (in okoliško) alternativo zelo znana pankerska zasedba Niet ponovno združila v želji, da oživi domačo produkcijo subkulturnih stvaritev. Sodobni mladini in ostarelim nostalgikom bodo postregli z nekaj pristne garažne glasbe, na novem albumu pa niso izpustili ne žaganja ne balad. Kako jim uspeva v tem postpankovskem času, preverite v živo.

TRX®

www.osebnitrener.com

TEAM

Vabljeni na najboljši trening v mestu!

TRX trening je funkcionalna vadba, ki vpliva na oblikovanje telesa, visoko porabo kcal, stabilizacijo, ravnotežje in mišično vzdržljivost.

Naši programi vsebujejo celovite rešitve (trening, prehrana, osebni trener, individualni pristop).

www.osebnitrener.com
prijave: info@osebnitrener.com

TRX VIP trening

Kdo? začetniki in napredni

Trajanje? 8 tednov

Kako? TRX trening, tek. Program treninga prilagojen posamezniku! Osebni trener - max 5 udeležencev. Meritve - analiza.

Cilji? Maksimalno vplivati na preoblikovanje telesa, vzdržljivost, količino maščob, se zabavati.

Prehrana? Prehranska priporočila, šola optimalne prehrane »Samo zate«, THE NUTRITION napitki.

Kje? Ljubljana. Zbiramo prijave za skupine izven Ljubljane.

Kdaj? ponedeljek, sreda, petek

Termini: 3.5.-25.6., 10.5.-2.7., 17.5.-9.7., 24.5-16.7.

TRX skupinska vadba

Kdo? začetniki in napredni

Kako? Krožni skupinski trening, max 10 udeležencev.

Cilji? Preoblikovati telo, izboljšati mišični tonus, zmanjšati količino maščob, se zabavati.

Prehrana? Prehranska priporočila, šola optimalne prehrane »Samo zate«.

Kje? Dvorana Fitness center Metulj, aerobična dvorana Kodeljevo - Ljubljana. Zbiramo prijave za BUBA Bežigrad.

Kdaj? ponedeljek, sreda, petek

THE
NUTRITION

Reebok

SUUNTO

OAKLEY

markOMRAK
SISTEMTRENINGA

PLAYBOY PODARJA!

V junijski številki, ki je izšla 14. maja, podarjamo v rubriki Pisma (Pismo meseca, stran 4) in Magnet knjige. Nagrado, ki jo podarjamo v rubriki Pisma, dobite povsem preprosto. Pošljite elektronsko pošto na naš naslov playboy@adriamedia.si ali na naslov **Playboy, Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana** do 29. maja 2010 pošljite dopisnico, razglednico ali pismo s pravilnim odgovorom, če je zahtevan, in ne pozabite pripisati svojega imena, priimka, naslova oziroma telefonske številke. Preprost postopek za pridobitev nagrade v rubriki Magnet najdete na spletnem naslovu <http://dogodki.playboy.si/podarjamo/>.

Pomembno je, da ste seznanjeni z naslednjimi pravili naših nagradnih iger:

- Sodelovanje v nagradni igri ni pogojeno z nakupom revije.
- Nagrade niso prenosljive in jih ni mogoče zamenjati za gotovino ali drugo blago.
- Odločitev komisije je dokončna in nanjo se ni mogoče pritožiti.
- V žrebanju ne morejo sodelovati ljudje, ki sodelujejo pri organizaciji, pripravi in izvedbi igre, ter zaposleni v podjetju AM Ljubljana, d. o. o.
- Vsakdo lahko v posamezni nagradni igri sodeluje le enkrat.
- Nagradenci bodo o nagradi obveščeni po pošti. Za prejem nagrade mora nagrajenec poslati davčno številko, davčno izpovedo in podpisati pisno soglasje za objavo podatkov v reviji ali/in na spletni strani www.playboy.si. Objavili bomo ime, priimek, kraj in vrsto nagrade. To je nujno zaradi zakona o varstvu osebnih podatkov. Nagradenci prejmejo nagrade po pošti.
- Sodelujoči soglašajo s tem, da se njihovi osebni podatki hranijo v namene izvedbe nagradne igre.
- Akontacijo dohodnine pri nagradah višje vrednosti plača prejemnik. Prejemnik soglašaja, da lahko nagrado prevzame le s potrdilom o plačilu.

»Khm, oprostita, ampak malce mi je dolgčas ...«

Glasba v sliki

NE POTREBUJE BESED

The Chemical Brothers nadaljujeta moderni razvoj doživljanja glasbe, ko melodije ne le slišimo, ampak jih tudi zelo dobro vidimo.

Glasba kot medij danes funkcionira na dveh ravneh – slušni in vizualni. Kajti tudi pesmi so zgodbe in te zgodbe včasih potrebujejo komponento vidnega, da poudarijo tisto, kar poslušamo. Duet **The Chemical Brothers** – Tom Rowlands in Ed Simons – vedno snuje elektronske zvarke tako, da skozi popolnoma plesne ritme predstavi še povsem drugačen vidik. Socialna nota albuma *Push The Button* (2005) in singla *Galvanize* je denimo bila prav takšna simbioza dveh čutov in je uspešno prepričala v dveh popolnoma ločenih svetovih. Lahko plešeš v klubu in uživaš v slušnem ali si zavrtiš spremni video in odkriješ neko drugo pripoved. Videospot je danes avtonomna umetnost. Poglejte Rihannin *Hard* ali pa odštekani, moralno sporni videospot Lady Gaga za komad *Telephone*. V času tako močnih vizualnih medijev je zato tudi glasba dobila svoj obraz in The Chemical Brothers to izkoriščata, da v letu 2010 svoje stvaritve popeljeta še korak dlje. Odkrivata čas, ko videospot postane film.

Od izida debitantskega albuma *Exit Planet Dust* leta 1995 sta The Chemical Brothers

zvesto sodelovala z Adamom Smithom in Marcusom Lyallom. Ti dve imeni vam verjetno ne pomenita nič, a sta za to zgodbo ključnega pomena. Adam in Marcus sta namreč tista, ki sta na vse glasbene štorije The Chemical Brothers pripela ustrezno sliko. Zakrivila sta podobe, ki se nam zabliškajo v glavi, ko slišimo komade *It Began In Afrika*, *Hey Boy, Hey Girl*, *Block Rockin' Beats* in *Don't Stop The Rock*. Sta nekakšna vizualna mistika. In tokrat tudi revolucionarja.

Za *Further*, novi album The Chemical Brothers, sta izkoristila pomen naslova in ponesla vidno dlje od poznanege. Začela sta ustvarjati prave kratke filme, ki bodo spremljali osem novih komadov. Vsak film je posnet posebej za vsak komad, predstavlja svojo zgodbo, edinstveno reprezentacijo melodij. Ker kemična brata napovedujeta, da bo *Further* tudi njun najbolj psihedeličen in melodičen album doslej, je bil pred Adamom in Marcusom resnično zahteven projekt. Kako priročno torej, da se je pred tem Adam že začel profesionalno ukvarjati s tele-

vizijo in filmom, kreativno žilico pa je med drugim sproščal celo v prihajajoči novi sezoni klasične znanstvenofantastične serije *Dr. Who*. Filmska pripoved mu tako nikakor ni več neznanka.

Da bi lahko občinstvo kar najbolj empatično doživelo ta izjemni preplet filmskega in glasbenega, so se odločili največje promocije izvesti kar na letošnjih poletnih festivalih. Uvod se bo zgodil v londonskem klubu *Roundhouse*, v katerem bosta The Chemical Brothers gostovala dva dni po vrsti (mimogrede, karte za oba dneva so na spletu prodali v dveh minutah), nadaljevalo pa se bo na odprtih dogodkih, med drugim na barcelonskem *Sonarju* in srbskem *Exitu*. Nekje vmes, točneje 7. junija, bo izšel album, a če boste želeli digitalni arhiv spremnih filmov, boste morali počakati še kak dan več, ko bo album izšel še na DVD-ju.

Še ena zanimivost novega albuma *Further* – to bo prvi album dueta The Chemical Brothers brez gostujočih vokalnih izvajalcev. Saj veste: slika pove več kot tisoč besed.

Bionični pop

ALEKSANDER MEŽEK

In

Dallas, 2010

Mežek je za nov album odšel v angleški Dorset in tam v Bonumouthem ustvaril z nekaterimi angleškimi glasbeniki posnel album, ki poskuša biti slovenski v vokalnem smislu in globalen v produkciji. In res, zvok je tako čist, da lahko spremljamo čisto vsak instrument, ki postavlja smerokaz, ki enostavno mogoče korekcijske avanturi. Mežek na vse to riza svoje enostavne rimane zgodbe o tem in onem, dokler v drugem delu albuma ne preplavi kar v angleški jezik in poje o Sloveniji.

Prvi pravi gangster

Legenda o Robinu Hoodu se je iz pravljice prelevila v visokobudžetno akcijo.

Robin Hood je novi Batman. Vedno več je namreč vzporednic, ki jih lahko povlečemo s tem intrigantnim gozdnim junakom na eni in superherojem, oblečenim v netopirja, na drugi strani. Vodilna je brez dvoma ta, da postaja ugibanje, kdo bo naslednji Robin Hood, že pravi stavni šport. Če vam danes predložimo ime nottinghamskega junaka in če ste v devetdesetih že bili dovolj zreli, da ste lahko sami izbirali svoj večerni program, vam ime Robin Hood najverjetneje v glavi sproži eno od dveh slik: prvič, Kevin Costner, ki v hišici na drevesu peca Mary Elizabeth Mastrantonio in se na vso moč trudi, da bi iz te romantične pustolovščine, v popolnosti naslovljene Robin Hood: Princ tatov, leta 1991 naredil novi Ples z volkovi, ali pa, drugič, Cary Elwes in njegovi Možje v pajkicah, ki so davnega leta 1993 pod taktirko Mela Brooksa (kralja puhlaste filmske komičnosti in krivca za naslove Spaceballs, Ujemite Smarta in Strah pred višino) poplesavali okoli ognjelase Amy Yasbeck. To je novejša generacija Robinov Hoodov. Strastni ljubitelji filma pa se verjetno spomnite, da je Robina Hooda v filmu prvič upodobil

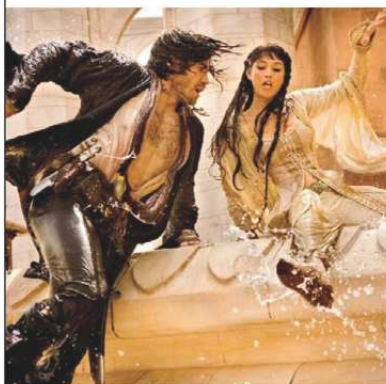
Errol Flynn leta 1938, še s tisto prepoznavno lovsko čepico, ki jo je krasilo orlovo pero. Takrat se je začela stereotipizacija lika, ki naj bi kradel bogatim in dajal revnim, vmes pa imel mokre sanje o deviški Marian, kar ga je definiralo kot pravega romantičnega gangsterja srednjeveškega sveta.

Ko ga je leta 1976 v filmu Robin and Marian upodobil Sean Connery, se je zazdelo, da želi Hollywood Robina Hooda spremeniti v ljubezenski piknik pod drevesi. Sean je takrat že imel precej zdesetkan skalp, zato so mu kot kompenzacijo pustili sivo bradico, in ko je naslonjen na lubje obolelega drevesa objemal Audrey Hepburn, se je za trenutek zazdelo, da gledamo film Kekec: Pozna leta. Film je takrat krasil vzklikajoči slogan Ljubezen je največja pustolovščina. Vse dokler ni zgodovine tega epskega lika, ki se je v zapisih skrival pod imenom Robin Longstride, leta 2010 preučil Ridley Scott, smo živeli v prepričanju, da je Robin Hood le pravljica za najstnice, ki še trepetajo v upanju na večno ljubezen. Pa četudi se ta skriva v gozdu in zahteva cepljenje proti boreliji, že če greš le po en poljub.

Letos pa bo Robin Hood zakraljeval v avtentičnejši podobi. Brez pajkic, neustavljive romantike in pretiranega samaritanstva. Da bi kar najbolje upodobil zgodbo, kako je možakar postal legenda in kako je njegovo ime postalo žanr srednjeveškega kriminala, je Ridley Scott v glavno vlogo potisnil Russella Crowa. Robustnega Avstralca je za film pripravljaval kondicijski trener lige NBA, štiri mesece se je vadil v streljanju z lokom, in ko je bil pripravljen, je zadišalo po čisto novem Gladiatorju.

Novi Robin Hood je kot Batman: Na začetku. Resetirana zgodba, nazaj na začetek, v trenutek, ko spoznamo, kako se iz Robina Longstrida rodi Robin Hood. »Dvigni se in dvigni ponovno, dokler jagnje ne postane lev.« Ta lev je novi Robin. Po vrnitvi iz bitke za premnulega kralja Richarda naleti na nepravčnost in teror v domačem Nottinghamu. Lokalni šerif pod očesom novega kralja molze vaščane in Robin Hood, brez pajkic, nabere svojo klapo. Ta se tokrat ne skriva po grmičevju britanskih poljan, ampak z besom in bojnim krikom juriša na meji med pravičnostjo in slepim maščevanjem.

Kako mu uspe medtem dodobra spodnesti še tla pod nogami Cate Blanchett, nove Marian, pa si bo del sveta prvič ogledal na ekskluzivni premieri v Cannesu, kjer bo Ridleyjev Robin Hood uvodni film tega famoznega festivala. Napoveda no je tudi že nadaljevanje.

Sipine časa

R: Mike Newell

I: Jake Gyllenhaal, Gemma Arterton, Ben Kingsley

Hollywood ima zajetno kartoteko adaptacij videoiger, ki so se izkazale za neponovljive neumnosti filmske industrije. Street Fighter in Mortal Kombat sta denimo dve tovrstni nesreči. Jim pa tu in tam tudi uspe. Kot jim je z Laro Croft in zdaj Perzijskim princem, ki privlači predvsem s tem, da pri produkciji niso prav nič varčevali. Postavni Jake kot protagonist za vsa dekleta in izjemni posebni učinki za vse druge, ki jih je financiral Jerry Bruckheimer, oče filmov Pirati s Karibov in Kralj Artur – ime torej, ki obljublja maksimalni miks akcije in vizualnih zadovoljitev.

Ocena: ♫ ♫ ♫ ♫ Orig. naslov: **Prince of Persia: The Sands of Time**

Seks v mestu 2

R: Michael Patrick King

I: Sarah Jessica Parker, Kim Cattrall, Kristin Davis

Ko se je že zazdelo, da se je originalni film končal kot vsaka ustrezna dekliška pripovedka, je studijska pogodba namignila, da je treba to vroče železo še kovati. Drugi del nam predstavi dekleta dve leti pozneje, ko so pamži že malce starejši in Carrie ... jah, pač malček zdolgočasena v zakonu. Zato se famozni četverček odpravi na luksuzne počitnice, stran od dedcev in otrok, v eksotični Abu Dabi. Tam so postavni Arabci, veliki baze ni, pisani koktajli, vroče sonce, lene kamele in Carryjin bivši. Drugi del šoping kataloga, zavitega v zabaven celofan romantične humoreske.

Ocena: ♫ ♫ ♫ ♫ Originalni naslov: **Sex and the City 2**

Shrek za vedno

R: Mike Mitchell

Glasovi: Mike Myers, Cameron Diaz, Eddie Murphy

Shrek je za ljubitelje risank obljudljena dežela. Animirani spektakel, ki je dosegel neslutene razsežnosti. Edini zeleni pošastek, ki ga pozna ves svet. In zdaj, s četrtim delom, se bo tudi pompozno končal. Poslednje poglavje nadaljuje zgodbo o Shreku in kompaniji, a poleg vzdihovanj in smeja prinaša tudi nekaj novega – 3D. Najbolj opevani animirani film vseh časov se namreč ne more končati drugače kot v objemu najnovejše tehnologije. Zavaljo avtentičnosti in Banderasovega naglasa vas še pozivamo, da si film ogledate brez sinhronizacije.

Ocena: ♫ ♫ ♫ ♫ Orig. naslov: **Shrek Forever After**

Rezervni načrt

R: Alan Poul

I: Jennifer Lopez, Daneel Harris, Alex O'Loughlin

Romantična komedija, ki je na prvi pogled videti strašljivo puhlasta, le še ena v nizu plastičnih poskusov duhovičenja o trapastih ljubezenskih zapletih, skriva nekaj prepričljivih biserov. Lopezova, ki je iz leta v leto videti bolje, odlično odigra zabavno nesrečnico, ki nikakor ne najde stalnega partnerja, zato se odloči za umetno oploditev. In ravno ko se nabavljena sperma prime, v njeno življenje zakoraka optimalni dedec. Predvidljivo? Morda, dokler se film ne razvije v pravo igralsko burlesko, v kateri se lepa Jennifer nažira s hrano, menja razporeditve in bruha na zmenku. Mi ji zavaljo tiste fantastične riti vse opravičimo.

Ocena: ♫ ♫ ♫ Orig. naslov: **The Back Up Plan**

DVD

9 TO 5: DAYS IN PORN

R: Jens Hoffmann

I: Sasha Grey, Belladonna, Katja Kassin

Katera industrija je večja in močnejša od glasbene? Jasno, porno industrija. Dokumentarna ekskurzija 9 to 5 predstavi deset zgodb ljudi, ki tako ali drugače delajo v njej. Razkrivajo svoje sanje, želje in upanje, predvsem pa svojo vlogo v tem izredno zahtevnem poslu. Kot pričajo, ta zahteva tudi svoj davek, na plečih vsakega pa je, da si poišče prostor na sceni, ki lahko že naslednji dan ne ubije le vaše kariere, temveč vam tudi uniči vsako možnost za normalno življenje. Intriganten in realističen dokumentarec.

Ocena: ♫ ♫ ♫ ♫

SHERLOCK HOLMES

A: Guy Ritchie I: Robert Downey Jr., Jude Law

Zakaj je nujno, da ta film postane del vaše domače DVD-zbirke? Prvič, ker je tako inteligentno duhovito, da lahko mirno pokradete vse štose in jih uporabite v vsakdanjem življenju. Drugič, ker je to ena najboljših Downeyjevih vlog vseh časov. In tretjič zato, ker vam z dokumentarnimi dodatki, izrezanimi scenami in komentarji avtorjev postane jasno, zakaj je Guy Ritchie najbolj kreativen takrat, kadar je samski. Prvovrsten DVD-izbor za letošnje poletje!

Ocena: ♫ ♫ ♫ ♫ ♫

NOVI ROMAN MIHE MAZZINIJA

O POHLEPU, IDEOLOGIJAH IN ŠE ČISTO MALO O USODNEM OPRRSJU ZAPELJIVKE

Leto 1950. Jugoslavija. Zaprta družba, urejena s strogimi pravili vedenja in celo načini življenja. Ko se poštar v takšni družbi in časih ustavi na vratih naslovnika, natanko ve, kaj mu je storiti: pozvoniti dvakrat, »dobro dan, tovarišica« in kvečjemu še »podpišite tu«. To je to. Vse po SP-ju in kakor piše v SP-ju (to je: v knjižici o službenih pravilih). Pravila so dobra. Povejo nam, kako ravnati v nerodni situaciji. Toda kaj bo storil ubogi poštar Toni, ko se znajde pred nečim, česar SP ne predvideva?

Kaj bo storil ubogi nedolžni Toni, ko bo stal pred obličjem ženskih prsi, skoraj z obrazom v dehtečem oprsju nesramne zapeljivke? Toni bo, brez opore in brez izkušenj, kakopak zagrizel v vabo. Ob tem ga bo zavrtelo naravnost v vrtnice ljubezenskega trikotnika (ljubezenski trikotnik pa je skoraj brez izjeme tudi bermudski trikotnik – pogoltno vsakega, ki pride vanj), kjer bo po dolgem in počez telebnil v še hujše brezno: v skrivno nemško loterijo, megalomansko idejo pisatelja intelektualca.

Fabulativni okvir novega romana Mihe Mazzinija z naslovom Nemška loterija (ŠZ, Beletrina, 2010) je izredno preprost, deloma žanrski, predvsem pa bralcu prijazen.

Ne spomnim se, kdo je dejal: »Genialno je zapleteno stvar povedati preprosto, in ne obratno.« Je imel pa vsekakor prav. Pod pretvezo preproste zgodbe, ki z žanrskimi akrobacijami bralca povsem potegne vase, Mazzini pravzaprav govori o velikih temah človeštva. O pohlepu. O ideologijah.

O naivnosti in idealizmu. In čisto malo tudi o razlikah med moškim in žensko (hej, četo ni ena največjih tem človeštva, potem ne vem, kaj je).

Ste se kdaj spraševali, zakaj so (bodimo malce pavšalni in do žensk poštene in recimo – vsaj do 21. stoletja) vse velike ideje prišle od moških? Moški ste megalomani.

»Ženske pa ... koliko otrok lahko rodi ženska? Dvajset? Ja? Številka, ki si jo nocoj že slišal. Ali pa deset. To so številke, za katere lahko skrbi ženska, zmore si jih predstavljati, saj jih enači s svojim krogom vpliva, svojo družino.« In moški? »Poglej, moški smo hodili na bojna polja, navajeni smo na množice, na tisoče, na milijone!«

A vendar roman med drugim pokaže, da drži tudi tisto staro reklo, po katerem velja naslednje: naj bo ideja še tako velika in moški z njo še tako uspešen, za tem moškim, za to idejo gotovo stoji ženska. V našem primeru gre torej za idejo o nemški loteriji, za njo pa stoji omenjena zapeljivka z dehtečim oprsjem, past, v katero se na začetku romana ujame nesrečni poštar Toni. Ta bo, ko se bo pred njim tako rekoč odvijala zgodovina, ki bo iznašla en sistem, ga pokopala in načela drugega (tistega, ki je voden s pohlepom), bolj ali manj nemočno cincal ob strani, preganjan s svojimi demoni, dokler na koncu romana ...

Neee, saj niste mislili, da vam bom povedala?! Knjigo v roke! Ali kot je včasih pisalo v uvodni špici Dosjejev X: »Resnica je tam zunaj.« Nadvse berljiv roman tudi.

PLAYBOYEV IZBOR MESECA

V POSLOVNI SVET

Vélíki evropski roman (Modrijan, 2010) naj bi bil evropska različica Great American Novel in naj bi zajel zgodovino evropske družbe. Gre za sestavljanjo iz 36 poglavij, katerih naslovi so imena evropskih prestolnic. Pripoved sloni na obsežnem poročilu o trgovskih in marketinških pristopih v deželah današnje Evrope, ki ga mora spisati glavni junak Robin. Bolj kot opis evropske zgodovine ali stare arhitekture v Robinovem poročilu prihajajo v ospredje sodobna kongresna središča,

hoteli, postaje, letališča, kjer se združujejo mladi poslovneži.

Ocena:

V VESOLJE

Podoben umik v minimalizem ali vsaj poskus minimalizma se je zgodil pisatelju Sebastijanu Preglju v novem romanu Mož, ki je jahal tigra (ŠZ, Beletrina, 2010). Njegovi romani so vedno polni oseb, dogodkov, lokacij ... Kot je dejal sam, je sprejel izziv prijateljice, da postavi svoje junaka nekam, kjer ni ničesar – v vesolje. Ruskega kozmonavta Artima Kačikijana so tako rekoč pozabili na vesoljski postaji, in medtem ko čaka na dogodek, ima dovolj časa, da razgrne zgodbo, ki je vse prej kot prazna domišljija.

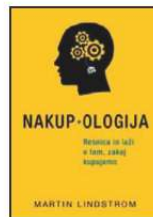
Ocena:

V ŠOPING

Ali še bolje – v premislek pred naslednjim šopingom. Knjiga Martina Lindstroma, ameriškega tržnega strokovnjaka, Nakup-ologija (Medijski partner, 2009) razkriva resnice in laži o tem, zakaj kupujemo. Predstavlja orodja, ki delujejo, zgodbe o izdelkih in promocijskih aktivnostih, ki so propadle, in nas opozarja, da črno ni vedno črno in belo ni vedno belo. Kako si drugače razložiti znanstveno dokazan podatek, da grozeča opozorila na cigaretnih škatlicah v resnici – spodbujajo željo po kajenju?

Ocena:

HMM ... PRED TV

Film Stekli psi je Quentina Tarantina 1992. izstrelil v orbito filmske slave in ga posadil v klub velikih ameriških režiserjev. Gledališka priredba kulnega filma konec februarja letos na odru SNG Nova Gorica je Marcela Štefančiča, jr. spodbudila, da je spisal analizo Stekli psi Quentina Tarantina: zadnji film sedemdesetih (Premiera, 2010). V njej vzporeja Aristotelo Poetiko in film Stekli psi ter v filmu prepoznava številne zakonitosti grške tragedije.

Ocena:

SANJATE O POMLADI?

Uresničite svoje sanje in si privoščite posteljo Gracia v sveži pomladni preobleki.

*Visoka ležalna površina omogoča enostavno leganje in vstajanje.
Dvojno vzmetena postelja nudi izjemno udobje in podporo telesu,
v spodnjem delu pa so predali, v katere spravite vse ostanke zime.*

**Za prijetno spanje in pisane
pomladne sanje.**

JOGI® POSTELJA GRACIA

MEBLOJOGI D.O.O. NOVAGORICA | INDUSTRIJSKA CESTA 5 | KROMBERK | 5000 NOVA GORICA | T 05 330 56 02
JOGI@MEBLOJOGI.SI | WWW.MEBLOJOGI.SI

mebloJOGI.

Titanikov poslednji obed

■ Menda velja za najslavnejši poslednji obed na svetu (poleg Kristusovega, seveda) tisti, ki so ga postregli na Titaniku 14. aprila 1912. Chef Conor McClelland iz restavracije Rayanne House v irskem Hollywoodu se je odločil, da ga bo (v nekoliko sodobnejši različici) ponudil tudi svojim gostom, da bi jim dočaral malo morskega čara. Resda jim namesto 13 jedi nudi le 9, a tudi te obetajo jedcu veliko veselja. Pa pogledajmo, kaj jih čaka na Titanikovem krožniku:

- admiralov pogrinjek
- ješprenčkova juha z viskijem in smetano
- solata iz belušev in vodne kreše s šampanjcem in prelivko iz žafrana ter s hrustljivim golobčkom
- poširan losos v omaki mousseline s svežimi kumaricami in koprom
- sorbet iz rožne vode in mete
- v ponvi pečen file mignon s koščkom foie grasa in tartufi v omaki iz konjaka, madeire ter redukcije rdečega vina, postrežen na posteljici iz krompirja, kremastega korenja in bučk
- začinjene breskve z želatino chartreuse in vaniljevim sladoledom
- sir in sadje
- kava in slaščice

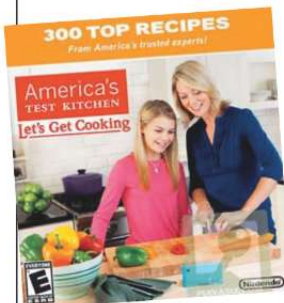

Karl in njegova kokakola

■ Obraz temnega princa mode, Karla Lagerfelda, se je med drugim znašel tudi na steklenici kokakole. Posebno modno (in še posebno light edicijo) bo mogoče izslediti le v Franciji, zanj pa bo treba odšteti približno toliko kot za srednje dober kos obleke. Herr Karl je brez dvoma dobra reklama. Lahko kolo je namreč srebal tudi v tistem obdobju, ko je izgubil znamenitih 40 kilogramov.

Nintendo v kuhinji?

■ Amerika's Test Kitchen: Let's Get Cooking je naslov mini kuharskega tečaja, ki so si ga zamislili programerji družbe Nintendo. Korak za korakom vas bo vodil skozi stotine receptov in vas (upamo) naučil kuhanja. Vsak družinski član si v Nintendovi kuhinji lahko ustvari svoj lastni profil, na koncu igrice pa bo tudi porazdelil kuhinjska dela (odvisno od števila sodelujočih) in tako igro prenesel v resničen svet. Da ne boste preganjali le Super Maria ali se podili za virtualno nogometno žogo!

Novo orožje: pekoče paprike

■ Če pokukate v Guinnessovo knjigo rekordov, boste med najbolj pekočimi paprikami zasledili tiste z imenom but jolokia, ki jih jedci poznajo tudi kot duh paprike. Vzgajajo jih v nekaterih predelih Indije, Bangladeša in Šrilanke. Kako zelo hude so, potrjujejo načrti indijske vlade, ki jih je uvrstila med glavne sestavine dimnih bomb. Indijske 'bombe' so se takoj polastili Američani, natančneje lastnik restavracije s hitro hrano Chunky's Burgers v San Antoniju, ki ponuja poseben hamburger z dodatkom bhut jolokije. Če vam jed uspe pojesti v manj kot 25 minutah in zdržati še pet minut brez hrane in vode, vam ne bo nič zaračunal. Kdo ve, morda boste zaradi tega še vi pristali v knjigi rekordov.

Novi stari Ramsayjev podvig

Medtem ko so angleški časopisi nedavno obirali chefa Gordona Ramsayja, ga karali zaradi varanja žene, milijonskih dolgov in neplačanih davkov, ga križali, da ni nič drugega kot ameriška TV-zvezda itd., so se tokrat razpisali o še eni ustanovi, ki nosi njegovo ime. Pravzaprav gre za staro ime, Petrus, restavracija pa je tokrat našla dom pet minut hoda od hotela Berkeley v Londonu, kjer je nekoč že domovala ustanova s takšnim imenom. Poznavalci se bodo spomnili, da je bila prav ta restavracija jabolko spora med velikim Ramsayjem in njegovim varovancem Marcusom Wareingom. Miz je dovolj za 40 ljudi, v kleti pa se diči 1500 steklenic, med njimi kar nekaj petrusov. Pa cena? Nekaj več kot 60 evrov za tri jedi. Tel: +44 (0)20 7592 1609; www.gordonramsay.com/petrus.

Kaj je kateremu bolj v breme: erotične fotografije slavi ali slava erotičnim fotografijam?

Slovenija, od kod golote tvoje?

Romantik. Oženil se je v kuhinji, bodočo soprogo, ženo Dorothy, pa osvojil s stavkom, da bo prdela skozi svilo, če se bo poročila z njim. Hotel je reči, da ko slečeš Marilyn Monroe,

dobiš pač golo žensko. Robert Mitchum se je požvižgal na glamur, čvek, opravljanje, novinarje, družabno kroniko in celo film. Kul tip pač.

Playboy je nato slekel še Jayne Mansfield, Anito Ekberg, Catherine Deneuve, Elke Sommer, Raquel Welch, Bo Derek, Brigitte Nielsen, Lindo Evans, La Toya Jackson, Cindy Crawford, Naomi Campbell, Farrah Fawcett, Deborah Harry, Nancy Sinatra, Kim Basinger, Pamela Anderson, Madonna, Melanie Griffith in še mali milijon drugih nič manj razvitih ikon popularne kulture. In Slovenke? Kje so znane Slovenke, se verjetno sprašujete. Jaz tudi. Z Borutom sva zadnjič ugotavljala, da je do zdaj po 'padli' Ines Juranovič le ena slovenska plejmejka prestopila prag Playbovega dvorca, pa še ta je napol Danka. »Jaz, da bi se slekla? Ljubček, noben studio v tej deželi nima toliko denarja,« je nekoč prhnila Bette Midler, ko so ji v scenariju namenili nekaj razgaljenih prizorov. V tem grmu torej tiči zajec. Slavne Slovenke mislijo, da so Bette Midler. Povečini tiste slavne Slovenke, ki bušnejo iz vsake družabne kronike in zapravijo naravnost bizarne vsote za kozmetične eksperte in

dizajnersko poglobljene dekolteje, da bi bile nato na fotkah videti lepe, mladostne, napete, erotično nabite in kratko malo seksi. Tudi Severina se je nekoč imenovala Bette Midler in serijsko zavračala dvorjenje hrvaškega Playboya, ki je naposled vendarle objavil njeno fotko v nič kaj senzualnih bikinkah, ob njej pa še tekst z naslovom Uzalud vam trud, svirači. V njem je mična Severina v prvi osebi navalila skladovnico politično korektnih bučk o zvestobi, zasebnosti, morali in osebnih prepričanjih, iz katerih naj bi raja izluščila, zakaj se erotični fotografi zaman smukajo okoli njenih oblin in da ga ni denarja, da bi zapozirala brez tekstila.

Kaj se je zgodilo potem, najbrž vemo vsi. Jasno in nazorno je postalo, da se pod zglačano piarovsko podobo senzualne estradnice tudi v resnici skriva izjemno lepa in seksapilna ženska, ki za povrh fuka bolje od marsikatero profesionalke, ki je za kaj takega mastno plačana. Skratka, 'svirači' so popolnoma brezplačno dobili več, kot so si kdajkoli upali vprašati. Ali kot bi rekel Srečko Katanec: »Bog je, Bog vse vidi.«

Vrnimo se k prej omenjenim dekletom in ženam, ki so v vsej svoji naravni lepoti zapozirale za Hefov Playboya. Kaj imajo skupnega? Drži, mnoge so se slekle, ko so bile že slavne. Po tem se ločijo od Slovenk. Slovenke se ponavadi slečejo, da bi postale slavne. Slavne popevkarice, denimo. Ali slavne spremljevalke španskih poslovnežev. Ko Slovenke postanejo slavne, o erotičnem poziranju naenkrat nočejo več nič slišati. Kdo hudiča bi vedel, zakaj. Menda ja ne mislijo, da s slavo mineta lepota in ženskost ...

Ni bila fotomontaža. Ni bila dvojica. Punca, ki se je hotno pretegovala na rdečih rjuhah, slonela na robu bazena in zapeljivo koketirala z očesom kamere, je bila res Marilyn Monroe. Vlažni sen moških in prva zvezda Hollywooda, ki je tistega leta blestela v dveh filmih s pomenljivima naslovoma: Moški imajo raje plavalaske in Kako poročiti milijonarja. Punca, ki ji je piš iz prezračevalnega jaška dvigal krilo, je decembra 1953 v prvi številki Playboya krilo odvrгла. Hlačke tudi. Tisti, ki so se spraševali, zakaj bi gospodje imeli raje blondinke, so zdaj vedeli. Tiste, ki so se spraševale, kako poročiti milijonarja, tudi. Marilyn je nato ulovila celo predsednika ZDA. Žal s poroko ni bilo nič.

Nekateri se Marilyn Monroe spominjajo po filmih. Drugi se je spominjajo, ker je bila po njihovem v resnici nadarjena. Tretji se je spominjajo zato, ker je bila po njihovem v resnici seksapilna. Jaz se je spominjam po golih fotkah v Playboju in po usodnem flirtu z JFK-jem. Roberta Mitchuma, ki je leta 1954 z najbolj zaželeno žensko na svetu zaigral v Premingerjevem filmu Reka brez povratka, so obletavale trume novinarjev in vse je zanimala le Marilyn Monroe. Toda Robert Mitchum ni bil pravi naslov za novinarska vprašanja. »Ko so napadli Pearl Harbor, sem delal v Lockheedovi tovarni letal in s pnevmatično prešo oblikoval pločevino,« je povedal Mitchum. »Z mano je delal neki Jim Dougherty, poročen z dekletom po imenu Norma Jean Baker. Poznam jo že od njenega šestnajstega leta. Nikoli ni bila seksi. Nikoli ni bila privlačna. Vedno je imela ogromno težav. Res. In vedno je bila zelo sramežljiva.« Stari dobri Mitch.

A man and a woman are featured in a warm, golden-hour setting, likely a city street. The man, on the left, has a beard and is wearing a light-colored shirt and dark sunglasses. The woman, on the right, has long, wavy hair and is wearing a light-colored top and dark sunglasses. They are both looking towards the right. In the background, a building with a clock tower is visible. Overlaid on the image is the text 'SHINE ON' in large, bold, red capital letters. At the bottom right, the 'CARRERA' logo is displayed in a stylized, italicized font, followed by the text 'RACING SUNGLASSES SINCE 1956'. At the bottom left, the website 'carreraworld.com' is printed. In the top left corner, there is small vertical text: 'mod. CHAMPION - JAVIERREKAT - designer - 8422 33016101016'.

CARRERA
RACING SUNGLASSES SINCE 1956

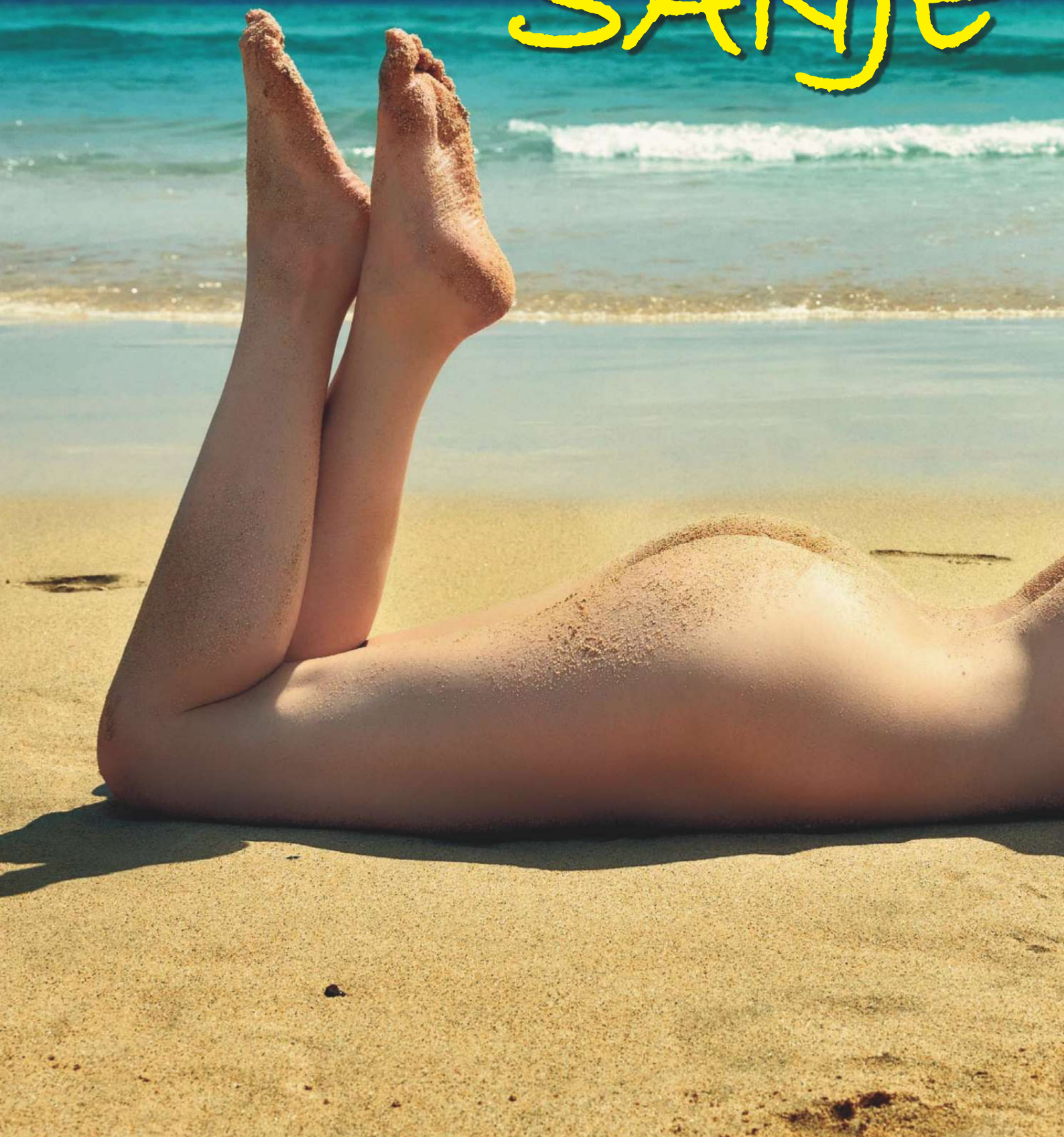
**NASPROTI
HALE TIVOLI**

EVA KOFOL

TEKST Darjo Hrib FOTO Aleš Bravničar/www.bravnicar.com

MOKRE SANJE

ASISTENT FOTOGRAFA: Grega Gulin, Mikro bikini kopalke Nancy Beachwear; zlat bodi American Apparel; ščitek Nike; nakit Dyrberg/Kern in Katja Kosej, ličila Max Factor PRODUKCIJA: Aleš Bravničar in potovalna agencija Odklop.com. Posneto na Fuerteventuri, Kanarski otoki.

Zvestim bralcem lepotica Eva Kofol ni neznan obraz. Marca letos je v poželjivih pozah krasila prve strani Playboya, zdaj pa smo vam jo želeli predstaviti še bolj ... osebno. In tako smo 25-letno Primorko pod okriljem agencije Odklop.com, ki ponuja izjemno ugodne pakete, odpeljali na Kanarske otoke in za nekaj dni je 32 kilometrov dolga sanjska plaža na otoku Fuerteventura postala najbolj seksi kraj na Kanarskih otokih.

Še pred velikim navalom deskarjev in turistov je Playbojeva ekipa odprla sezono na tamkajšnji nudistični plaži. Kjer je Playboy, je golota – za vse, kajti bilo je zelo vroče. Prvi vročinski udar je ponudila kar narava sama, saj je ekipa delala čez dan, ko je bilo sonce pripravljeno sodelovati. Evino seksi potno telo sredi peščene plaže so sončni žarki hitro obarvali v za nekaj odtenkov bolj rdečo, kar pa Eve ni nič zmotilo v mamljivih pozah, ko je flirtala z objektivom in privlačila mimoidoče.

Ekipa se je zvečer sproščala tudi z dobrotami lokalne kuhinje – mastila se je z mečarico, hobotnico, tapasom, Evi pa sta zadišala steak in jagenjček, ki je tamkajšnja specialiteta. Poleg tega je Eva tam praznovala 25. rojstni dan in za darilce prejela eksotičen mojito, zmiksano po kanarsko – malce manj alkohola in več kičastih okraskov. Velika ljubiteljica živali ga je posrkala v družbi veveric in zelenih papig, ki so poskakovale po travnatem vrtu.

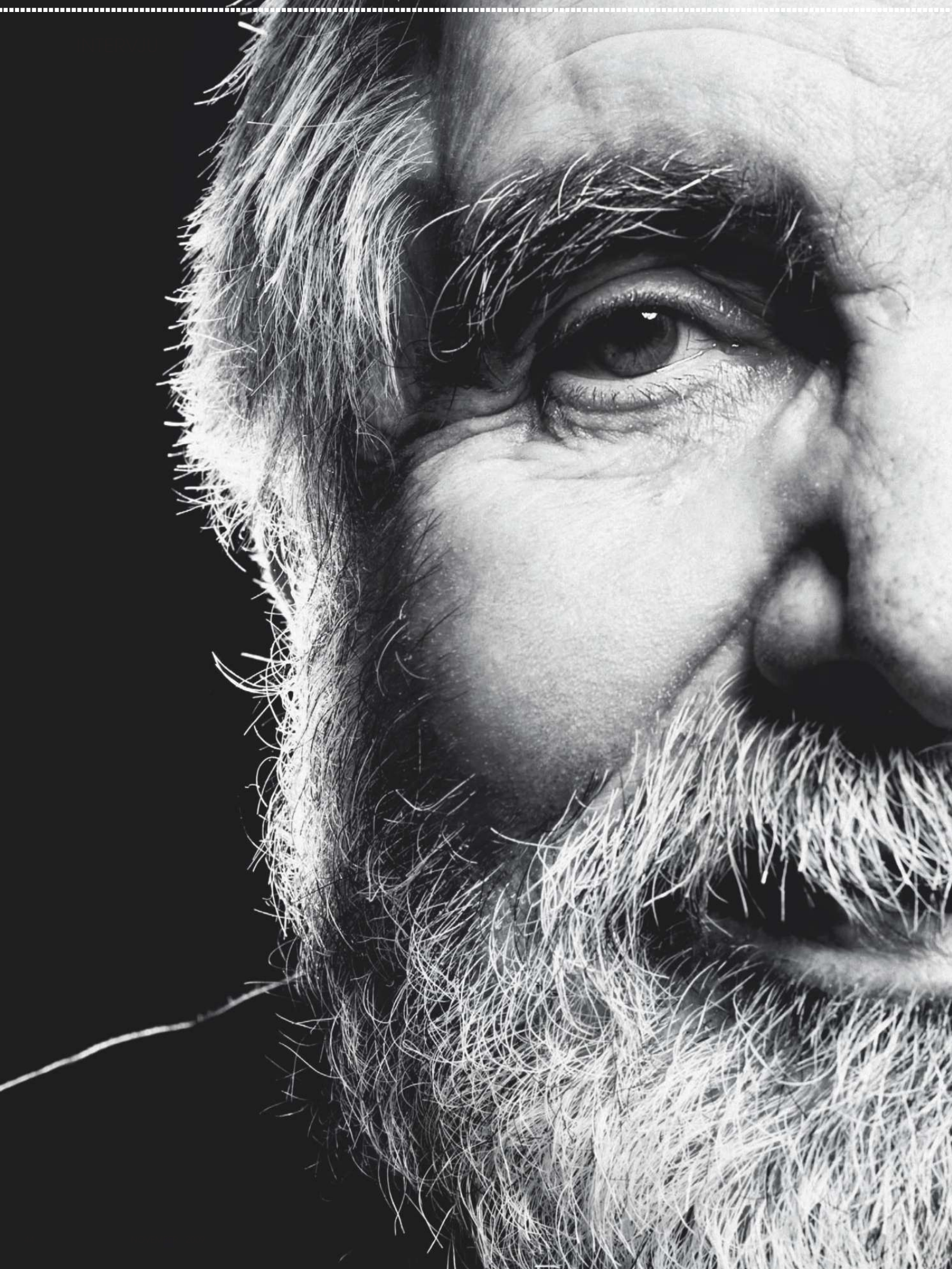
Eva, študentka arhitekture, se kanarske avanture navdušeno spominja: »To je bil pravi izlet s tremi prijatelji!« Ti so ji tudi pomagali, da je 'preživela' polet do Kanarskih otokov. Kajti strašansko se boji letenja. Toda za bralce Playboya in za lastni užitek na božanski, divji Fuerteventuri je Eva presegla samo sebe. Bi se pustili z njo, otoškim zakladom, ujeti na samotnem otoku?

TEKST Tadej Golob | FOTO Bor Dobrin

Polde Bibič

Pogovor s človekom, ki je Kekca privezal ob drevo, Brenclja pod strop in potem poskakoval po lovski koči 'še belj živo, še belj na poskok', ki si je ob nedolžnih besedah, medtem ko jih je v Cvetju v jeseni govoril Meti Presečnikovi, mislil svoje, ki je kot socialistični kulak Malek gnojil zvezdo na njivi, ki je z užitkom igral v gledališču in z užitkom piše o njem.

Polde Bibič je Štajerec, česar mnogi ne vedo, ker ima pač tako dober posluh, pa se je dialekta znebil že davno prej, preden je tako prepričljivo odigral Vandrotovega gorenjskega silaka, ki nad Pišnico pobija živali in ustrahuje vse razen pobiča Kekca. Rodil se je v Mariboru leta 1933 in tam živel do odhoda na študij igralskega v Ljubljani. Očeta pravzaprav ni poznal, ker mu je devet mesecev staremu zaradi mrzlice umrl med službenjem vojaščin v Makedoniji. Tako ni čudno, da sovraži vse, kar je povezano z vojsko, tudi zaradi osebne izkušnje z njo, opisane v Pravljičarju, najbolj biografski od številnih knjig, ki jih je napisal. Ker najprej je hotel biti pisatelj, a se mu je ustavilo že v gimnaziji, v kateri je šokiral prijatelje s pripovedjo o fantu s Studencev, iz delavske, njegove četrti, ki stakne sifilis. Slab pisatelj pa ni hotel postati, in ko je po naključju postal član dramske skupine mariborske gimnazije, je bila njegova življenjska pot določena. Dobil je štipendijo mariborskega gledališča, odšel v Ljubljano na Akademijo za igralsko umetnost in v Ljubljani ostal. Večji del je igral v Drami, nekaj časa tudi v Mestnem gledališču, hkrati pa nastopal v tržaškem in v eksperimentalnih gledališčih. Večinoma v vlogah, ki jih imenujemo karakterne, s posebnim veseljem v prvih izvedbah del slovenskih avtorjev.

A vseslovensko slavo si je prislužil s filmom. Nastopil je v 36 celovečercih, 43 TV-dramah in 23 TV-serijah. Poznamo ga kot gospoda doktorja advokata že mal-

Tako da sem, priznam, imel težave, ko sem se pripravljaj na pogovor s to prijazno goro od človeka. Je nekoliko starejši, kot se ga spomnimo, to že, a še

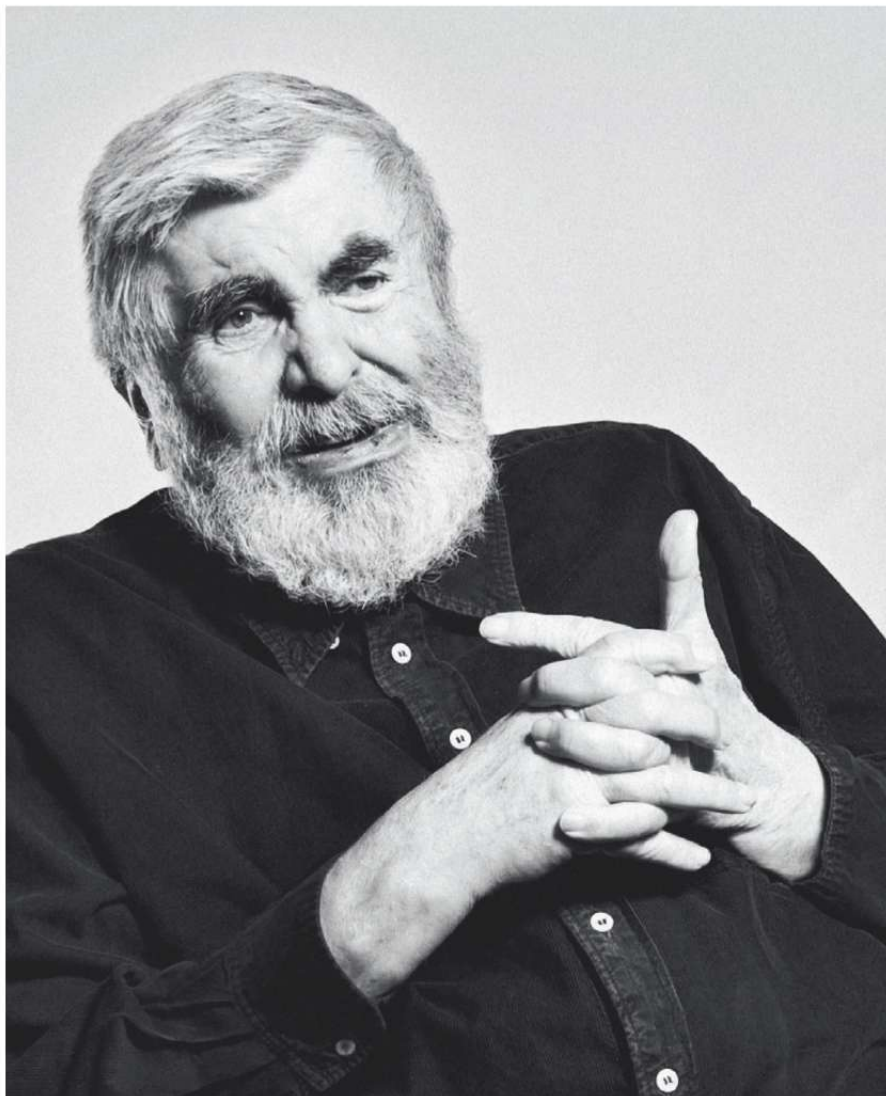
(Dosti sem hodil v Mestno gledališče, zadnja leta pa me ne vabijo več, pa se mi zdi, da bi si to le zaslužil.)

ček stran od najboljših let, ki se mu ob obisku kmečke žlahte na Jelovem brdu pod Blegošem prikaže Milena Zupančič, pa seveda že kot omenjenega Bedanca ali Maleka, Partljičevega slovenskega švejka zoper neumnosti komunizma pri nas. Kako rad ima svoj poklic, ki bi ga, če ga od njega ne bi odpeljala leta in težave, povezane z njimi, opravljal tako kot mnogi njegovi kolegi do zadnjega diha, spoznaš, ko prebereš Pravljičarja pa Soigralce, Soigralke ... Zelo berljivo, kritično, a obenem toplo in naklonjeno razumevajoče. In tudi kakšen pomen je imela nekoč ljubljanska Drama, da se je vsa politika sukala okoli nje pa spletkarila in se igrala z usodami zaposlenih v njej. Sodeloval je pri razcvetu Drame pod Bojanom Štihom in od blizu opazoval njen zaton, v katerega jo je pahnili Stane Sever, tragična veličina slovenskega igralskega (Izgon).

vedno premore očarljiv nasmeš, s katerim dokonča ali prekrine kak svoj stavek, in še vedno ima tople oči, zaradi katerih mu je neka soigralka nekoč rekla, da ne bo dober Bedanec. Dobila sva se v njegovi sobi v Domu za ostarele v Medvodah, kjer že nekaj časa živi.

PLAYBOY: Kakšen pa je kaj vaš delovni ritem tukaj?

PB: [smeh] Delovni ritem si določam sam. Tukaj ni kot v kakšnem dijaškem domu, kjer so stvari določene. Danes se bom najprej pogovarjal z vami, potem bom šel k hčeri na kosilo, ker kosim pri njej. Tukajšnja hrana mi ni všeč. Pač plačam, kar moram, ampak grem raje k hčeri, ki stanuje tukaj blizu v Stražišču. Ko se bom vrnil, me bo obiskala vdova Adolfa Bibiča in mi prinesla neke pesmi Florisa Oblaka (slikar in grafik, umrl 2006, op. p.), ki naj bi jih bral na odprtju razstave. Potem bom pa videl. Če bo družina, bom šel mogoče v kakšno gostilno.

Režiserjem se vse, kar jim pride na misel, zdi tako pomembno, da mora ostati. Če spustijo Cezarjevo truplo v ferzenk, kot temu pravimo, da izgine pod oder, je v redu, samo ne vem, zakaj se mora to zgoditi trikrat.

PLAYBOY: Tukajšnja hrana vam ni všeč?

PB: Mi pač ne ustreza. Na jedilniku so dobre stvari, a niso kuhane tako, kot bi morale biti.

PLAYBOY: Spomnim se vas po tistem Bedančevem bedresu v rokah ...

PB: [smeh] Saj ni treba, da bi bila prav bedresa. V glavnem sem pa tukaj zelo zadovoljen. Osebe – sestre, zdravnica, snažilke, hišniki, receptorki – vsi so zelo prijazni, ustrežljivi in pozorni.

PLAYBOY: S sostanovalci doma se kaj družite?

PB: Malo. Prej je bil tukaj Franjo Žižek, režiser, s katerim sva se dosti dobivala, pa je že umrl. So ljudje, s katerimi se srečujem, pa ne prav pogosto. Nekaj časa smo igrali

karte, pa so se skregali, čeprav smo igrali zastonj, nič za denar. Ampak so bili tako strastni, da so se kregali še za tiste točke. Potem je pa to zamrlo. No, pa pri urejanju in pisanju domskega glasila Jesensko cvetje se srečujem s sodelavci.

PLAYBOY: Se kdaj oglasi kakšno amatersko gledališče, priredijo predstavo?

PB: Otroci pridejo prepevat pa kakšni amaterski pevski zbori. Smo pa že povabili igralce in sta bili tukaj Štefka Drolčeva in Elda Viler. Preden sem bil sam oskrbovavec, sem nastopal v tem domu, pa tudi še potem.

To je, ampak, saj veste, kar se teh stvari tiče, sem malo razvujen. Ne grem gledat vsega.

PLAYBOY: V Dramo pa greste?

PB: Ja, večinoma na premiere, če pa ne morem na premiero, si predstavo ogledam kdaj drugič. Pa tudi v druga gledališča grem. Dosti sem hodil v Mestno gledališče, zadnja leta pa me ne vabijo več, pa se mi zdi, da bi si to le zaslužil. Če me ne povabijo, pač ne grem.

PLAYBOY: Videl sem, da ste si ogledali premiero Julija Cezarja v Drami, ki ste jo ocenili precej kritično. Nekako takole: da bi ustvarjalci morali vedeti, kaj je pomembno in kaj ne ...

PB: Nekaj podobnega. Recimo. Pa ne velja to samo za Julija Cezarja, ampak nasploh za sodobno umetnost, tudi za film. Ti mladi režiserji nimajo občutka za selekcijo. Selekcija pa je ena pomembnih stvari v umetnosti. Režiserjem se vse, kar jim pride na misel, zdi tako pomembno, da mora ostati. Tega je preveč. Preveč domislic. Če spustijo Cezarjevo truplo v ferzenk, kot temu pravimo, da izgine pod oder, je v redu, samo ne vem, zakaj se mora to zgoditi trikrat. Ali ni bolj učinkovito, če se to zgodi samo enkrat in si zapomniš? Tretjič ti gre že malo na živce. Take stvari. Ali pa recimo samomor Cezarjeve žene, ki ga Shakespeare samo omenja, v tej predstavi pa jo služabnik nekajkrat ustrelil. Kaj naj to pomeni?

PLAYBOY: Še vedno živimo v času »tiranije avtorskih režiserjev«?

PB: Tako sem rekel?

PLAYBOY: Ja, v nekem intervjuju.

PB: Ja, današnji režiserji so zelo avtoritativni, zelo malo pustijo ... Vse jim je absolutno podrejeno, sam pa mislim, da je gledališče sodelovanje, da morajo pri predstavi vsi sodelovati. Seveda je režiser tisti, ki vse to usmerja, ne sme pa biti diktator. To traja že kar nekaj časa, ampak tudi jaz sem že nekaj časa v teatru, pa poznam tiste prve stvari, ko je bil pa še igralec glavni. Kakšen Levor pa Sever, Marija Vera ... Oni so bili tisti, ki so naredili predstavo.

PLAYBOY: Čutite kaj osebne krivde za to? Navsezadnje ste se vsi vi v šestdesetih borili proti literarnemu gledališču.

PB: Vi si ne morete predstavljati, kako je bilo v gledališču, v katerem je bila beseda alfa in omega. Tisto je bilo bolj statično gledališče. Tam smo igralci stali na odru in recitirali.

Proti takemu literarnemu gledališču smo se mi mladi takrat borili, zdaj pa nam je ta borba ušla iz rok. Kot v tisti pravljici o puncici, ki je imela lonček kuhaj, pa ga ni znala več ustaviti in je šlo vse čez.

PLAYBOY: Kakšna pa se vam sicer zdi današnja ljubljanska Drama?

PB: Včeraj sem poslušal Iva Bana, ki je govoril na Info TV. Mogoče bi mu lahko kdo očital, da se mu kot direktorju tega ne bi spodo-

bilo reči, ampak se strinjam z njim, da je Drama še vedno prvo gledališče tudi glede igralcev. No, saj Ban je to lepo in inteligentno dokazal v intervjuju. Gre za nekakšno tradicijo, veste. Včasih so me tudi vprašali, kako to, da so najboljši igralci prav v Drami. Kaj jaz vem, sem odgovoril, najbrž se duhovi starih mojstrov nekako zalezejo v zidove in potem prehajajo na nove rodove. [smeh]

PLAYBOY: V Ljubljano ste prišli leta 1953?

PB: Natanko tako.

PLAYBOY: Prebral sem, da ste imeli na sprejemnih izpitih veliko tremo, nikjer pa nisem nič našel o tem, kaj ste recitirali.

PB: Takrat je bilo drugače in danes, moram reči, so ti sprejemni izpiti veliko težji, ker morajo delati celega hudiča in trajajo ves teden. Takrat pa je sprejemni izpit trajal eno uro in v tisti eni uri si moral pokazati, kar je komisija izbrala iz programa, ki si ga predložil. Kaj so oni izbrali, se natančno ne spomnim. Vem, da sem sam predlagal monolog Oresta iz Goethejeve Ifigenije na Tavridi, ker smo ga hoteli uprizoriti na gimnaziji, pa ga potem nismo. Potem sem vzel Petra iz Pohujšanja, kot prozo pa odlomek iz romana Junak našega časa Lermontova. To je bilo takrat ravno zame, za romantičnega mladeniča. In spomnim se, kako je bilo na prvi uri z Marijo Vero (igralka, režiserka in pedagoginja, op. p.). Rekla je, da ni mogla priti na sprejemne izpite in da bi nas rada spoznala, da naj vsak pač nekaj pove iz programa, ki ga je pripravil. Kdo se bo javil? Nihče. In je potem, pa ne vem, zakaj, izbrala mene. Stopil sem pred razred. »Kaj boš pa povedal?« »Bom odlomek iz Lermontova, iz Junaka našega časa.« »U, lepo,« je rekla, »krasno, začni.« In sem začel, pa še dveh stavkov nisem povedal, ko me je ustavila: »U, otroček, a si ti sploh inteligent?« [smeh] To je bil hladen tuš, ne samo zame, za vse. In smo se začeli učiti pri njej umetniško besedo, ki je bila zares čudna, morali smo čisto po otročje recitirati. Krilova basen o Slonu in mopsu [recitira]: Po meestu sloooooona so vodiili, naj viidijo ga vsiii ... [smeh]

PLAYBOY: Pa je bilo kaj narobe z vašim recitiranjem Lermontova ali je samo hotela narediti vtis?

PB: Kaj jaz vem. Meni se ni zdelo, ampak najbrž je že bilo tako.

PLAYBOY: Ste imeli na začetku težave s štajerskim naglasom?

PB: Ja, to sem pa imel. Takrat je bilo, kar se tega tiče, zelo strogo. Danes lahko kje slišiš štajerski ali primorski naglas, takrat pa ni bilo govora o tem, sploh pa ne v Drami. So bili strogi kot hudič. Ampak moram reči, da sem imel toliko posluha, da sem spravil štajersčino iz sebe in bil takoj sprejet v ljubljansko

Dramo. Mnogim to ni uspelo. Šele pozneje se je to malo olajšalo. Šugman je prišel v Ljubljano veliko pozneje, njemu se je dolgo poznal štajerski dialekt, vse do konca. Ampak danes se mnogim. Pa nikogar ne moti.

PLAYBOY: Ker ob vas nihče ne pomisli, da prihajate iz Štajerske?

PB: Ja, ja. Nekoč me je Sever vprašal, od kod sem, in sem mu povedal, ker tudi on ni mislil, da sem iz Štajerske. »Greh ni,« je rekel, »lepo pa tudi ne.« [smeh]

PLAYBOY: Če je Drama že takrat veljala za naše najboljše gledališče, kako pa se je mlad igralec lahko prebil vanjo?

PB: Veste, takrat je bila Akademija neke vrste depandansa Drame. Vsi profesorji so bili iz Drame, razen teoretikov. Dramsko igro so učili Juvanova, Jerman, Mira Danilova, Marija Vera, dokler ni umrla, pa Šaričeva.

(Danes lahko kje slišiš štajerski ali primorski naglas, takrat pa ni bilo govora o tem, sploh pa ne v Drami. So bili strogi kot hudič.)

Slavko Jan je bil direktor Drame pa nekaj časa dekan Akademije. Skratka, povezava med Akademijo in Dramo je bila izredno močna. Igralci danes sicer še poznajo neke omejitve pri sodelovanju zunaj Akademije, takrat pa je bilo to strogo prepovedano, razen v ljubljanski Drami, kjer smo lahko statirali in igrali manjše vlogice, drugje nismo smeli nastopati.

PLAYBOY: V drugem gledališču?

PB: Ni govora.

PLAYBOY: Pri filmu, televiziji?

PB: Ni govora. Saj televizije še ni bilo, ampak film je že bil pa radio tudi, pa nismo smeli. Jaz sem imel takrat štipendijo iz Maribora. Mariborsko gledališče je bilo zainteresirano, da pridem tja, ampak v tretjem letniku so mi tisto štipendijo vzeli, ker smo enkrat nekaj robantili v ljubljanski Drami, kjer so prepovedali Javorškovo igro, mi pa smo bili proti temu, da se prepovedujejo stvari. To je bila edina kazen, čeprav bi moral leteti z Akademije, ampak so se profesorji zavzeli zame, da sem ostal. Vzeli so mi štipendijo in potem je rekel Jan: »Poslušaj, ti zdaj nimaš štipendije, pa boš postal stalni statist v Drami.« Pa še Danilo Benedičič in Rudi Kosmač, mi trije sošolci smo postali stalni statisti. Morali smo statirati, ne za plačilo od predstave, kot je bilo sicer v veljavi, ampak za stalni mesečni honorar. No ja, potem je bilo to kar nadomestilo za tisto štipendijo, celo več. In ko smo končali, so nas kar angažirali kot igralce.

PLAYBOY: Zavzeli ste se za Javorškovo igro, zanj pa v svojih knjigah pravite,

da je bil kot kritik izjemno zloben in najverjetneje udbovski ovaduh, ki je drugim pripisoval ovaduštvo?

PB: Jaz tega človeka nisem maral. In tudi na Udbi niso tega povsem dobro razumeli, ko so me zasliševali. Jaz nisem bil tam zaradi kakršnegakoli prijateljevanja ali naklonjenosti do Javorška, ampak zaradi principa. Ker sem bil proti cenzuri in prepovedovanju iger, ki so že na sporedu. Zaradi tega sem protestiral, ne pa zaradi Javorška. In ker sem jaz to na Udbi povedal, mislim, da mi je tudi to zameril in da je bil to eden od razlogov, zakaj me je proglasil za udbovca.

PLAYBOY: In homoseksualca?

PB: Ne vem, kdo mi je to naprtil. To mi je enkrat omenil Marjan Rožanc, s katerim sva bila mladostna prijatelja in sva dostikrat skupaj popivala. Nekoč mi je rekel: »A nisi ti

homoseksualec?« Sem rekel, da nisem, zakaj? »Vsi to pravijo,« je odgovoril, »ampak se mi zdi čudno, ker me nisi še nič nadlegoval.« [smeh] Ne vem, od kod te govorice, čenče. Ampak takrat so človeku, ki so ga hoteli očrniti, koj prilepili, da je peder ali udbovec. Da je Javoršek bil, vem iz knjige spominov Staneta Kavčiča.

PLAYBOY: To s štipendijo ni bil edini konflikt, ki ste ga imeli z oblastjo. Z mariborske gimnazije so vas vrgli zaradi sodelovanja pri literarni reviji Iskanja. Zakaj pa? S čim ste si prislužili vzdevek klerofašist?

PB: Te epitete so oni itak dajali kar tako, vsakomur. O tem, zakaj, bi morali pravzaprav veliko govoriti. Bili smo skupina. Bil je Jože Pučnik, pa še manj znani, recimo Jože Klančnik, ki je pred kratkim izdal pesniško zbirko. Mi smo izdajali revijo. Tipkali smo jo in razmnožili na šest izvodov. Ciklostil je bil prepovedan in ga nisi smel imeti, pisalni stroj pa si lahko imel doma. Ja, šimfali smo čez oblast, čez komunizem. Pučnik je napisal uvodnik, da hočemo svobodno misel in svobodno besedo, da je naša država obkoljena z bodečo žico in ekrazitom in kaj jaz vem kaj še. Take stvari. Takrat je še bila železna zavesa na zahodu Slovenije, da bi nas čuvala pred kapitalizmom.

PLAYBOY: V tisti številki je bila tudi ilustracija Jugoslavije, obdane z bodečo žico?

PB: To je rekel Peter Božič, pa ni res. Ni šlo za ilustracijo, ampak za Pučnikov zapis. Na naslovnici je bila bakla in v njej številka, ki jo je oblikovala Vlasta Tihec. Spomini so rela-

tivni in mimogrede se zmotiš, ampak tu mi lahko verjamete. Kar pa se klerofašizma tiče: nobeden od nas ni hodil v cerkev. Saj za Pučnika pravijo, da ni bil izvoljen za predsednika, ker je priznal, da ni religiozen. Nobeden od nas ni bil religiozen. Je pa bil eden naših sošolcev, ki je hodil k jezuitom. Tudi Peter ga je omenil v intervjuju za Playboy, ko je rekel, da je hodil kvasat k patru Berdenu.

PLAYBOY: Ja, neko mladoletnico?

PB: To je seveda taka Petrova ... [smeh] Hodil je pač tja in tega patra Berdena je Udba zasledovala, in tako so naleteli na tega fanta

Nobeden od nas ni hodil v cerkev. Saj za Pučnika pravijo, da ni bil izvoljen za predsednika, ker je priznal, da ni religiozen.

in na njegov dnevnik. Ne vem, kako so prišli do tega dnevnika, mislim celo, da mu je pater Berden sam rekel, naj jim ga kar da. V tem dnevniku smo bili tudi mi zapisani in na tak način so prišli in nas zaprli v preiskovalni zapor. Ampak v jetniški uniformi. In ker so bili oni klerikalci, smo bili takoj klerofašisti.

PLAYBOY: Sami ste v tej reviji pisali politične reči ali literaturo?

PB: Literarne reči, ki pa so bile zelo politično obarvane.

PLAYBOY: Kljub temu ste čez kakšnih 40 let nastopili na listi prenoviteljev in se z njo uvrstili v parlament. Jih niste imeli za dediče tistega režima?

PB: Ne, in to predvsem zaradi Kučana. Nikoli ne bi bil pri prenoviteljih, če bi bil tam še kakšen Popit ali kateri njemu podoben. Seveda so bili nadaljevalci, ampak na kongresu pred volitvami so Kučan in njegovi najavili sestop z oblasti, čeprav je bila tudi to mogoče le floskula. Rekli pa so to. Veste, tudi v politiki ne smete vsega verjeti. Namen posvečuje sredstva in potem pač lahko lažeš, kolikor hočeš. Za politika laž ni nič nemoralnega. Sem pa potem zelo hitro šel ven, ker sem bil razočaran.

PLAYBOY: Nad politiko?

PB: Pa tudi nad stranko. Levičar sem pa še vedno.

PLAYBOY: Peter Božič je malo pred smrtjo dosegel, da se je Titova ulica vrnila v Ljubljano. Se vam je to zdelo primerno?

PB: Do tega sem bil popolnoma hladnokrvn. Ni me niti razburilo niti navdušilo. Če bi mene vprašali, bi pa jaz vprašal njih, kaj je Tito tako zelo posebnega napravil za nas Slovence. Saj res ni napravil nič posebnega.

PLAYBOY: Vrniva se k Drami. Statiranje ob velikih igralcih je najbrž prineslo neprecenljive izkušnje?

PB: A, seveda. Jaz sicer ne vem, kako je danes, ampak mi, ko smo statirali, smo vse tiste predstave za odrom gledali. Postavili smo se za oder in gledali in nastopili, ko je bilo treba. Takrat sem znal vse igre, ki so jih igrali, na pamet. Vsega Romea in Julijo pa Cyranoja de Bergeraca, ker sem kar naprej gledal in si zapomnil tisti tekst. Kakšnih sodobnih ne, klasične pa.

PLAYBOY: Kaj so na Akademiji pričakovali od bodočih igralcev Drame?

PB: Takrat so še pričakovali lepo postavo, glas in govor ... To so bili še časi estetike.

PLAYBOY: Bi imela igralca, kot sta Bojan Emeršič in Gregor Bakovič, kaj možnosti?

PB: Hja ...

PLAYBOY: Bi zadostila kriterijem?

PB: Mislim, da iz različnih razlogov ne bi. Čeprav sta sijajna igralca. Pa ne toliko zaradi tega, ker sta majhna. Šugman, recimo, ni prišel v Dramo. Malo zaradi tega, ker je govoril s štajerskim dialektom, po drugi strani je bil pa komik. Morate vedeti, da je bila Akademija taka ustanova, v kateri so bili komiki oziroma komedija, razen Moliereve in Shakespearjeve, nekaj slabega, nekaj, kar ni vredno takega centralnega gledališča, kot je ljubljanska Drama. Danes so gledališča na neki način skoraj uniformirana, takrat pa je bila zelo velika razlika med ljubljansko Dramo in Mestnim gledališčem. Mestno gledališče je bilo gledališče komedije in gledališče lahkega žanra. Tam bi ju sprejeli z odprtimi rokami. Drama pa je hotela imeti klasične igralce. Borisa Kralja. On je bil zvezda. Celo Souček je imel težave.

PLAYBOY: Ker je tudi on majhen?

PB: Ne, zaradi naturela, višina ni bila odločilna, saj so bili tudi kakšni drugi bolj majhni.

PLAYBOY: Po igralčevi pameti, intelektu niso spraševali?

PB: Čeprav je mene Marija Vera takrat vprašala, ali si ti sploh kaj inteligenten, ni bilo preveč priljubljeno, če je igralec razmišljal. Je le šlo za bolj intuitiven pristop k vlogi.

PLAYBOY: Prebral sem, da so bili tudi režiserji in kritiki, ki so domnevali, da igralcu inteligenca škodi, saj naj bi dušila njegovo pristnost.

PB: Ja, ja ... Tudi to je bilo. Ampak to je pogosto tudi pri sodobnejših režiserjih, ne samo tistih iz naših časov. To se mi zdi zdaj skoraj še bolj prisotno, kot je bilo takrat.

PLAYBOY: Pa tudi sami ne zanikate, da talent, božja iskra, ne počiva samo v pametnih igralcih, ampak tudi v takih, ki niso ne vem kakšni intelektualni biseri. Kako ste jih imenovali, preprosti?

PB: Naturburši, najbrž. Talent oziroma božja iskra, kot se reče, je gotovo primaren. Ampak nič ne škodi tudi intelekt. Tukaj se pa razlikujemo igralci med seboj. Eni malo bolj razmišljajo, drugi malo manj, nekateri nič, tretji pa samo razmišljajo. Je pa bolje, če si samo intuitiven kot pa samo intelektualen. To pa gotovo.

PLAYBOY: Tudi sami ste kot profesor morali določati tiste s talentom. Kaj je skupnega vsem tem različnim tipom?

PB: To je pa težko vprašanje. Za vsakega igralca, bodisi intelektualnega bodisi intuitivnega, je značilno, da se zanima za človeka. To lahko rečem, ker je ogromno igralcev, ki so študirali medicino. Veliko jih je takih, ki so bili igralci in so šli potem na medicino. Potem pa seveda odnos do umetnosti in literature nasploh. Absolutno te mora zanimati literatura. Tisti pa, ki gledajo johne wayne in travolte in druge na filmu ter bi radi bili tako slavni kot oni, to pa ne. Taki tudi po navadi ne uspejo. Če je samo to.

PLAYBOY: Ko ste pisali o soigralkah in soigralcih, ste razmišljali tudi o sebi?

PB: Seveda, saj je vse, kar napišeš, pravzaprav avtobiografsko. Če vzamete Vidmarjeve portrete ... Ko je pisal o ljudeh, ki jih je poznal v umetnosti, se mi zdi, da sem bolj kot tiste njegove portretirance iz tiste knjige spoznal njega.

PLAYBOY: V Obrazih Vidmar ni pisal o igralcih, pa čeprav se je sicer kot kritik ukvarjal z gledališčem, bil je tudi dramaturg. Kako pa to?

PB: Kot igralec se seveda ni mogel avtoportretirati, ker igralec pač ni bil. Saj o Levjarju je pisal, čeprav mu ni namenil posebnega članka. Sicer pa je Vidmar trdil, da so ustvarjalci v gledališču samo pisatelji, seveda, avtorji, in pa igralci. Režiserji pa ne. To je nekajkrat rekel.

PLAYBOY: Če igralcev niso imeli za ustvarjalce, ste bili v tistem času, ko ste začeli, vsaj zvezde. Ali ni bil Stane Sever tisto, čemur bi danes rekli zvezdnik?

PB: Ja, ampak ne v današnjem smislu. Bil je prvak med igralci, ni pa bilo v tem nič zvezdniskega. S policaji, vem, se je zmeraj skregal, posebno kadar je bil v rožicah, pa s cariniki ... On ni nikdar nič švercal, drugi pa so. In ko se je Sever skregal s cariniki, so nasankali oni, ki so švercali. [smeh] Ker so cariniki zaradi jeze vse prešnofali in kaj tudi našli. Imeli smo zelo zoprnega garderoberja in spomnim se, da sem mu prav privoščil,

ko so mu zasegli švercano blago. Zvezdništvo je nekakšna narejenost, igrice, pri kateri ljudje razmišljajo, kdo s kom spi in podobno, kakšne neumnosti počne. Nobenega človeka takrat ni zanimalo, ali ima Sever kakšno ljubico ali ne. Ali kdorkoli drug med igralci. Tega rumenega, ameriškega ni bilo. Zvezdništvo je značilno ameriško.

PLAYBOY: Še mislite, da igralci ne bi smeli nastopati v reklamah?

PB: Prav estetsko se mi to ne zdi, jih pa razumem zaradi postranskega zaslužka. Danes je filmov in teh priložnosti manj. Tega jim tako zelo ne zamerim kot Miha Baloh, ki snemanje reklam prav sovraži. Jaz jih nisem snemal, razen enkrat, ko sva z Mileno odigrala par iz Cvetja v jeseni na stara leta. Za neko pokojnino ali nekaj takega.

PLAYBOY: Bojan Štih je za vas zapisal, da ste igralec za vse vloge. Pa to sploh obstaja? Tudi sami pravite v Soigralcih, da bi si Stane Sever napravil uslugo, če nekaterih vlog ne bi odigral.

PB: Ja, za Cyranoja de Bergeraca sigurno ni bil. Že zato, ker je bil premalo okreten in preokrogel je bil, preveč trebuha je imel. Pa ne samo zato. Za Cyrana je bil premehek. Bil je, kako naj rečem, preveč žaloben. Ampak najbrž je bila takrat to tudi moda, čemur je literarna generacija Besed in Perspektiv pozneje rekla sentimentalni humanizem, ki so ga očitali Torkarju. Torkar in Sever sta si bila zelo sorodna. Pa če pogledate Ježka, tudi on je sentimentalni. To je bila pa sentimentalnost, ki so jo mladi hoteli odpraviti. Pirjevec in podobni, povojna generacija, ciniki, ki jih je politika zezala. Tudi sebe lahko štejem zraven, čeprav cinik nikoli nisem bil.

PLAYBOY: In katere vloge so ustrezale vam?

PB: Moram reči, da nisem rad igral kakšnih velikih klasičnih zadev. Saj sem jih, ampak bolj so mi bile všeč karakterne vloge, z dna. Recimo takšne kot Lužanova monodrama Luka D, ki sem jo igral še lani in sem jo igral več kot 30 let. Enega ubogega zapitega reveža s posebnim odnosom do življenja, ki ga razume na poseben način. To je ena taka vloga, ki mi je bila všeč. Drugače pa vse mogoče. Zelo rad sem igral norca v Learu, ki je sijajna vloga.

PLAYBOY: Ali ni tega norca nekoč igrala tudi Milena Zupančič?

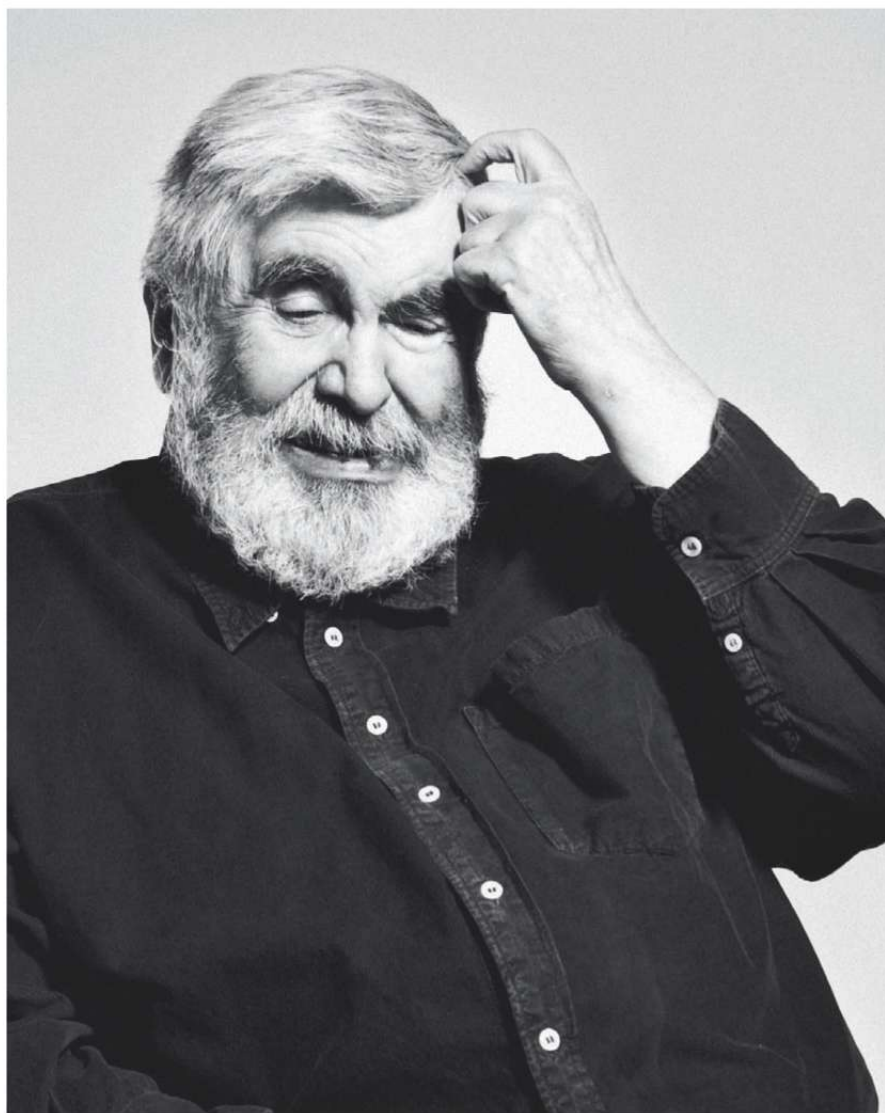
PB: Ja, tudi, ampak se mi je zdelo bolj kot eksperiment. Ne da bi imel kaj proti Mileni Zupančič, ampak to le ni ženska vloga. To so bile spet take režiserske domislice, ki jo je sicer napravil že Giorgio Strehler v Italiji, ampak on si je zamislil, da se je Cordelija preoblekla v norca in z njim begala po svetu. Tam je ista igralka igrala obe vlo-

gi, a se je vedelo, da je norec ženska. Jovanovič je pa to samo poenostavil in je bil norec pač kar ženska. To so stvari, ki so potrebne ali nepotrebne, ne vem. Nikoli nisem razumel, zakaj bi bilo nekaj več v igri, če se ne držiš avtorja.

PLAYBOY: Luka D ste igrali tudi po gostilnah. Čigava je bila pa ta zamisel?

PB: Tega se je domislil Marko Slodnjak. To je bila prvotno predstava Gleja, ki je imel takrat domovanje v kapelici na koncu Poljanske, dokler jih ni predsednik socialistič-

ne zveze tistega rajona vrgel ven, ker da so neprimerni za socialistično družbo [smeh], in so ostali brez prostora. In ker so vendarle hoteli igrati in je bilo na voljo to Lužanovo besedilo, je prišel Marko Slodnjak na dan z idejo, da bi pač to igrali po gostilnah. Najprej naj bi jo odigrali štirje igralci, in sicer Aleksander Valič po primorsko, Tovornik po štajersko, Petje po dolensko, jaz pa v knjižnem jeziku. Potem sva to s Petjem edina uresničila, vendar je on kmalu nehal. Bilo je zanimivo igrati Luko. Včasih se je razvil kak

Zvezdništvo je nekakšna narejenost, igrice, pri kateri ljudje razmišljajo, kdo s kom spi in podobno, kakšne neumnosti počne. Nobenega človeka takrat ni zanimalo, ali ima Sever kakšno ljubico ali ne. Ali kdorkoli drug med igralci. Tega rumenega, ameriškega ni bilo.

dialog, posebej na podeželju, in se je zgodilo, da je kakšen začel kar med igro pripovedovati še kaj svojega.

PLAYBOY: Ste ga pustili?

PB: Kaj pa! In odgovarjal sem mu. Smo malo improvizirali. Zdaj obstaja tako imenovana impro liga, kjer se prav posebej ukvarjajo z improvizacijo. Pri nas pa je bila v gledališču pravzaprav prepovedana, ker si se moral zelo strogo držati teksta. Pri nas je šlo to na račun tega, kolikor je bil kdo talentiran zanjo. Ko smo igrali Partljičevo igro Ata, socialistični kulak, smo jo najprej postavili v štajerski dialekt. Dialekt te sam po sebi prisili v improvizacijo oziroma te pripelje do nje. V dialektu ne moreš govoriti takih stavčnih zvez kot v knjižnem. Pa smo z Banom in Mileno kar improvizirali, se nekako našli, ker smo tudi vsi imeli talent za improvizacijo. Na to so se v teatru strašno jezili. Posebno ena lektorica, ki je bila ogorčena nad tem. Potem je pa v Politiki Stamenković, znameniti jugoslovanski kritik, napisal kritiko predstave. Brane Ivanc, ki je te kritike zmeraj zbiral, nam jo je prinesel in nam jo prebral. Napisal je pa, da mi v tej predstavi veliko improviziramo ... In je skočila lektorica: »A vid'te? A vid'te? Sem rekla!« Ivanc pa je nadaljeval: » ... a to prave sa velikim šarmom i zbog toga predstava još je bolja.« [smeh]

PLAYBOY: Toda mar izvrstne vloge včasih ne nastanejo tudi, ko celo igralec sam dvomi o svoji ustreznosti zanjo?

PB: Ja. Do sebe bom malo rezerviran. Mislim, da imam kar dobro razvit občutek, kaj je zame in kaj ne, nekateri pa res kar mislijo, da kakšna vloga ni zanje. Recimo Janez Albreht je že tak. On naredi krasne vloge, ampak zmeraj, ko dobi kakšno, pa pravi: »Ta pa ni zame.« Potem pa naredi čudo iz tistega. Je pa to težko, ker si mnogi igralci želijo slavne vloge. Boris Kralj si je vedno želel igrati tisto, kar je igral Levar, Glembaja pa Hamleta, ki ga je igral Jan ... Jaz si pa nikdar nisem želel igrati, kar je pred menoj kateri od velikih igralcev veličastno odigral. Po drugi strani pa sem imel najraje vloge v slovenski dramatik. Pa ne klasični, ampak predvsem moderni, Strnišo, Jančarja, Zajca, kjer sem prvi pristopil k stvari in sem bil nekako popolnoma svoboden. Voranca nihče pred menoj ni igral ali pa Hudiča v Strniševih Žabah tudi ne. Seveda sta pa obe vlogi zelo različni. Ali pa Volodje pri Jančarju, ki ga imam še zmerom za svojo najboljšo vlogo.

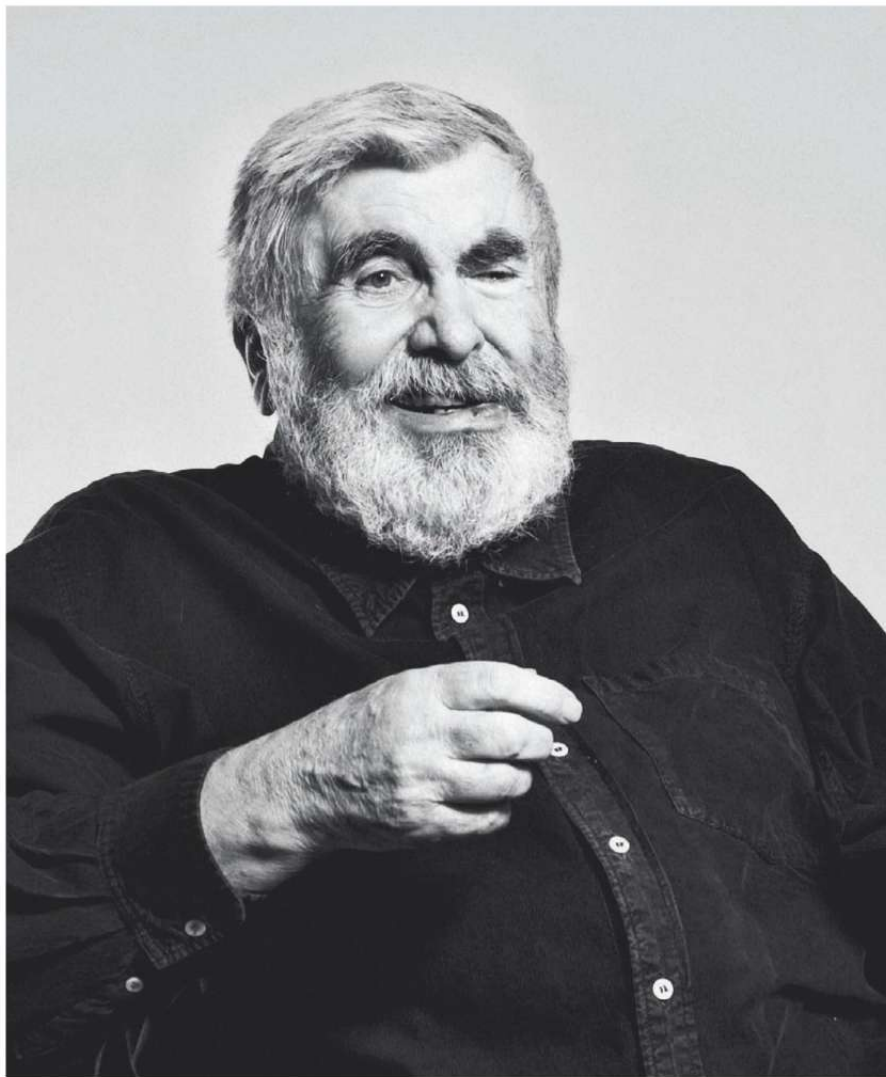
PLAYBOY: V Velikem briljantnem valčku?

PB: Ja. Najraje jo imam. Krasna vloga je in mislim, da sem jo zelo dobro odigral. Tak občutek sem imel, kot da je moja.

PLAYBOY: Ena vaših prvih velikih vlog v Drami je bila v Cankarjevi komediji Za narodov blagor. Opisali ste jo kot fiasco. Niste bili pravi za vlogo novinarja Ščuke?

PB: Režiral je Korun, s katerim sva se veliko pogovarjala in sva hotela biti moderna, to pa takrat v Drami ni bilo zaželeno. Celo tako daleč je šlo, da me je hotel direktor Jan pred generalko prezasesti, vzeti vlogo, ampak me je hotel pred tem še malo preizkusiti. Šel sem k njemu domov in tam govoril monolog iz tretjega dejanja. Poslušal je in rekel: »Bom videl, ali boš ti ali Jerman.«

Starejši igralec, ki je že igral Ščuko. To je bil hud pritisk name. In ko sem prišel na oder, so začeli starejši igralci okrog mene ob mojem monologu godrnjati. Ne vem, ali so godrnjali zaradi mene ali zaradi česa drugega. Mislim sem seveda, da zaradi mene, in je šlo tako ... Kritika je zapisala: »Motil je tudi njegov raskavi glas.« So me pa mladi kar sprejeli, nekaterim med njimi sem bil celo všeč. Po tistem, s to vlogo so se mi v Drami zaprle poti. Dokazal sem se v eksperimentalnem teatru pri Balbini Baranovičevi. Tam sem pa naredil nekaj vlog, s kateri-

Nekoč smo se kot otroci podili za kravami na pašniku in uprizarjali razne kopulacije, tako da smo s spodnjim delom trebuha, v hlačah seveda, butali, kot bi s ta malim kakšnemu v dimlje, zdaj pa to počnejo po režiserjevih napotkih igralci na odru. Dajte no, kaj pa je zdaj to?

mi sem se, kako bi rekel, zapisal v zavest slovenskih gledalcev in dobil tudi dobre kritike. In postal igralec.

PLAYBOY: Ščuka je pozitivec, Volodja negativec. Je lažje odigrati negativni lik?

PB: V glavnem je veljalo, da je negativca vedno bolj zanimivo odigrati kot pozitivca, ki je bolj enosmeren. Dober, krasen ... potem je pa konec vsega. So pa danes delitve na velike in manj velike vloge v primerjavi s klasičnim gledališčem malo popustile. Tako da me ne smete imeti za konservativnega človeka, ker odklanjam veliko tega v današnjem gledališču, predvsem pri režiserjih. Sodim med zmerne moderniste.

PLAYBOY: Kako pa gledate na nekatere bolj znane moderne odklone od klasičnega gledališča? Na Pandurja, denimo?

PB: Pandurjevo gledališče je izrazito scenografsko, izrazito vizualno. On gradi predvsem na vizualnosti. In je to pač v redu, če tega ne gledaš ves čas. Mislim, da je bila pri Pandurju napaka, da so ga dali v Maribor in je bil tam ne vem koliko časa samo on. Tega pa se občinstvo tudi naveliča. Še tako dobre hrane, če jo dobi na mizo dan za dnem, se človek naveliča. To je bilo. Morali bi mu dati režijo predstave v Mariboru, potem v Novi Gorici ali Trstu, Drami ... Drugače pa je z menoj tako, da ne maram izmišljaj, ki jih uporabljajo režiserji v sodobnem teatru. Sem pa zdaj gledal Tauferjevega Platona in mi je ta predstava izjemno všeč. Tauferjev koncept se po mojem izredno prilaga Čehovu, ki nenadoma ni več pomenljivo razvlečen, ampak živ. Pa sijajni igralci: Nataša Barbara, Mandič pa ... Nič nimam proti domislicam, ki imajo smisel in mi nekaj povedo. Ne maram, recimo, kako režiserji danes prikazujejo seks na odru. Na primer: nekoč smo se kot otroci podili za kravami na pašniku in uprizarjali razne kopulacije, tako da smo s spodnjim delom trebuha, v hlačah seveda, butali, kot bi s ta malim kakšnemu v dimlje, zdaj pa to počnejo po režiserjevih napotkih igralci na odru. Dajte no, kaj pa je zdaj to? V resnih zadevah. In to naj bi delovalo celo tragično ali ne vem kaj. Take stvari odklanjam, ker niso preiščljene, ker so prazne, nimajo nič v sebi, so domislica sama na sebi. Poleg tega si pa še kradejo drug od drugega. Ker se ta otroška kopulacija nadaljuje iz ene predstave v drugo.

PLAYBOY: Berger, Živadinov?

PB: Bergerja premalo poznam, da bi lahko kaj rekel, Živadinova pa cenim. Ampak on ima tako ali tako svoj teater in ima vso pravico do teh svojih malo presenetljivih rešitev. Kompletnega Živadinova sicer ne poznam, videl sem pa kakšni dve in ena se mi je zdele imenitna. Uprizoril jo je v garažah pri

Zmajskem mostu. Oho organizem. V spominu mi je ostal tudi izjemni Janez Škof kot glavni igralec.

PLAYBOY: O primernosti ali neprimernosti igralca za kakšno vlogo sem vprašal, ker sem nekje prebral, da vam je soigralka rekla, da niste primerni za vlogo Bedanca, češ da imate pretople oči.

PB: Ja, čeprav Bedanec ni treba, da je čisto prava pošast. Pravilno, po Vandotu, po Kranjskogorcih, se njegovo ime naglašča Bédanc. On je béden človek, ne bedák.

Pri Pandurju je bila napaka, da so ga dali v Maribor in je bil tam ne vem koliko časa samo on. Tega pa se občinstvo tudi naveliča.

PLAYBOY: Bojan Štih je za vas tudi dejal, da ste nad vse ljudski in slovenski igralec. S tem je najbrž mislil, da ste popularni med ljudmi?

PB: Kaj je on s tem mislil, ne vem. Pa mislim, da niti ni mislil popularnosti, ker je bil on proti popularnosti. Nesporazum med njim in velikim delom ansambla je bil prav v tem, da Štihu ni šlo za to, da bi predstava imela ne vem kako velik obisk. Glavno je to, je govoril, da je predstava dobra, ali pa jo gledajo, pa ni taka reč. Čeprav je treba vedeti, da čisto tako, kot človek reče, pa zmeraj tudi ni. Žorž Paro, hrvaški režiser, je napisal, da pri meni ta ljudskost ne moti. Napisal je, da bi bil v Angliji Polde Bibič sir, pri nas ga pa imajo radi cariniki in miličniki. Prav nasproten sem bil od Severja, ki je bil tak buntovnik, jaz pa se do njih nisem nikoli sovražno obnašal. V moji družbi bi imel celo tisti garderobier mir pred cariniki. Naklonjenost miličnikov in carinikov, o kateri je govoril Paro, se je najbolj izkazala, ko smo gostovali v Romuniji. Odločili smo se, da bomo potovali z avtobusom, ne čez Prekmurje, ampak čez Avstrijo, kjer so boljše ceste. Pripeljali smo se do karavle pod Ljubeljem, kjer smo nalteli na stoječo kolono. Policisti so namreč tisti dan stavkali. Kako dolgo bo meja zaprta, ni vedel nihče. Nam se je pa mudilo. Rekel sem šoferju naj prehití kolono in se zapelje do meje. Seveda se je upiral. Čez čas pa ga je premagalo in je pritisnil na plin. Zgoraj sem policistom razložil, kako se nam mudi. Meje zaradi nas niso odprli, so nam pa dvignili rampo na oni strani, kjer se je vstopalo čez mejo in ni bilo avtomobilov, ker so jih Avstrijci zadržali. Pomahali so nam in smo se peljali. Tudi Avstrijci nas niso ustavili in tako smo mejo prečkali pravzaprav ilegalno. Z blagoslovom policije. Mogoče je mislil Štih s tem 'slovenskim', da niti v mojem živ-

ljenju niti v igraltvu ni nobenega senzacionalizma, da je vse tako preprosto, kmečko, po slovensko. Na to sem pomislil, ko sem prebiral intervju z Borisom Cavazzo, ki je imel v življenju take senzacionalne stvari. Težko bi pravzaprav razložil, kaj je hotel povedati s tem, da je bil moj značaj tako zelo slovenski, ampak samo na popularnost pri tem gotovo ni mislil.

PLAYBOY: Ker ljudskost v mnogih vejah umetnosti, pa ne vem, kako je z igralsko, pogosto ni razumljena pohvalno.

PB: Ne, nasprotno. Ljudskost je slabšalnega pomena. Ljudski igralec, tisti, ki je popularen. Zame so rekli, da sem ljudski igralec, in tudi ko sem dobil Borštnikovo nagrado, sem jo dobil kot ljudski igralec. [smeh] Kot pohvalo. Zakaj? Ker sta bila tam Vidmar in Gombač s popolnoma drugačnimi pogledi na gledališče kot Bojan Štih ali pa Pirjevec. Manj intelektualno, bolj intuitivno.

PLAYBOY: Večkrat ste rekli, da igralčeva igra ni minljiva, da živi v legendi. Ste se zato lotili pisanja Soigralcev, Soigralk ... Da bi pomagali legendi, ali ker je bil to vaš način razmišljanja o igraltvu?

PB: Eno in drugo. Predvsem ker splošne zavesti o preteklosti slovenskega gledališča v ljudeh ni. Igralce zelo hitro pozabijo in danes mlajši že mene ne poznajo več. Predvsem taki, ki so iz negledaliških družin, ki niso hodili v gledališče.

PLAYBOY: Niso nikoli gledali Kekca?

PB: Kekca so že mogoče gledali, da pa bi vedeli, kdo je v tem Kekcu igral, jih pa že ni zanimalo. Cvetje v jeseni, nekateri ja, saj ne pravim, da ne vsi. Saj ti ta mladi že Severja ne poznajo več. V njegovem času absolutno ni bilo človeka, ki ga ne bi poznal, in starejša generacija navsezadnje pozna še mene pa Šugmana, Sotlerja ... veliko igralcev. Danes je pa tudi gledališče izgubilo svojo moč. Danes je tu televizija, predvsem pa sta glasba in internet. Prvo knjigo sem napisal ne samo zato, da bi ohranjal spomin na igralce, ampak da bi ljudem povedal, kaj igra sploh je, ker te literature pri nas takrat ni bilo. Zdaj je že. Pravzaprav bi moral, če bi bil pošten, pisati o vseh igralcih, tega pa ne morem, ker nisem fohman, kako naj rečem, nisem strokovnjak. Pišem iz sebe, iz svojega občutja, sem intuitivec. Souček je bil kar malo užaljen, ker nisem pisal o njem. Jaz ga izjemno spoštujem, ampak ne

znam te njegove veličine, veličine Kreona in vlog, ki jih je igral, spraviti na papir, o njih preprosto ne znam pisati. In sem ga pač spustil, pa me kar nekaj preganja, da bi tudi o njem kdaj kaj napisal.

PLAYBOY: Ob prebiranju vaših knjig o gledališču človek opazi, da se je veliko igralcev poslovalo zagrenjenih. Zakaj?

PB: Igralec se zelo težko loči od odra, in to povzroča hude bolečine. Bili so igralci, ki so šli daleč naokrog teatra, samo da ga niso videli. Ker jih je to preveč bolelo. Saša Miklavc, recimo, je zelo zelo trpel, ko je nehal igrati.

PLAYBOY: Ste bili vi pripravljeni na to, da boste nekega dne nehali?

Mi s kavbojko, detektivko, horor filmom ali kaj vem s čim ne bomo uspeli, ker tega nikoli ne bomo tako dobro naredili kot Američani. In če Slovenec s čim uspe, uspe z domačim.

PB: Ja, ampak jaz sem bil pripravljen na neki drugačen način. Nehal sem pravzaprav zaradi bolezni, ker preprosto nisem več zmogel. To je drugače. Če pa bi me preprosto odrezali, bi bilo tudi z menoj najbrž drugače. Jaz sem šel v pokoj prvi dan, ko je bilo to mogoče, ampak to pri meni ni pomenilo prenehati igrati. Eno je iti v penzion ali prenehati igrati. Koga takoj po odhodu v pokoj niso več zasedli, čeprav že mogoče prej, ko je bil v službi, ni dobil vloge. Saj veste, da je v teatru toliko in toliko ljudi, ki nič ne delajo, ki ne dobijo vloge. Tisti se najbolj bojijo oditi v penzion, ki pomeni še manj možnosti za vloge, pa penzija je navsezadnje še slabša kot plača.

PLAYBOY: Vaša prva ljubezen je gledališče, nad filmom pa menda niste bili preveč navdušeni. Se motim?

PB: Ah, seveda sem bil navdušen. V mladih letih sem videl vse filme, čeprav je res, da jih ni bilo takrat tako veliko. Se mi je pa film res vedno zdel v primerjavi z gledališčem neka-ko kot konzerva s svežim biftekom.

PLAYBOY: Kateri filmi pa so vam všeč?

PB: Zame je še zmeraj najboljši film, ki sem ga videl in ki mi je legel v srce, Fellinijeva La strada. Potem pa še Plačilo za strah v tisti stari Clouseaujevi režiji z Yvesom Montandom ...

PLAYBOY: Posnet po istoimenskem romanu o prevozu nitroglicerina na goreča naftna polja?

PB: Ja. Zdaj so naredili neke nove verzije, ki pa niso nič. So spet samo zunanji, prazni efekti. Podiranje mostov, ne pa človekova psiha, njegovih občutenj v tistih trenutkih. Všeč mi je Chaplinov Veliki diktator pa Lov za zlatom, v katerem so nekateri odlomki krasni, kot celota je pa malo dolgočasen.

PLAYBOY: Tisti, v katerih je kuhane čevlje?

PB: Ja, pa ko lovi kuro. Tisti s čevlji je pa sploh genialen.

PLAYBOY: Kaj pa kakšen modernejši?

PB: Postino. Pa se niti ne spomnim režiserja, niti imena igralca, tistega, ki je med snemanjem umrl. Film me je pripravil do solza.

PLAYBOY: Po čem pa vas najbolj poznajo?

PB: Po Cvetju v jeseni. Pa po Kekcu [smeh] in vlogi v Ata, socialistični kulak.

PLAYBOY: Se mi je kar zdelo. Ampak ob prebiranju scenarija Cvetju v jeseni niste napovedovali bleščeče prihodnosti?

PB: Nasprotno, zdelo se mi je, da bo to blazen dolgčas. Ta Tavčarjeva novela, povest je krasna, jaz sem jo imel zelo rad, z vsemi

tistimi opisi, ampak to je vse eterično in sentimentalno. Tudi sam sebe ne bi nikdar zasedel v tej vlogi kot gospoda, starega zaljubljenca v mlado punco. Potem sem to igral in sem si pomagal na tak način, da sem si, ko sem govoril tiste nežne stvari, v mislih predstavljal kakšne bolj žmohtne reči.

PLAYBOY: Vam je bil film potem všeč?

PB: Moram reči, da je mojstrovina in da me je tudi Klopčič neizmerno presenetil. Tudi nje-ga si nisem predstavljal kot pravega režiserja za ta film. On je bil čisti meščanski otrok in o teh stvareh ni imel pojma. Ampak najbrž mu je uspelo prav zaradi tega. Jaz sem si vse preveč po kmečko predstavljal, on pa je tisto kmečkost pomeščanil – recimo, nakladam – pa je zaradi tega tako uspelo. Seveda je tu še Tušar, ki je naredil odlično fotografijo ...

PLAYBOY: Pa glasba?

PB: Seveda, pa glasba.

PLAYBOY: Na lestvicah najboljših desetih filmov vseh časov tega filma praviloma ni. Milena Zupančič je ponudila svojo razlago tega kritičnega fenomena. Rekla je, da je to profesionalno zelo dobro narejen film, režija, glasba, igralci, vse to štima, tudi zgodba je, ampak ker je preveč slovenska, to pa se ne spodobi. Da je za kritike ta film preveč domačijska zadeva.

PB: Nisem vedel, da ga na teh lestvicah ni. Sem mislil, da je [smeh], predstavljal bi si, da je ... Je pa seveda res, da kritiki nimajo pravega odnosa. Saj tudi če pogledate slovenski film danes, ta ne obravnava nobene slovenske teme več. Vse se ravna po tistih čudnih ameriških predlogah. Pa moram reči, da mi s kavbojko, detektivko, horor filmom ali kaj vem s čim ne bomo uspeli, ker tega nikoli ne bomo tako dobro naredili kot Ameri-

čani. In če Slovenec s čim uspe, uspe z domačim. No, saj nekaj je dobrih, recimo Kruh in mleko, ki je krasen film, pa navsezadnje tudi Petelinji zajtrk.

PLAYBOY: Vam je bil všeč?

PB: Ja, čeprav imam tudi zanj očitek, da je bil premalo pazljivo selekcioniran. Da je vsaj za pol ure predolg.

PLAYBOY: Kaj bi pa vrgli ven?

PB: Najprej bi vrgel ven začetek z Emeršičem. Sicer nimam nič proti Emeršiču, ampak tisto je predolgo. Tega ni kriv Emeršič, ki je sijajen, a režijsko je prizor razvlečen.

PLAYBOY: Tri leta po Cvetju v jeseni je Klopčič posnel Vdovstvo Karoline Žašler, v katerem sta nastopila oba z Mileno, ampak v popolnoma drugačnih vlogah. Vi igrate kmeta, ki mu žena, Milena, nabi-ja rogove in zaradi tega naredi samomor. Kako to, da je Klopčič pomislil na vaju?

PB: To je ta ameriški način zasedanja vlog v filmu. Igralec dobi svojo vlogo, ki jo potem igra vse življenje. Saj ne rečem, da ni pri nas tudi malo podobno, ampak Klopčič ni bil te vrste človek. Jaz sem pri njem že prej igral, in to zmeraj kakšne karakterne vloge. Mene je Klopčič zmeraj vprašal, kaj bi igral, in sem si tega Žašlerja sam izbral. On me je hotel v drugi vlogi, ki je večja, zaslužil bi več, ampak mi je bila ta bolj pri srcu.

PLAYBOY: Nekje ste zapisali, da na odru ne bi mogli razkazovati svojega spolovi-la. Še slekli se ne bi. Je to v filmu laže?

PB: Saj ga tudi v filmu nisem kazal. Slekel sem se v televizijskem filmu Nori malar, pa še tam sem kazal samo en del riti. Bil sem pa nag pred tistimi puncami, ki so bile na sne-manju, in mi je bilo ob tem izjemno neprijet-no. Na odru tega ne bi naredil. Spomnim se, da sem igral Marata v Zasledovanju in smrti Jeana-Paula Marata, ki je zmeraj v banji, in sem bil pri tem samo zgoraj gol, pa vam povem, da mi je kar hladen pot tekkel izpod pazduh od same nerodnosti.

PLAYBOY: Duša Počkajeva je nekoč od-klonila vlogo v predstavi, ki je od nje zah-tevala, da na odru nenehno prdi. Bi vas to motilo?

PB: Ne, to me pa ne bi. Če bi lahko prdnil.

PLAYBOY: Med igralci je pogosto dedova-nje poklica. Hči ni šla po vaših stopinjah. Se je sama tako odločila?

PB: Ona sicer zdaj pravi, da je nisem pustil, ampak sam se tega ne spomnim. Po mojem bi jo pustil, če bi sama to hotela. Pa tudi ne vem, ali bi bila talentirana. Je pa šla vnučka, ki zdaj končuje študij na AGRFT.

PLAYBOY: Ji kaj svetujete?

PB: Pogovarjava se že kdaj, ampak o mnogih stvareh se ne strinja z menoj. Je pač otrok modernejših časov. 📺

XPERIA™

Vstopite v nov svet, ki ga še niste videli

Prijatelji. Družina. Služba. E-pošta, SMS, statusi, tweeti in fotografije. Timescape™ prikazuje vso vašo komunikacijo na enem mestu. Z mobilnikom Sony Ericsson Xperia™ X10 postane vaša komunikacija preglednejša, hitrejša in enostavnejša.

www.sonyericsson.com/si/catchlife

Sony Ericsson
make.believe

ZA PRAVE LJUBITELJE

Recesija ali ne, ekologija ali ne – športni avtomobili so vedno v modi. Tako vsaj kažejo njihove prodajne številke. Nočejo in nočejo izumreti in ponudba se le veča.

no pripeljati do meja zmogljivosti. Ena takšnih znamk je tudi Porsche.

Porschejevi treningi so dobro organizirani. Začne se pri osnovah, katerim sledi Porsche Sport Driving School. Najprej začetniški Warm up (ogrevanje) za okoli 800 evrov, za katerega ne potrebujete nobenega predznanja na dirkališču ali brezpotjih. Sledi Precision z naprednejšimi vsebinami in večjimi hitrostmi, ki stane okoli 1200 evrov. Precision je tudi druga oziroma zadnja stopnja treninga na brezpotjih, obenem pa prva na ledu treninga Camp Alpine, za katerega boste odšteli dva tisočaka v avstrijskih Alpah, ali Camp4, ki stane precej več, dva tisočaka v Avstriji ali tri in pol na Finskih zaledenelih jezerih. Sledi stopnja, imenovana

Še bolj zabavna je bila naslednja postojanka, sredinsko motorizirani in zadaj gnani cayman S z nekoliko ožjimi gumami. Zlahka obvladljiv, igriv, z živahnim zadkom, natančnim volanom, hitrim menjalnikom in med

Performance, na kateri vas bodo naučili biti hitri na stezi (za 1500 evrov) oziroma na ledu (Camp4S za štiri tisočake, seveda spet na Finskem). Za konec še stopnja Master, pri kateri boste tako na stezi kot na ledu deležni dirkaških tehnik, namenjena pa je popolnemu obvladovanju avtomobila pri vseh hitrostih (1700 evrov na dirkališču, pet tisočakov za Ice Force na Finskem).

In kako poteka trening Ice Force? Za pet tisočakov ne dobite le tridnevne nastanitve v hotelu blizu lvala na Finskem, kakih 300 kilometrov severno od polarnega kroga (savna je v vsaki sobi), temveč predvsem tri dni neprestanega treninga za volanom različnih porschejev, seveda večinoma štirikolesno gnanih. Celoten program smo zgoščeno, v enem samem dnevu, preizkusili tudi za Playboy.

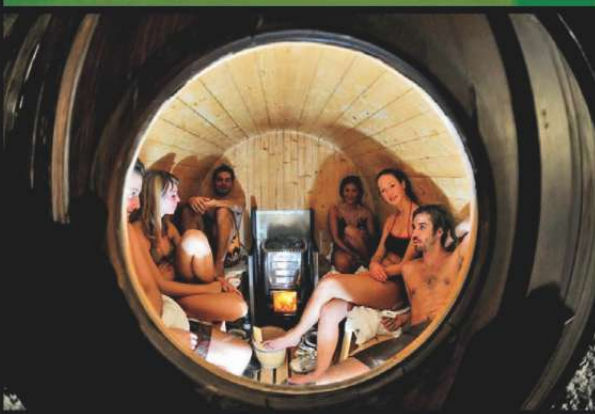
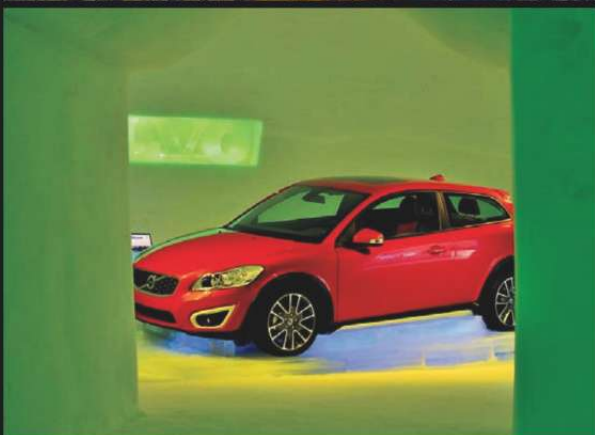
Začeli smo s panamerami 4S PDK, štirikolesno gnanimi petmetrskimi in dvotonskimi limuzinami s krepkim osemvaljnikom pod motornim pokrovom. Po 180 žebčev v vsaki gumi je bilo ravno dovolj, da se panamera iz več kot dvotonske petmetrske limuzine prelevila v zlahka drseč športni avto. Zaradi mase je treba razmišljati malce vnaprej, a kljub temu je stvar zabavna.

vsemi v dnevu se je izkazal za najbolj nklonenega zabavi na snegu. No ja, skoraj. Prvak je še vedno 911 turbo. Štirikolesno gnani superšportnik je sicer nekoliko manj igriv od caymana, a veliko hitrejši ... Seveda nista manjkali niti štirikolesno in zadaj gnani klasiki, 911 carrera S in carrera 4S.

Se izplača porabiti pet tisoč evrov za takle tečaj? Če si lahko privoščite 100 tisočakov za avto, tudi teh pet (ali le slab tisočak za kakega od bolj začetnih treningov) ne bi smelo biti težava. Zlasti zato, ker boste svoj avto po takšnem tečaju gledali s povsem drugačnimi očmi. 📺

Res je, vedno več je takšnih, ki niso le hitri, ampak tudi ekološki (tudi pri Porscheju so na ceste oziroma stezo postavili dirkaški hibrid, 911 GT3 R hibrid). A ena stvar se že dolgo ni spremenila: večina njihovih lastnikov jih nikoli ne uporabi tako, kot se spodobi, nikoli ne iztisnejo iz njih vsega, kar zmorejo. Nekaterim proizvajalcem je za to vseeno, čisto zadovoljni so, če njihovi kupci s svojimi avtomobili paradiirajo po Monte Carlu ali Rodeo Drivu. Spet druge znamke pa, denimo, skrbijo za to, da čim več kupcev spozna, kaj avto zmore, in se tudi nauči, kako ga var-

Mraz kot užitek in prestiž

Ko boste brali tale članek o prav posebni zabavi na snegu in ledu, vam bo nemara že vroče. Najbolje, da si že rezervirate čas za naslednji Volvov ledeni kamp.

Švedi se pač ne morejo pohvaliti s Sredozemljem. In medtem ko si ga nekateri od njih poleti vsaj za kratek čas privoščijo, je večina obsojena na življenje in delo v hladnejšem podnebjem. In resnici na ljubo, dejstva kažejo, da jim gre v splošnem dobro. Če to lahko povezujemo z njihovimi nižjimi temperaturami ...

Na Švedskem je tudi Volvo, priznana in prestižna avtomobilska znamka, ki edina na stari celine uspešno drži korak z velikimi nemškimi tekmeči. A prestižnost tudi pri Volvu ne pomeni le prestižnosti avtomobila za prestižno ceno, temveč tudi skrb za lastnike in ljubitelje te znamke.

Do tod nič novega. Danes dobite pri večini avtomobilskih znamk višjega cenovnega razreda dodatno ponudbo, a gre zvečinoma za znane prijeme, vse od šol varne in športne vožnje dalje. Pri Volvu razmišljajo malce drugače: kupcem srednje Evrope želijo malce približati njim domači – mraz.

Ideja sicer ni čisto švedska. Mladi Avstrijci, ki jim je tam v gorah mraz prav tako domač, so se domislili, da bi smučarjem na Kaprunu ponudili nekaj več, začeniši z zabavo med smučanjem, a ne s tipičnimi 'oberkrainerskimi' glasnimi lokali v tipičnih lesenih, čeprav izjemno lepo urejenih utah. Glasba, tako kot objekti, naj bo alternativna. Ideja je bila dobra, a je – za zeleno prvovrstno izvedbo – zahtevala ustrezno podporo.

Pri Volvu niso omahovali in Ice camp je letos doživel že tretjo sezono. Dva meseca traja, da nastane tole, kar vidite na fotografijah, za to pa porabijo 5000 kubičnih metrov snega in 60 ton ledu. Trije zaboyniki, ki so na pogled vse prej kot to, šest malih iglujev za spanje in en velik iglu kot osrednji prostor za točilni pult ter za večerje v slogu.

K Ice campu lahko pristopite na dva načina: kot mimoidoči, naključni obiskovalec med obratovanjem žičnic, kjer lahko ob poslušanju dobre glasbe uživate v visokogorskem soncu in se pri tem odležate, ali kot gost hotela Ice camp, v katerem doživite tudi obede na ledenih klopih in mizah ter spanje v igluju. Na ledu, seveda. Za osnovno ceno 168 evrov na osebo.

Uživanje v opisanem je mogoče izključno v dobri zimski opremljeni. Jasno. Takrat ugotovite, da je sedenje in spanje na ledu možno tudi brez ozeblin in brez trpljenja. Led je prekrit s pravimi, debelimi losovimi kožami, ustrezna spalna vreča pa poskrbi, da je telesu toplo že nekaj minut po tistem, ko zapnete zadrgo. Za ogrevanje spalnega igluja skrbi, pa ne smete se, par čajnih svečk, ki – če verjamete ali ne – temperaturo v notranjosti, potem ko zaprete vrata, dvigneta za kaki dve stopinji. In za večjo toploto poskrbi tudi izdihan zrak ljudi, tako da je v spalnem igluju po kake pol ure že kar okoli pet ali šest stopinj nad ničlo. Čisto pravo ogrevanje s stanovanjskimi temperaturami je namenjeno le straniščem v zaboyniku ter garderobnemu zaboyniku.

Dan v Ice campu je preizkušeno prijeten. Pregreti od smučanja se do večera nekoliko ohladite, in da notranji krogotok ne bi preveč zastal, pomaga šilce rdečega ivana. Večerja je odlična, okusni naredi-si-sam rakleti dokažejo, da je lahko užitek v obedovanju tudi kaj drugega kot losos ali krvav biftek. Večerni sprehod po ledeniku, obsijanem z zvezdami, je prijeten doživljaj, pod pogojem, da se med vršaci ne razbesni veter, in je tudi prijeten uvod v počitek. Čarobne modre in rdeče barve, ki obkrožajo male igluje, vabijo v varno zavetje pred vetrom. Jutri je nov dan, visokogorsko smučišče zna postreči s čudovitim dnevom brez oblaka, zato si je treba odpočiti. Zapahnete lesena vrata, si sezujete čevlje, slečete bundo, se stlačite v spalno vrečo, ziiiiip, zaprete zadrgo in – lahko noč. ❄

RADIO CITY®

PRIJATELJEM

REPORTER MILAN

JAN PLESTENJAK

ZORAN PREDIN & GLOBOKA GRLA

MAGNIFICO

ŠANK ROCK

DAN D

ELVIS JACKSON

TIDE

TINKARA KOVAČ

TABU

6PACK ČUKUR

BOŠTJAN BRAČIČ

INVITE

TADEJ TOŠ

pokrovitelji:

ELEKTRO MARIBOR d.d.

MARIBOR2012
evropska prestolnica kulture

15. OBLETNICA

28.05.2010 - Snežni stadion ob 17.00 uri

cena vstopnice: 7 € (1 € v humanitarne namene)

otroci do višine ograje: prost vstop

predprodaja vstopnic:

turistična agencija Sonček, stojnica na Trgu svobode v Mariboru, Hiša vstopnic v EuroParku, Petrol, Big Bang, prodajna mesta Eventima, bar Boki Hoče
Internetna prodaja: www.eventim.si - www.vstopnice.com - www.koncerti.net

www.radiocity.si

Italijanskemu proizvajalcu kuhinj, podjetju Snaidero (www.snaidero.it), je v sodelovanju z oblikovalskim podjetjem Pininfarina uspelo zliti linije preteklih obdobij s futurističnimi dodatki, kot je oblika otoka s podstavkom.

V sodelovanju med Natuzzijem in Karimom Rashidom je nastal nadvse privlačen in opazen fotelj (www.natuzzi.it).

Nepozabno doživetje

Ne samo tisti, ki od oblikovanja in proizvodnje pohištva živijo, ampak tudi mi bi imeli brez obiska milanskega sejma precej nenadomestljivo luknjo v sistemu.

Če bi se lahko dvignili nekaj metrov višje in pogledali navzdol, bi pod seboj videli premikajoče se barvite pike tesno drugo ob drugi. Še posebno skupaj bi se gnetle v prostoru, kjer prodajajo vstopnice. Če bi poleteli še malo naprej, bi zagledali veliko lesketajoče se jezero – stvaritev sončne svetlobe, ki se odbija od vse te kovine. Še malo na-

prej bi videli dolgo debelo utripajočo vijugasto črto, kako se s počasnimi obrati premika h kovinskemu jezeru.

Nekako tako bi lahko opisali Milanski pohištveni sejem, če bi ga gledali s ptičje perspektive.

Tudi zgodba o najemu hotelske sobe ni nič kaj privlačna. Tisti najvestnejši, ki si jo rezervirajo pol leta vnaprej, nimajo težav. A vsi tisti, ki jim možgani delajo na zadnji rok, jih imamo. Da je

treba klicati najmanj 20 hotelov, še niti ni tako dramatično. Bolj dramatičen je podatek, da se cene dvignejo tudi za trikrat.

Ko se pretopimo v eno od pik, je milanski sejem tisti sejem, brez katerega težko opravljajš dejavnost, povezano s pohištvom. Tam je ves svet. Lahko bi le sedel in opazoval mimo-idoče. In na trenutke ni povsem jasno, ali gre za sejem mode ali sejem pohištva. Čepice različ-

nih oblik, vzorcev in globlin, v ustih pipa, karirasti vzorci oblek, tigrasti vzorci kril. Na stebričke prikovana obuvala, včasih do te mere, da je pogled ob podatku, da ima ta površina v sebi skritih osem ogromnih paviljonov, ki se razprostirajo na 365 tisoč kvadratnih metrih, postal boleč.

Pri razstavljalcih je zgodba povsem drugačna. Šest dni imajo, da podpišejo pogodbe, skle-

Igrive Calligarisove lučke
(www.calligaris.it)

Francoški specialist Soca (www.soca.fr)
za sedeže vseh vrst se je predstavil s stolom
z belim okvirjem in seveda sivo tkanino.

Postelja utopia italijanskega proizvajalca Twils
(www.twils.it). Odeta v usnje, z valovitim vzglavjem in
preprostim okvirjem bi lahko krasila marsikateri dom.

Flou (www.flou.it), italijanski
proizvajalec postelj, garderobnih
omarov in posteljnine, je dokazal, da je
siva vredna letošnje pozornosti.
S poudarkom na strukturi in
raznolikosti materialov na
prednjih delih omar je bila
kombinacija zmagovalna.

Calligarisov phoenix je konkreten kos luči,
ki krasí tudi, ko ni prižgan. Kompaktna
konstrukcija s črnim klobukom sodi tja,
kjer so doma ljubitelji predvsem industrijskega
dizajna ali dobe petdesetih.

nejo nova poznanstva, si pridobijo nove oboževalce, se zasedajo v spomin čim večjemu številu mimoidočih. Neverjetne scenografije, dragi materiali, skrbna izdelava, širšemu občinstvu še nikoli videne novosti.

Italijansko podjetje Snaidero, ki je eden vodilnih izdelovalcev kuhinj in se ga drži sloves napovedovalca mode v svetu kuhinj, je za svoje odrsko delo porabil milijon evrov. Naložba, ki ne to-

ne kar tako v pozabo. Takšnih podjetij s še večjimi denarnimi vložki ni malo.

Tako kot pravi napev znane zimzelene »ali so vse pesmi že napisane«, se vsako leto v nemalo kateri glavi porodi vprašanje, kaj je v svetu pohištva sploh še mogoče narediti. Še marsikaj. Menjajo se barve in njihova svetlost, tkanje, njihovi vzorci, vračajo se obdobja v nekoliko obdelani podobi, drugač-

ni so materiali, izumljajo se nove oblike ali le nekoliko izpili.

Svet interjerja bo od jutri dalje siv. Grafitno siv, golobje siv, vijolično siv.

Za popestritev in v manjši količini vznikne vijolična kot samostojna barva, nemalokrat tudi rumena. Tisti nekoliko drznejši se poigravajo z umeščanjem roza in ciklamne barve v svoje pohištvene linije. Nekako tako kot to počne eden vodil-

nih industrijskih oblikovalcev Karim Rashid.

S toplo sivo pa se bomo srečevali povsod. Pobarvan zid, ravne kamnite zidne obloge, grobe strukture, gladke sijoče strukture v steklu, pritrjenem na prednji del omar in kuhinjskih elementov, posteljnih ogrodij, sedežnih garniturah. Da je siva nadvse učinkovita tudi v spalnici, je dokazalo italijansko podjetje Flou. S pogumno uporabo

Omarica ali okras? Po vaši želji!
(www.meritalia.it)

Za naveličance ravnih
linij – Leoluxov sestav
morene (www.leolux.com). Kos, ki je letos
v Milanu navduševal.

Ko se večer konča, se naslednji dan sicer ne spomniš povsem natančno, kako se je odvijala pot do hotela, a navsezadnje, tudi to je Zona Tortona in sestavni del tega sejma.

golobje sive kot glavne barve, linijami s pridihom petdesetih, s poudarkom na eleganci in z barvito uporabo različnih materialov, jim je uspelo ustvariti prostor, za katerega bi bilo nemogoče reči, da si siva ne zasluži slave.

Da je kamen večni material, nas bodo opominjale predvsem klubske mize. Tudi tukaj je zaznati pridih petdesetih. Marmornate plošče so se svetlikale povsod. Sivo bele, rjavkasto bele, bele s prelivajočimi črnimi se žilami pravokotnih, okroglih ali zaobljenih linij.

Kadar so klubske mize iz materialov, ki se jih da lažje oblikovati, se nemalokrat srečamo z množico variacij najrazličnejših oblik. Od podobe drevesnega lista, rože do nedoločljivih linij, ki zaživijo, ko so odete v nasičene barve. Velik podarek pri tovrstnem dizajnu je bilo mogoče opaziti tudi pri Calligarisu, ki ga je vredno omeniti, saj je, cenovno gledano, njegovo pohištvo dostopno tudi mladim ljubiteljem drugačnega.

Domišljija s svojimi neskončnimi obrazy se izraža tudi v dnevnih sestavih. Preme-

tavanje kock levo, desno, vmes kakšen pravokotnik, drsna vrata, navadna vrata, kje kakšna odprtina, včasih dve, zadaj barva, včasih je v barvi drsni del, včasih je barvnih več kock v različnih postavitevah, včasih le vrata. Tovrstne igre sestavov precej spominjajo na fatalno obdobje Bauhauza, ko je v sebi skrivalo kubizem.

Za občutek toplote so sestavi poudarjeni z lesom. Vidne strukture letnic, nežni neopazni premazi, da je kreacija matere narave čim manj pohabljen. Pogosto se pojavi skoraj neobdelan kos lesa, ki deluje star in tak, kot da bi ga pozabili do konca pobrusiti. A njegova lepota je čarobna, še zlasti ko je v kombinaciji s sivim kamnom.

V nekoliko lahkotnejši podobi je iz množice razstavljalcev kukalo italijansko podjetje Presotto. Dizajn za prav vsak dom. Preprost, a drugačen.

Ker tudi razvojni oddelki ne mirujejo, se na trg prebija premazno sredstvo, ki preprečuje vidne madeže, ki nastanejo od prstnih odtisov. Zelo zaželen dodatek pri odpiranjih na dotik. Če si želite mirno

uporabo omaric brez ročajev, Misura Emme in podjetje Rimadesio sta že dva, ki se lahko ponosno pohvalita.

Če te je pot zanesla mimo razstavnega prostora podjetja Twills, si se moral ustaviti.

Sijoče lila pobarvano usnje na postelnem okvirju, ki se bohota na steklenem podestu, pod katerim je posuta mivka. Pridih peščene plaže. Čutno oblikovano vzglavje vijugastih linij, za dodatek mehko rdeče krzneni pregrinjalo. Da te obnori. Predvsem hormone. V tem videnju so vsi ti številni prehojeni koraki nagrajeni, lila barva pa dobi še nekaj dodatnih točk. Številni, ki pa so to posteljo videli, se bodo lažje in samozavestneje odločali za umestitev v prostor.

Medtem ko se nekatera podjetja trudijo z opaznostjo, je podjetje Gervasoni pravo nasprotje. Lahko bi mu pripisali slavno misel: V preprostih rečeh je čar. Drevesna debela, spretno zbrušena, visoka nekaj deset centimetrov in pobarvana v sijočo črnino. Izdelovalec vrtnega pohištva ni presenetil le s tem. Iz teže uničljivih PVC-materialov fotelji, udobne garniture, luči.

Leoluxova rdeča stola se čudovita podata k letos modni sivi.

Ali tudi vas Flouova postelja céline, če na hitro pogledate, spominja na nunin klobuk?

Iz skrbno zvijugane kovine je nastal gugalni stol. Nič novega, a zaradi preprostosti drugačno. Dokaz, da je včasih dovolj že košček domišljije in že imamo uporabno stvaritev.

Ko pa se pogledimo v sedežne garniture, je zgodba precej podobna preteklim letom. Poudarjeni šivi, ki so daljši, krajši, ožji, poudarjeni robovi, včasih so linije vihravih oblik, spet drugič strogih. Če je naslon le nekoliko valovit, po možnosti še sedalo, že je ob njem kopica občudovalcev. Za končni vtis še pravilen izbor tkanine, v tem primeru mora biti precej opazna, že zadovoljni očitvidci veselo segajo po katalogih.

Še vedno pa so na prvem mestu tisti modeli, ki delujejo nevsiljivo, ki so izčiščenih linij in umirjenih barv.

A ko se v nas začne zajedati tisti znani občutek, da na obzorju ni nič, kar bi nas lahko razveselilo, in se to dogaja dlje, kot je naše povprečje, ter vse skupaj doživljamo le kot sprehod po paviljonih, je čas za zamenjavo lokacije. In tudi sicer tovrstni sejem nikakor ni končan, dokler si ne ogledamo še razstavljalcev v samem središču Milana, dokler se ne sprehodimo po predelu Zona Tortona. Razstavljalci razstavljajo ali v svojih salonih ali posebej za to priložnost najamejo prostor. Nepozabno doživetje, še zlasti če po naključju padeš tja, kjer se cedita šampanjec, vino

in kjer so okusni prigrizki. Pri tovrstnem sprehajanju je glavnina razstavljalcev, ki jih srečaš, naključje. Greš mimo, vidiš nekaj zanimivega, vstopiš in občuduješ. Tisti, ki so imeli srečo, da jih je pot odnesla v Natuzzijev salon, so zagotovo ostali brez besed, ker so imele oči toliko dela. Salon, kot jih je v našem slovenskem prostoru zelo malo, še zlasti ker ima njihov tudi lastno grajsko dvorišče.

Na tem dvorišču je bilo tako pravljico, da ni bilo težko pozabiti, kje si in zakaj si prišel. Točili so šampanjec, nosili prigrizke, žuborela je voda, zrak je polnila nežna glasba. Ko si pogledal navzgor in naokoli, si lahko občudoval stoletno rastje skrbno negovanih rastlin. Majhne sveče, večje sveče, v kamnu skrite nežne lučke modre, vijolične in rumene barve. Pomislili so na prav vsak še tako majhen detajl – romantično ozračje. Prijazna postrežba, zadovoljni gostitelji, ki so se sproščeno gibali po prostoru. Sicer takšna zgodba, kot nam jo je zreziralo to podjetje, ni na vsakem koraku, a vse drugo, kar ponujajo drugi razstavljalci, tudi ni zanemarljivo. Včasih si postrežen s pivom, drugič z vinom. Ko se večer konča, se naslednji dan sicer ne spomniš povsem natančno, kako se je odvijala pot do hotela, a navsezadnje, tudi to je Zona Tortona in sestavni del milanskega sejma.

salon
RESTAURANT
www.salon.si

Trubarjeva 23, Ljubljana, +386 5 919 04 00

MULTI- ORGAZMIČNA ŽENSKA

Pustolovska pisateljica in seksualna terapevtka, podprta s starodavno taoistično seksualno filozofijo, razglablja o intenzivnosti in variacijah svojih orgazmov.

Zenski orgazem je za moškega večni misterij, s katerim se v življenju, če ima srečo, pogosto srečuje. Bolj ko mu je izpostavljen, tem bolj si ga želi izkusiti tudi sam, pa vendar mu ostaja nedosegljiv. Še skrivnostnejši je prav zaradi svoje izmuzljive narave. Strokovna javnost že desetletja razpravlja o tem, kaj se zgodi, ko ženski pride. Ali obstaja več vrst ženskega orgazma? Ali obstaja točka G? Ljudje smo iznašli superračunalnike in rakete, ki lahko letijo vse do Marsa, toda ženski orgazem nam je še vedno nedoumljiv.

Več kot 5000 let so kitajski filozofi zbirali zapise o globini in variacijah ženskega orgazma. Obdobje hongšan (od 4000 do 3000 let pr. n. št.) je prineslo številne oblike zdravljenja, ki jih poznamo še danes: akupunkturo, zeliščarstvo in či gong. V taoističnem sistemu je bil seks pojmovan kot zdravilo in močna tehnika za povečanje energije v telesu. Profesionalne kurtizane so vladarjem svetovale, kako naj negujejo seksualno energijo in s tem okrepijo lastno moč in karizmo. Zdravniki so predpisovali različne seksualne položaje za zdravljenje posameznih bolezni. Na primer, če vaši partnerici primanjkuje energije in je slabo razpoložena, bi jo morali pokavsati od zadaj. To stimulira njena jetra, refleksološko točko, ki ji bo popravi-

la razpoloženje. Ženski, ki je imela težave z delovanjem jeter, so priporočili, naj redno, več tednov večkrat na dan, seksa tako, da sede na partnerja, s hrbtom obrnjena proti njemu.

Nekaj kitajskih tradicionalnih metod uporabljamo tudi v teh modernih časih. Samo pogledajte, koliko ljudi se danes ukvarja z akupunkturo. Zakaj potemtakem ne bi usvojili tudi taoistične seksualne filozofije?

Jaz sem jo. Kot ženska, ki daje seksu velik pomen – s proučevanjem, rednim prakticiranjem in razmišljanjem, kako bi ga še izboljšala –, lahko rečem, da je dobro pofukana ženska poosebljen je lepote. Vedno lahko prepoznam žensko, ki je dobro fukana. Je sproščena, samozavestna in čustveno zrela. In moški, ki za to poskrbi, je desetkratno nagrajen.

Taoisti v teoriji razlikujejo tri vrste orgazmov: klitoralnega, orgazem točke G in cervikalnega. Povezujejo jih s tremi vrati, skozi katera je treba iti v napredovanju proti stanju ekstatične vzbujenosti. Kakšni sploh so ti orgazmi in kako jih ženska doseže?

PRVA VRATA: ŠČEGETAVČEK

Taoisti pojmujejo klitoris oziroma ščegetavček kot točko za sprejem in spoznavanje. Klitoralnega orgazma ne doživljajo kot konec poti, temveč prej kot orodje za

napoved užitka, ki žensko vzburi in jo pripravi na veliko globljo blaženost. Klitoralni orgazem ženske najlažje dosežejo in za večino je tudi edini, ki ga poznajo. Freudovo mnenje o klitoralnem orgazmu je pravzaprav istovetno taoističnemu. Klitorični orgazem je namreč označil kot površinski in da se boljše stvari dogajajo v nožnici. Ščegetavček je tudi refleksološka točka epifizne (češerika) in hipofizne (možganski privesek) žleze, ki sproži proizvodnjo endorfinov.

»Večina ljudi misli, da se orgazem dogaja med boki, toda v resnici se med ušesi,« pravi Minke de Vos, izkušena tao inštruktorica v Vancouvru. »Začne se v žlezah blaženosti – v samih možganih. To je sprožilec vsega.«

Najboljši način za stimulacijo ščegetavčka je, da ga razkrijete, nato pa začnete z ritmičnimi krožnimi gibi, pri čemer uporabljate navlaženo konico prsta ali jezik. Moj ljubimec pogosto vstavi prst tik na ustje moje muce in ga hladnokrvno drži tam, medtem ko me liže. To je odlično, saj vendar želite, da se ji meša od pričakovanja. Veliko bolje je odlagati kakršnokoli penetracijo in počakati, da ženska prosi zanjo, pa še takrat je dobro še malo odlagati. Tekočina, ki se izloča med klitoričnim orgazmom, dodatno navlaži nožnico, vabeč ljubimca, naj vstopi.

TAOSEKSUALNI ORGAZEM

DRUGA VRATA: TOČKA G

Orgazem, dosežen s točko G, je bolj agresivno živalski. Je odziv na moč in običajno na dva močna, razširjena prsta. Vsak dotik temelji na zaupanju, pri točki G pa je to še toliko pomembnejše. Točka G mora začutiti vašo popolno, nepopustljivo in neomajno namero. Zaradi natančnosti je najbolje uporabiti prste. Ženske se med seboj razlikujemo, toda moja točka G živi kakšna 2,5 centimetra znotraj mene, tako da jo je mogoče masirati s gibanjem 'pridi sem' kazalca in sredinca.

S fiziološkega vidika to lahko opišemo takole: živec, ki vodi do ščegetavčka, pudendalni živec, je bolj lokaliziran in zunanji. Medenični živec v nožnici je umeščen globlje in se razprostira širše (poteka v nožnici in maternici), kar ustvarja bolj splošno, notranje občutenje. Orgazem, dosežen s točko G, je pogosto težje dosegljiv kot klitoralni iz dveh razlogov: 1. Za to, da točko najdeš, potrebuješ kar nekaj spretnosti, nato pa tudi znanja, da jo pravilno masiraš, tako da nabrekne in se odzove na draženje. 2. Glede na to, da je umeščena v notranjosti, zahteva veliko več kot le spretno roko. Skupaj s stopnjujočo se globoko sprostitvijo prinaša močnejši čustveni naboj.

»Po mojih izkušnjah zelo malo žensk doživlja globoke medenične ali večkratne orgazme. Razlog je v tem, da ne poznajo lastnih predelov seksualnega užitka ter imajo težave z zaupanjem in predajo,« pravi dr. Rachel Carlton Abrams, soavtorica knjige *The Multi-organic Couple* (v slovenščini je knjiga izšla pod naslovom *Orgazem brez meja*, op. ur.). »Predaja je absolutno ključna, ko govorimo o točkah nožnice in materničnega vratu.« Da bi se ženska predala in padla, potrebuje nekoga, ki jo je sposoben ujeti.

Ta občutek ji da samozavest moškega – da ve, kar počne. Če moj ljubimec draži točko G temeljito in začutim, da je pripravljen na intenzivnost tistega, kar bi lahko izbruhnilo iz mene – naj bo to krič, solze ali tekočina – takrat se lahko prepustim. Če imam občutek, da tega ni sposoben sprejeti, bom do tega tudi veliko težje prišla.

Še en razlog, da nekatere ženske ne doživljajo tovrstnih orgazmov, so šibke medenične mišice. Kurtizane na dvoru Rumenega cesarja (vladal od 2678 do 2578 pr. n. št.) v stari Kitajski so si medenične mišice krepile z vaginalnim dviganjem uteži. Ženska si je v nožnico potisnila jajce iz žada in na spodnji konec pritrdila uteži. Ko so bile njene mišice utrjene, je imela nad ljubimčevim penisom takšen nadzor, da je lahko preprečila ne samo prezgodnji izliv, temveč mu je tudi omogočila orgazem brez izliva. (Nekatere ženske tovrstno dvigovanje uteži še vedno prakti-

cirajo. Na primer Tatjana Koževnikova iz Novosibirska v Rusiji, ki se je lanskega julija z najmočnejšo vagino na svetu vpisala v Guinnessovo knjigo rekordov – z vagino je dvignila 14 kilogramov in drugič po vrsti postavila svetovni rekord.)

Orgazem materničnega vratu pa je vsekakor najgloblji in najbolj transcendenten od vseh. Taoisti ga štejejo za ultimativen vrhunec užitka.

S točko G doseženi orgazmi še bolj odprejo žensko in spodbudijo sprostitve še ene telesne tekočine. Kaj sledi? Zlata cونا, skrivnostni in tako želeni orgazem materničnega vratu.

TRETJA VRATA: MATERNIČNI VRAT

Klitoralni orgazem je bolj fizičen in orgazem točke G bolj čustven, orgazem materničnega vratu pa je vsekakor najgloblji in najbolj transcendenten od vseh. Taoisti ga štejejo za ultimativen vrhunec užitka. Po taoističnem mišljenju je maternični vrat refleksološka točka srca. Z njeno stimulacijo dosežemo intenzivno čustveno sprostitve.

Nekateri znanstveniki trdijo, da ta nedosegljivi orgazem ne obstaja. Nekatere od najsubtilnejših in najbolj užitekarskih izkušenj, kot sta ljubezen in duhovna ekstaza, je v laboratoriju težko dokumentirati. Ali to pomeni, da ne obstajajo? Kot ženska, ki je doživela fenomenalne orgazme materničnega vratu, ki zasenčijo vse druge, osebno trdim, da obstajajo.

Kadar poskušam opisati, kakšno je čutenje tega orgazma, ljudem povem, da je, kot bi bila na ekstaziju. Celotno telo trepetaja, vzvišeno stanje se širi povsod, tako da se vse zdi bajno, sama pa po tem žarim še dneve. Vsak dotik, vsaka beseda,

vsaka interakcija postanejo neverjetni, izjemni. Spomnim se neke večerje, na kateri sem bila s svojim moškim. Dejstvo, da sva v javnosti in da si oba želiva istega, je bilo dovolj za strastno predigro. Takoj ko sva prišla skozi vrata njegovega stano-

vanja, je z mano stekel v sobo in me vrgel na posteljo. Bila sem na trebuhu, nekako sem se znebila kavbojk, dvigajoč rit visoko v zrak. Fukal me je energično in neusmiljeno, vse dokler nisem kričala, tulila in jokala, vse to v procesu prepuščanja. Tresla sem se še dva dni po tem.

Nekateri moški morda ne morejo doseči materničnega vratu. Pri tem pomaga določen položaj – poskusite si jo vzeti od zadaj, tako da je na kolenih. Ženske navedno potrebujejo ogrevanje, preden lahko sprejmejo globoko, intenzivno cervikalno penetracijo. Če se upira ali je napeta, popustite, dokler se bolj ne odpre. Da ste zadeli maternični vrat, vam običajno pove sprememba zvokov vaše partnerice. Postanejo bolj grleni in globlji, nekontrolirani.

Bolj ko boste vadili, tem lažje se ji bo v mislih vračati na ta mesta. »Človeško telo je sposobno skoraj vsega,« pravi Abrams. »Ko ste enkrat doživeli ta občutek, ste ga sprožili v svojem nevrokognitivnem sistemu. Zdaj vaše telo ve, kako se vrniti k temu izkustvu, in dosežete ga lahko s svojo domišljijo.« Taoistični učitelj Mantak Chia je nekoč dejal, da se lahko ljubi s svojo ženo, medtem ko ona sedi na drugem koncu sobe.

Torej, ni samo en orgazem, ampak so najmanj tri. Kjerkoli in kadarkoli. 📌

ZNOTRAJ!

Ne pustite se zavesti zunanosti. Ta je izključno rezultat želje, da bi bil avtomobil vseč Američanom. In jim je. Evropejcem pa tudi. Vedno bolj.

Naj le na hitro povzamemo: Lexusov LS je neposreden odgovor na Beemvejevo sedmico, Mercedes-Benzovega S in Audijevega A8. To pomeni, da jima s tehničnega zornega kota ni podoben le po merah, ampak tudi po vgrajeni najsodobnejši tehnologiji. Za nameček ima takšen, kot ga gledate na fotografijah, še verjetno daleč najbolj izpopolnjen hibridni pogonski sistem. Se pravi: avtomobil poganjata bencinski motor, elektromotor ali oba hkrati. Izvedba, ki jo tudi strojni inženirji vikajo.

Nič novega ni, da je v tem najvišjem avtomobilskem razredu avtomobil mogoče dobiti tudi v podaljšani karoserijski izvedbi. In takšen je tudi tale lexus, kar je razvidno že iz imena, ki ima na koncu črko L. L kot long, dolg. Oziroma podaljšan. Med osi so vrinili dodatnih 12 centimetrov (za toliko je potem daljši tudi avtomobil v celem), kar se sicer sprva ne sliši veliko, v praksi pa je to več kot dovolj. Takšen lexus torej meri 5,15 metra v dolžino in je namenjen damam in gospodom, ki se vozijo zadaj. No, tudi šoferju ni posebno hudo, ko elegantno vodi presenetljivo lahko vodljivo limuzino z 290 bencinskimi ter 165 elektrokilovati. Če je treba, se LS 600h L pelje 100 kilometrov na uro z mesta že po 6,3 sekunde od trenutka začetka pospeševanja na polno, največ pa ga lahko požene do elektronsko omejenih 250 kilometrov na uro.

A to ni današnja tema. Govorimo namreč o razvajanju. In spet: ne govorimo o usnju, klimatski napravi, lesenih oblogah in o vsem, kar je tu seveda serijsko in kar lahko danes (resda za doplačilo) dobite že pri krepko cenejših in manjših avtomobilih. Govorimo o razvajanju na zadnjih sedežih. Nadgradni paketi ponujajo dodaten zaslon na stropu, Mark Levinsonov avdiosistem ter daljinsko upravljanje teh igrač, predvsem pa – kar je mogoče izključno v različici LS 600h L – paket za sproščanje.

Sploh ni zapleteno. Sedete na zadnji desni sedež in se za trenutek posvetite gumbom in drugemu daljinskemu upravljalniku. Najprej odrinete prednji desni sedež povsem naprej, nato svojemu nastavite naklon naslonjala in izvlečete podporo za spodnji del nog (če ste pozorni, zdaj že veste, da skoraj ležite) in se še malce poigrate z možnostmi. Klimatska naprava zazna temperaturo vašega telesa in temu primerno priredi svoje delovanje za zadnji del avtomobila, vi pa samo še uživate v ohlajeni pijači iz hladilnika, filmu iz DVD-predvajalnika in v enem od masažnih programov, ki ste si ga izbrali.

Še tako utrujeni po celodnevni naporih boste nehote pomislili, da vam lepše skoraj ne more biti.

Še tole: 11 zunanji barv in pet barvnih kombinacij usnja in lesa v notranjosti je na voljo za izbiro. Dekleta, ki manjka do popolnega zadovoljstva, ni na seznamu doplačilne opreme.

Cene

Lexus LS 600h L	131.800 evrov
Kovinska barva	1400 evrov
Komfortni paket za zadnje sedeže	6200 evrov
Električno odpiranje in zapiranje prtljažnika	650 evrov
Devetpalčni zaslon za zadnja sedeža (štiri ali pet sedežev)	4950 evrov
Dodatno usnjeno oblažčenje (tudi armaturne plošče)	3700 evrov
Mark levinson z 19 zvočniki	2900 evrov
Luksuzni paket za zadnje sedeže (poleg masažnega sedeža še komfortni paket za zadnje sedeže, devetpalčni zaslon za zadnja sedeža, ogrevan in v usnje/les odet volanski obroč, IPA)	12.200 evrov

III. DEL:

KDO SI OBETA ZASLUŽEK?

Climategate je krepko omajal verodostojnost Medvladne komisije za podnebne spremembe (IPCC) in zagovornikov teze, da človeški izpusti toplogrednih plinov povzročajo nevarno ogrevanje našega planeta. E-pošta, ki so jo neznani hekerji prepisali iz sistemov Centra za podnebne raziskave Hadley, je z besedami samih podnebnih 'znanstvenikov' pokazala, da so vodilni strokovnjaki, ki pripravljajo katastrofična poročila IPCC, prikrivali podatke in metode, uporabljali prilagojene statistične postopke (da bi prikrili upadanje temperatur po letu 2000) in celo prikojevali podatke, da bi tezo o antropogenem ogrevanju ohranili pri življenju. Priznava iz e-pošte **PHILA JONESA, MICHAELA E. MANNA, KEVINA TREBERTHA** in drugih 'vodilnih klimatologov' so marsikje spodbudila preverjanje surovih podatkov o našem podnebj. In potem se je šele zares vsulo: o potvarjanju podatkov in prilagojenih izračunih temperaturnih trendov poročajo iz ZDA, Kanade, Avstralije, Nove Zelandije, Skandinavije, Rusije ...

Če bi bila teza o antropogenem ogrevanju zares znanstvena teorija, bi bila rešitev preprosta: ob nadzoru neodvisnih znanstvenikov bi preverili temeljne podatke o meritvah, metode za izračune trendov in po potrebi vse vnovič preračunali. Ampak surovi podatki so bodisi 'izgubljeni', založeni bodisi nedostopni.

Če bi bila teza o antropogenem ogrevanju zares znanstvena teorija, bi se njeni tvorci na vse načine trudili najti ali znova zbrati surove podatke, iz katerih so svojo teorijo domnevno izvedli. In tako omogočili splošni znanstveni skupnosti, da naredi, kar je pri preverjanju teorij nujnost: ponovi izračune, meritve, modele.

A kot kažejo interne komunikacije med nekaterimi 'klimatskimi strokovnjaki' (da, njihova e-pošta je že spet pricurljala v javnost), bodo zagovorniki antropogenega ogrevanja raje lansirali obsežno reklamno kampanjo, razširili svojo navzočnost v javnosti, pritisnili na Nacionalno akademijo znanosti (NAS), da zavzame aktivnejšo vlogo pri pojasnjevanju podnebnih sprememb ... Kot poroča **CHRISTIAN SCIENCE MONITOR**, naj bi za pomoč celo najeli Hollywood. Britanska vlada je naročila reklamne otroške pesmice,

ki jih je uradni pooblaščenec za javne medije obsodil, ker »vsebujejo pretirane trditve o ogroženosti Britanije zaradi globalnega ogrevanja«.

Če je teorija o antropogenem ogrevanju znanstveno utemeljena in če, kot zatrjujejo zagovorniki, neodvisne podatkovne baze potrjujejo, da v centru Hadley (zdaj izginulih) podatkov niso potvorili tako, da bi potrdili svoje napovedi – zakaj je potem verodostojnost IPCC treba reklamirati kot pralni prašek?

CCS: posel sedanjosti

Ker CO₂ povzroča nevarno ogrevanje ozračja (to se trenutno sicer ohlaja, od leta 1995 pa po besedah samega Phila Jonesa ne kaže nobenega statistično značilnega ogrevanja), bo treba ogljikov dioksid, ki ga zdaj v ozračje izpuščajo naše termoelektrarne (pa tudi toplarne, tovarne cementa, apna, papirja itd.) zajeti in »nekako spraviti do kraja trajnega skladiščenja«, nas obvešča slovenska članica IPCC **LUČKA KAJFEŽ BOGATAJ**. Lahko bi ga na primer po cevovodih spravili v Koper, tam utekočinili, pretočili na ladje in odpeljali nekam, kjer bi ga bilo mogoče varno in trajno shraniti. Kam? Da, to je vprašanje za milijon evrov – dejansko je

150 milijard ton CO₂ iz vse EU. Novi posel bi lahko zagotovil od 30 do 60 tisoč delovnih mest in prinašal od dve do štiri milijarde britanskih funtov (od 2,18 do 4,37 milijarde evrov) letnega prihodka.

Norveški potenciali za CCS so dejansko še večji. Zato sta Velika Britanija in Norveška že združili sile za skupni nastop pri ponudbi skladiščenja CO₂.

Britanska in norveška vlada sta naročili študijo, ki naj bi ocenila obseg potreb v EU in infrastrukture, ki bi jo morali vladi zgraditi, da bi bilo mogoče tržiti trajno shranjevanje ogljikovega dioksida pod Severnim morjem.

Zato se seveda ne gre čuditi 'okoljevarstveni zavzetosti' **BRITISH COUNCILA**, ki po vsej Evropi (tudi v Sloveniji) podpira obveščanje o podnebnih spremembah in prireja konference o znanstveno utemeljenem poročanju. A iz teh so izključeni vsi, ki bi lahko omenili katerega od več tisoč znanstvenih člankov, ki ne podpirajo teze o antropogenem ogrevanju.

CCS je odličen posel, še preden bodo razvijalci in ponudniki (danes še eksperimentalnih tehnologij) dejansko komercialno zajeli in uskladiščili kaj ogljikovega dioksida. Vlada ZDA je leta 2009 objavila, da bo za subvencije in financiranje CCS namenila šti-

Če bo EU ob navijanju poklicnih okoljevarstvenikov vztrajala pri kriminalizaciji CO₂, nas bo vse uporabnike to krepko udarilo po žepu, nekaterim pa omogočilo fantastične zaslužke.

kar vprašanje za dve do štiri milijarde britanskih funtov, na leto!

Velja si zapomniti začetnice **CCS** (*carbon capture and storage*), zajem in skladiščenje ogljikovega dioksida. Če bo EU ob navijanju poklicnih okoljevarstvenikov vztrajala pri kriminalizaciji CO₂, nas bo vse uporabnike to krepko udarilo po žepu, nekaterim pa omogočilo fantastične zaslužke.

»CCS bi lahko bila industrija obsega današnje nafte iz Severnega morja,« navdušeno poroča **UPSTREAM**, specializirani tehnik (predvsem britanske ter norveške) industrije nafte in naravnega plina. V izpraznjena plinska polja pod Severnim morjem bi lahko samo Velika Britanija shranila od 60 do

ri milijarde ameriških dolarjev državnih sredstev, industrija naj bi (ob davčnih olajšavah) namenila še sedem milijard. Velika Britanija je že leta 2007 rezervirala 980 milijonov britanskih funtov (1084 milijonov evrov). EU je oktobra 2009 izplačala prvi obrok za pilotske projekte: podjetja iz Nemčije, Nizozemske, Poljske, Španije in Italije so si skupno razdelila 180 milijonov evrov.

Kljub dejstvu, da se ozračje (v nasprotju z napovedmi IPCC) dejansko ohlaja, da ni nikakršnega dokaza o omembe vrednem vplivu človeških izpustov toplogrednih plinov na podnebje (in množica dokazov proti), kljub dokazanim goljufijam v prid teze o antropogenem ogrevanju – EU že financira gradnjo

paneuropskega cevovoda, ki naj bi 'škodljivi' CO₂ iz vse Evrope pripeljal na obalo Severnega morja!

Trgovanje z dovoljenji za izpuste CO₂

Celo če privzamemo, da bodo človeški izpusti CO₂ povzročili posledice, kakršne IPCC napoveduje, bi bilo za zmanjšanje predvidene škode (suše, salinacija, upad pridelka itd.) najmanj učinkovito vlagati sredstva v omejitve izpustov, ugotavljajo ekonomisti skupine **COPENHAGEN CONSENSUS** in **CATO INSTITUTE**. Če bi se že nerazumno odločili, da je treba kljub temu izpuste CO₂ zmanjšati, bi najmanj dosegli s sistemom omejitev in trgovanja.

Evropski ETS (*Emission Trading Scheme*) in drugi podobni ukrepi so torej ekonomsko najmanj učinkovite rešitve proti grožnji, ki je znanstveno sploh ni mogoče potrditi.

Vendar so za nekatere že zelo dobičkonosni. Čeprav je večina borznega trgovanja danes še terminskega, je trg v letu 2008 obrnil več kot 100 milijard ameriških dolarjev. Rast trga se je po propadu kopenhavnske konference bistveno upočasnila: čeprav so obsegu trgovanja z dovoljenji za izpuste CO₂ napovedovali najmanj podvojitev, je promet v ZDA v letu 2009 sicer zrasel za 70 odstotkov, povprečna cena pa je padla s 15 na dva dolarja za tono, tako da je bil skupni obseg 'le' dobrih 130 milijard ameriških dolarjev. V evropskem trgovanju z dovoljenji za izpuste CO₂ je cena po kopenhavnskem vrhu padla s 15 na 12 evrov za tono.

Kako zelo nestabilen je tudi evropski trg karbonskih kreditov, je pokazal škandal marca 2010, ko je Madžarska priznala, da je izkoristila luknjo v zakonodaji in na evropskem trgu (EU ETS – *Emission Tra-*

ding Scheme) prodala za dva milijona evrov dovoljenj CER (*Certified Emission Reduction*), ki jih izdajajo Združeni narodi na osnovi kjotskega sporazuma (CER dejansko podvajajo evropska dovoljenja za izpuste in naj bi ne bili namenjeni prodaji). V obsegu trgovanja s karbonskimi krediti dva milijona evrov ne pomeni omembe vrednega deleža, ampak strah, da bi bil lahko celoten trg okužen s takimi podvojenimi dovoljenji, je ceno še v istem dnevu zrušil s 12 na en evro za tono, še preden je uspelo vodstvom borz ustaviti trgovanje.

Mlinski kamen v obliki omejitve izpustov in trgovanja si je vsaj za prihodnjih nekaj let za vrat obesila samo EU in si tako le poslabšala že tako šibko mednarodno konkurenčnost.

Cena EUA (*European Union Allowance*, evropski karbonski kredit) se sicer giblje med 12 in 14 evri za tono (v ZDA je še nižja) in naj bi po mnenju tržnih optimistov dosegla 15 evrov za tono, v prihodnje (to je: v pobožnih željah) pa največ 30 evrov za tono. In vendar so tudi slovenski mediji v začetku aprila povzeli novico o 'okoljskem' uspehu trgovanja: podjetja, ki so udeležena na evropskem karbonskem trgu ETS, so zmanjšala izpuste CO₂ kar za 11 odstotkov! Kako?

Družba **ARCELORMITTAL** bo gradila spektakularen stolp v parku olimpijskih iger v Londonu 2012. Podjetje **LAKŠMIJA MITALA**, petega najbogatejšega človeka na svetu, je uspešno lobiralo v Bruslju (med drugim je grozilo, da bo zaprlo več tovarn v EU) in si tako pridobilo presežek EUA, ki ga je lahko prodalo na evrop-

skem trgu. S takim 'zmanjšanjem izpustov' je ustvarilo čisti dobiček vsaj milijarde britanskih funtov (dobrih 1,1 milijarde evrov).

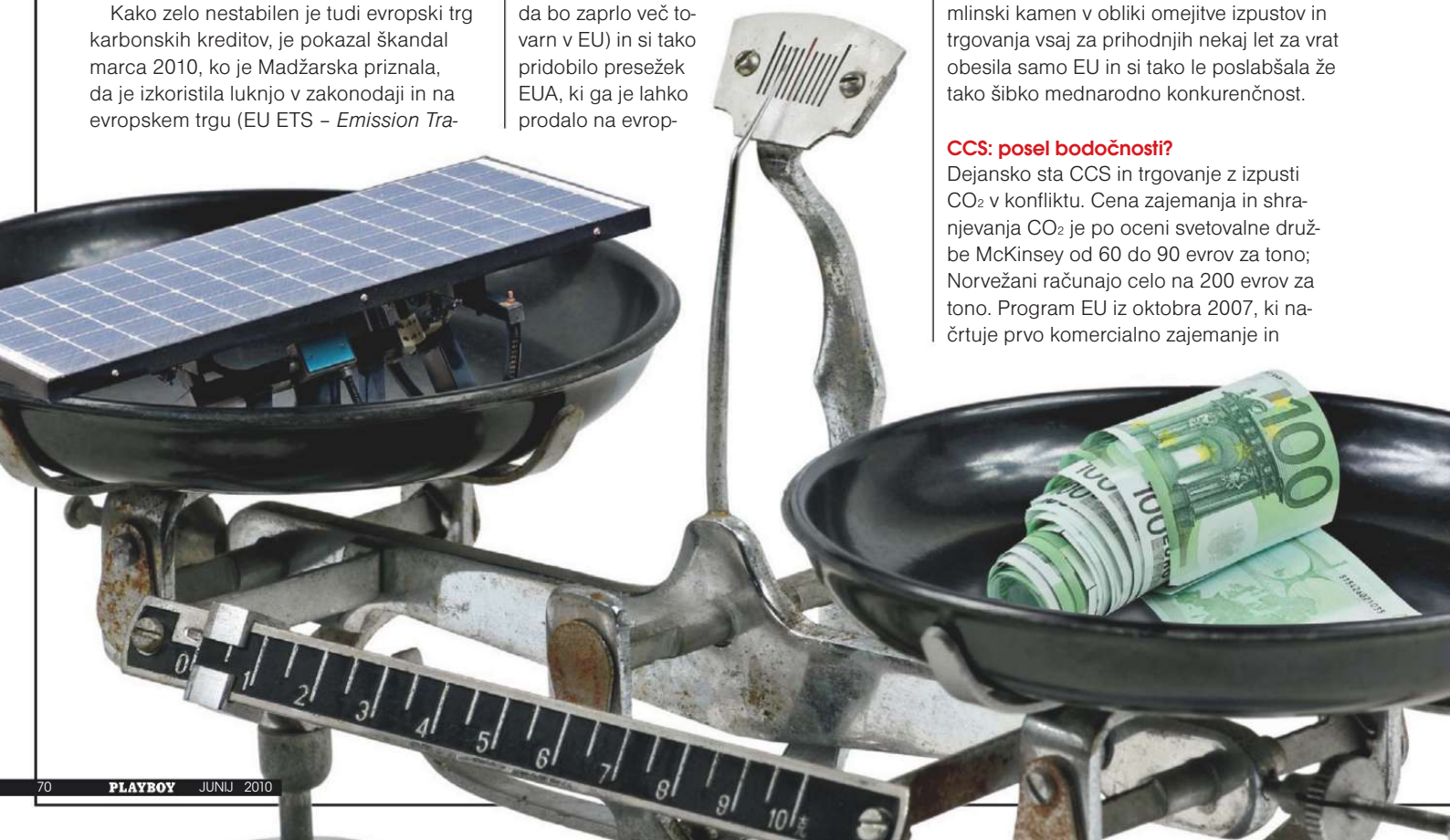
V okviru 'prestrukturiranja' je **TATA GROUP EUROPE** zaprl jeklaro **CORUS REDCAR** v Veliki Britaniji in s tem (seveda) zmanjšal njene izpuste CO₂ za 100 odstotkov. Proizvodnjo je preselil v Indijo in prodal 'prihranjene' karbonske kredite, ki jih je podjetje dobilo v okviru ETS – ter s tem ustvaril dobiček v višini 1,2 milijarde funtov (slabe 1,4 milijarde evrov).

Ker ZDA v letu 2010 zanesljivo ne bodo uzakonile omejitve izpustov in trgovanja

(če ga sploh kdaj bodo), danes že uradni predstavniki obupujejo nad možnostjo, da bi podnebna konferenca, ki je napovedana med letošnjim 29. novembrom in 10. decembrom v Cancunu, dosegla kakršnokoli globalno zavezo o zmanjšanju izpustov CO₂. Kot je po podnebni konferenci v Bonnu, ki je letos potekala med 9. in 11. aprilom, povedal celo **YVO DE BOERS**, izvršni sekretar Okvirne konvencije Združenih narodov o podnebnih spremembah UNFCCC (zdaj že v odstopu), leta 2010 ni mogoče pričakovati globalne zaveze o zmanjšanju izpustov CO₂. Kar pomeni, da globalnega trga s karbonskimi krediti vsaj še do konca leta 2012 ne bo, če se bo sploh kdaj vzpostavil. Torej si je mlinski kamen v obliki omejitve izpustov in trgovanja vsaj za prihodnjih nekaj let za vrat obesila samo EU in si tako le poslabšala že tako šibko mednarodno konkurenčnost.

CCS: posel bodočnosti?

Dejansko sta CCS in trgovanje z izpusti CO₂ v konfliktu. Cena zajemanja in shranjevanja CO₂ je po oceni svetovne družbe McKinsey od 60 do 90 evrov za tono; Norvežani računajo celo na 200 evrov za tono. Program EU iz oktobra 2007, ki načrtuje prvo komercialno zajemanje in

shranjevanje CO₂ že za leto 2020, predvideva, da bi lahko samo potrebna naložba za zajemanje CO₂ v proizvodnji električne energije dosegla 424 evrov za kW!

Ob ceni EUA pod 15 evri za tono – ali celo po danes nedosegljivih 30 evrov za tono – bi bilo povsem nesmiselno plačevati zajemanje in shranjevanje CO₂ za najmanj 60 do 90 evrov za tono. Celotna industrija CCS bi kljub obsežnim državnim subvencijam (predvsem v EU) torej morala biti obsojena na propad.

Vendar so zagovorniki CCS našli prese-
netljivega zaveznika.

Mednarodna organizacija poklicnih
okoljevarstvenikov WWF (*World Wildlife
Federation*) je pri vladah nekaterih članic
EU in med poslanci evropskega parlamenta
lobirala, da bi v direktivo o omejitvi industrij-
skih izpustov kot polutant vključili tudi oglji-
kov dioksid.

Logika (v korist CCS) je preprosta: če bi
EU izpuste CO₂ uradno označila kot one-
snaževanje, bi bruseljska birokracija dobi-
la osnovo, da izpuste absolutno omeji in s
tem onemogoči, da bi si denimo termoelek-
trarne zagotovile vsaj današnji obseg pro-
izvodnje z nakupom dovoljenj (EUA) po ce-
ni pod 15 evrov za tono. 'Onesnaževalci' bi
potem morali vsaj del svojih izpustov CO₂
trajno shraniti po ceni najmanj 60 do 90
evrov za tono in seveda investirati v drago
tehnologijo CCS – ali pa bistveno zmanjšati
proizvodnjo. In če bi uporaba CCS postala
obvezna, bi cene lahko šle v nebo.

Vendar je evropska komisija pritisk WWF
vsaj za zdaj zaustavila. Zagovarja namreč
stališče, da je smisel direktive o omejitvi in-
dustrijskih izpustov v zagotavljanju boljšega
zraka v neposredni okolici takih obratov,
in ne »omejevanje globalnega ogrevanja«,
zato CO₂ noče vključiti v predlog.

A to žal še ne pomeni, da je konec po-
skusov, da bi z regulacijo EU drago zajema-
nje in skladiščenje CO₂ evropski industriji
in potrošnikom kar vsilili. Apetiti nastajajoče
(in dobro subvencionirane) industrije CCS
ostajajo namreč nezmanjšani. Vsestransko
jih podpirajo tudi države, ki imajo potenciale
za trajno skladiščenje (predvsem Velika Bri-
tanijska in Norveška), zato lahko pričakujemo
še več pritiskov, medijsko odmevnih akcij in
alarmantnih opozoril raznih organizacij pok-
licnih okoljevarstvenikov; in varovanju okolja
zavezanih politikov.

Nizkoogljicne tehnologije

Po oceni banke HSBC je bilo raznovrstno
subvencioniranje zelenih tehnologij v letu
2009 vredno več kot 94 milijard ameriških
dolarjev. Pomembno je, da se zavedamo,
da gre pri tem za subvencioniranje, posre-
dno ali neposredno, iz državnega proračuna.

Družba ArcelorMittal bo gradila spektakularen stolp v parku olimpijskih iger v Londonu.

na. Kajti nobena od takih zelenih dejavno-
sti ni komercialno samozadostna in ne bi
pritegnila interesa vlagateljev, če ne bi do-
bičkov tako ali drugače zagotavljale države
– na račun vseh davkoplačevalcev.

Zanimiv primer takega pretakanja denar-
ja v žepe okoljevarstveno zavednih si lahko
ogledamo kar na primeru Slovenije.

V Uradnem listu RS št. 37/2009 lahko naj-
demo Uredbo o podporah električni ener-
giji, proizvedeni iz obnovljivih virov energije.
Ta med drugimi oblikami podpore obnovljivi-
m virom energije (OVE) določa cene zago-
tavljenega odkupa električne energije OVE
(priloga II). Za površen vtis, kako je mogoče
z nizkoogljicnim pristopom zaslužiti, si oglej-
mo primer fotovoltaične proizvodnje.

Država namreč lastniku fotovoltaične mi-
kroelektrarne (nazivna moč < 50 kW), ki je
»sestavni del ovojja zgradbe oziroma ele-
mentov zgradbe« (torej streha, pokrita s fo-
tocelicami) za 15 let zagotavlja odkupno ce-
no 477,78 evra za vsako proizvedeno MWh
električne energije. Za primerjavo: gospo-
dinjsko elektriko plačujemo po 30,95 (nižja
tarifa) do 61,4 evra (višja tarifa) za MWh.

Komercialno dobavljivi fotovoltaični ele-
menti imajo nazivno moč od 120 do 180 W/
m² (v laboratorijih obstajajo tudi taki z naziv-
no močjo 380 W/m², ampak ji še ni mogo-
če kupiti). Če torej imamo na razpolago 100
kvadratnih metrov strehe z naklonom od 30
do 45 stopinj proti jugu, bi jo lahko spreme-
nili v fotovoltaično mikroelektrarno nazivne
moči od 12 do 18 kW. Fotocelice proizva-
jajo svojo nazivno moč le v idealnih okoli-
ščinah (opolodne na ekvatorju v absolutno

jasnem vremenu). Ampak tudi v Sloveniji bi
lahko (na nadpovprečno sončnih legah) ra-
čunali na 10-odstotno učinkovitost. Tako bi
nam naša streha v 15 letih zagotovljene ce-
ne proizvedla od 155.520 do 233.280 kWh
električne energije, za kar bi dobili zagotov-
ljenih od 74.304 do 111.456 evrov. Začetna
naložba ni majhna, saj bi morali vložiti od
40 do 60 tisoč evrov, ampak razlika je do-
volj velika, da banke že danes reklamirajo
ugodna posojila, in ponudniki fotovoltaičnih
panelov rastejo kot gobe po dežju. Kljub rož-
natim izračunom donosnosti bosta seveda
najbolje zaslužila banka in prodajalec foto-
celic – srečni lastnik male fotovoltaične elek-
trarne pa bo nosil vsa tveganja.

Kdor bi pomislil, da take zelene stimula-
cije ne pomenijo predvsem izgovora za pre-
livanje denarja, da so upravičene, ker (kot
razlagajo državni uslužbenci, proizvajalci
naprav, poklicni okoljevarstveniki) stimulirajo
razvoj nizkoogljicnih tehnologij, ki bodo
vse cenejše in vse bolj splošno dostopne,
naj naredi preprost miselni poskus. Kako bi
se iztekla podpora električni energiji, pro-
izvedeni iz obnovljivih virov, če bi vse sloven-
ske družine imele fotocelice na strehi?

Seveda zagotovljena cena za odkup ener-
gije (tarifa *feed-in*) še zdaleč ni edina oblika
zelene stimulacije, ki jo države zagotavljajo.

O neučinkovitosti, nezanesljivosti in ne-
razumni ceni novodobnih obnovljivih virov
energije je bilo že veliko napisanega. Zato
omenimo le še, kako v sami industriji vetrne
energije gledajo na uradni izgovor za držav-
ne subvencije in tarife *feed-in*, ki naj bi pri-
vedle do bistvenega znižanja cen. Uradna

študija o razvoju sektorja v Veliki Britaniji in na Irskem do leta 2030 eksplicitno pove, da bo lahko proizvodnja vetrne elektrike postala komercialno samozadostna – da bi pritegnila pozornost vlagateljev – le, če se bo cena električne energije bistveno povišala. Če bo po možnosti presegla današnje stimulative tarife *feed-in*!

Zeleni milijonarji

Ob množstvu državnih subvencij, garancij in prisilnega uvajanja nizkoogljčnih tehnologij je seveda razumljivo, da je zeleno podjetništvo še kako zanimivo, in ustvarja nov razred zelenih milijonarjev. Ampak najbrž so najzanimivejši tisti posamezniki, ki s svojim javnim delovanjem odmevno 'opozarjajo' na nevarnosti antropogenega ogrevanja in vsestransko lobirajo za omejitve izpustov CO₂.

Ikona zagovornikov antropogenega ogrevanja **AL GORE** je (med drugim) partner investicijskega podjetja **KLEINER, PERKINS, CAUFIELD AND BYERS**, ki se osredotoča na vlaganja v zelene tehnologije. Podjetje ima (med drugim) večinski delež v kalifornijski družbi **SILVER SPRING NETWORKS**, ki je samo oktobra 2009 dobila 560 milijonov ameriških dolarjev državnih sredstev za razvoj učinkovite rabe energije in ji analitiki napovedujejo izredno rast.

Al Gore je tudi predsednik investicijskega podjetja **GENERATION INVESTMENT MANAGEMENT**, ki seveda vlaga v zelene tehnologije. Med drugim je solastnik britanskega podjetja **CAMCO INTERNATIONAL**, ki razvija projekte za zmanjšanje izpustov toplogrednih plinov – in trguje z dovoljenji za izpuste CO₂. Al Gore bi lahko postal prvi toplogredni milijarder.

Še posebno po koncu kölnenavnske konference (COP 15) so pozornost številnih medijev pritegnile poslovne zveze predsednika IPCC **RADŽENDRA PAČAURIJA**. Še preden je postal predsednik Medvladne komisije za podnebne spremembe, je bil Pačauri direktor in dijskega podjetja za energetske svetovanje **TERI**, ki ga je ustanovil industrijski gigant **TATA**. V času predsedovanja IPCC je postal direktor **RISK GOVERNANCE COUNCIL** v Ženevi, podjetja za promocijo bioenergije, ki sta ga ustanovila evropska energetska giganta **EDF** in **E.ON**, in svetovalec **SIDERIAN VENTURES**, kalifornijskega investicijskega sklada za trajnostne tehnologije. Poleg tega tudi član nadzornega odbora **CHICAGO CLIMATE EXCHANGE** ter svetovalec ali član nadzornega sveta cele vrste podjetij ali skladov, ki trgujejo z nizkoogljčnimi viri, obnovljivo energijo ali karbonskimi krediti.

Med morda manj znanimi imeni velja omeniti barona **RONALDA OXBURGA**. Bil je že predsednik britanskega vladnega sveta za znanost in tehnologijo, zdaj pa naj bi vodil mednarodno komisijo, ki naj bi nepristransko proučila znanstvene publikacije centra

Hadley in preverila, ali so v javno objavljeni elektronski pošti omenjeni 'triki' vplivali na rezultate. Čeprav naj bi člani (in še posebno predsednik) komisije razkrili morebitne konflikte interesov, je (med drugimi) prav lord Oxburgh 'pozabil' omeniti, da je direktor in podpredsednik **GLOBE INTERNATIONAL**. Ta se (po lastnih navedbah) ukvarja z mednarodnim lobiranjem, da bi vlade prepričal, »naj se lotijo bolj drastičnih ukrepov za preprečitev podnebnih sprememb«. Globe International se lahko na svojem spletu pohvali s podporo ameriškega predsednika **BARACKA OBAME**, nemške kanclerke **ANGELE MERKEL**, nekdanjega in sedanjega premierja Velike Britanije **TONYJA BLAIRA** in **GORDONA BROWNA**. Lord Oxburgh je tudi svetovalec investicijskega podjetja **CLIMATE CHANGE CAPITAL**, ki upravlja 1,5 milijarde britanskih funtov in vlaga pretežno v vetrne elektrarne in drugo obnovljivo energijo.

Je tudi predsednik **CARBON CAPTURE AND STORAGE ASSOCIATION (CCSA)**, industrijskega združenja, ki »predstavlja interese svojih članic v promociji CCS«, ter predsednik **FALCK RENEWABLES**, ki je udeleženo v vrsti projektov obnovljive energije (predvsem vetrnih elektrarn) po vsej Evropi (slednje je lord sicer prijavil, ampak je poudaril, da njegovo sodelovanje s podjetji, ki so še kako odvisna od favoritizma v prid nizkoogljčnih tehnologij, ne bo vplivalo na njegovo nepristranskost).

Oxburghova komisija je 14. aprila – po le 15 dneh dela – objavila svoje dokončno poročilo: lord Oxburgh je povsem zavrnil vse obtožbe (o prirejanju podatkov) na račun Phila Jonesa in drugih podnebnih znanstvenikov v centru Hadley. Komisija se ni pogovarjala niti z enim 'skeptikom', vendar je (med drugim) ugotovila, da so zunanji kritiki zavzeli »selektiven in nepristen pristop do informacij« iz centra Hadley.

Devet neprijetnih resnic o Neprijetni resnici

Le dan pred tem, ko je norveški komite objavil, da je nekdanji ameriški podpredsednik Al Gore sodobnik Nobelove nagrade za mir, je vrhovno sodišče Anglije in Wellsa razglasilo sodbo, po kateri je Gorov 'dokumentarec' sicer dovoljeno prikazovati v šolah, vendar so učitelji dolžni opozoriti na devet napak, ki pretiravajo nevarnost globalnega ogrevanja.

1. Taljenje ledu na Grenlandiji ali na Zahodni Antarktiki bo povzročilo dvig morske gladine za sedem metrov.

Čeprav bi se morje zares dvignilo za (skoraj) sedem metrov, če bi se ves led na Grenlandiji stalil, se to tudi v najbolj skrajnih scenarijih IPCC ne bi zgodilo prej kot v nekaj tisočletjih. Količina ledu na Grenlandiji dejansko narašča.

2. Zaradi posledic globalnega ogrevanja je potrebna evakuacija nižjih otočij v Tihem oceanu.

Nič takega se ne dogaja. V medijsko razpitem primeru otočja Tuvalu je obalna erozija posledica izsekavanja obalnega zelenja, gradnje in rudarjenja na obali. V teh okolišnih ni mogoče zaznati nobenega opaznega dviga morske gladine.

3. Zaradi globalnega ogrevanja se bo ustavil Zalivski tok, kar bo povzročilo resno ohladitev Evrope (kar je bila osnova za film Dan pojutrišnjem).

Celo po scenarijih IPCC je zelo malo verjetno, da bi globalno ogrevanje ustavilo tako imenovano meridionalno cirkulacijo, katere del je Zalivski tok.

4. Natančno ujemanje med zračno koncentracijo CO₂ in temperaturami skozi zadnjih 650 tisoč let.

Gorov prikaz obeh grafov (na zelo dolgem obdobju) ne dokazuje natančnega ujemanja in še manj vzročne povezave (kot razlaga Gore). »Kadar je v zraku več ogljikovega dioksida, se temperature dvignejo zato, ker (ozračje) zadrži več sončnega sevanja.« Dejansko znanstvena literatura kaže, da se zračna vsebnost CO₂ dvigne po porastu temperatur (in ne obratno).

5. Zaradi globalnega ogrevanja se tali snežna kapa na Kilimandžaru

(»in bo še v tem desetletju povsem izginila«).

(Zdaj že preteklo) zmanjševanje snežne kape na Kilimandžaru ni mogoče pripisati posledicam globalnega ogrevanja. In dejansko se spet večja.

6. Jezero Čad izginja zaradi globalnega ogrevanja.

Splošno sprejeta znanstvena razlaga za izsuševanje jezera Čad je postopno spreminjanje obale v puščavo zaradi pretirane paše in izsekavanja. V času tako imenovanega globalnega ogrevanja se je jezero Čad skrčilo s 26 tisoč na 1500 kvadratnih kilometrov – vendar se je veliko bolj izsuševalo še pred tem, saj je leta 4000 pr. n. št. obsegalo več kot 400 tisoč kvadratnih kilometrov.

7. Tudi orkan Katrina je povzročilo globalno ogrevanje.

Za tako očitno alarmantno trditve ni absolutno nobenega znanstvenega dokaza. V času orkana Katrina sta bili pogostost in energija tropskih ciklonov (ter s tem tudi orkanov) dejansko precej pod povprečjem zadnjih 30 let.

8. Polarni medvedi se utapljajo, ker morajo predaletč plavati, da bi našli led.

Edina znanstvena študija, ki omenja utopitev štirih belih medvedov, ugotavlja, da se je to zgodilo zaradi neurja. Dejansko je populacija polarnih medvedov v porastu.

9. Zaradi globalnega ogrevanja se množično belijo (in odmirajo) koralni grebeni.

(Tudi) ogrevanje morja lahko povzroča beljenje koral, kar se denimo redno dogaja ob periodičnih vremenskih pojavih (El Niño), vendar beljenja zaradi pretople morske vode tudi po mnenju IPCC ni mogoče nesporno ločiti od drugih vzrokov, kot je onesnaževanje, spremenjeni tokovi, čezmeren ribolov ipd.

Družbena pravičnost

Žal razprava o kompromitiranem delu IPCC še vedno poteka predvsem po političnih linijah, ki jih definirajo ameriške politične stranke: ker je okolje stalnica retorike demokratov (samo retorike, nič več), velja, da moraš podpirati teze IPCC, če si levičar (ali liberalec, v ameriški politični govorici). Ker pa morajo republikanci v bistvenih točkah retorike nasprotovati demokratom (in ker dobijo več politične podpore naftne, avtomobilske industrije, energetike ipd.; demokrati pa od finančnih institucij, filmske industrije, odvetniških družb itd.), so retorično proti IPCC. Saj gre samo za politično retoriko – ampak posledica je, da si *a priori* označen kot desničar in Bushev podpornik, če nasprotuješ tezi o škodljivih posledicah človeških izpustov toplogrednih plinov.

Zato mnogi iskreno dobronamerni ljudje še vedno vztrajajo v obrambi tez IPCC kljub dokazom, da so prikrivali podatke in metode ter celo popravljali rezultate meritev. Čeprav teorija o antropogenem ogrevanju znanstveno ne stoji, jo je treba brniti in razširjati, ker pomeni osnovo za novo družbeno pravičnost. Globalno ogrevanje ni teza klasične znanosti, ampak družbeno odgovorna, tako imenovana postnormalna znanost. Današnje bogate države so se razvile z množičnim izkoriščanjem fosilnih goriv, predvsem na račun zaloga in trgov v deželah, ki so zdaj manj razvite. Kaj ni potem pravičnejše, da razvite države skozi sistem omejitev izpustov in trgovanja z dovoljenji nerazvitim vrnejo, kar so jim vzele?

Lahko, da je pravično – ampak zgodilo se ne bo. Vsi načrtovani ukrepi za 'omejitev podnebnih sprememb' so dejansko oblikovani tako, da bodo omogočili novo bogatenje razvitih na račun nerazvitih in bogatih slojev na račun revnejših, tudi v industrijsko razvitih državah.

Če želimo razumeti, zakaj finančne institucije in industrijski sektorji podpirajo najavljene ukrepe za zmanjšanje izpustov CO₂, velja pogledati, kaj o tem pišejo trdi neoliberalci, na primer **THOMAS FRIEDMAN**.

Kolumnist New York Timesa Thomas Friedman je v svoji bogati novinarski karieri vedno hvalil neoliberalni model globalizacije; zagovarjal je Bushev napad na Afganistan in Irak, vojno proti terorizmu, drakonsko zaščito avtorskih pravic ... Nikoli ni podpiral tako imenovane redistribucije, obdavčitev za financiranje socialnih servisov države ali kakršnekoli podpore revnejšim deželam.

In vendar se prav Thomas Friedman v novejši seriji komentarjev navdušuje nad danskim modelom davka na ogljik: 'presenetljivo' zagovarja politiko, da bi mora-

le tudi ZDA dodatno obdavčiti na primer bencin, ter tako zbrana sredstva vložiti v razvoj trajnostnih tehnologij. V svoji najnovejši knjigi *Vroča, ploska in nagneta (Hot, Flat, and Crowded: Why We Need a Green Revolution And How It Can Renew America)* Friedman naravnost pove, da bi si lahko ZDA – če bi vsestransko privzele čiste, nizkoogljikne in zelene tehnologije – »ponovno pridobile vodilni ekonomski in politični položaj v svetu«. Če se namreč ves svet zaveže nizkoogljiknemu razvoju in zelenim tehnologijam, potem bi lahko ZDA vodile novo industrijsko revolucijo, torej vsemu svetu (spet) prodajale tehnologijo, znanje in organizacijske oblike. Revnejše države bi se razvijale tako, da bi prevzemale proizvodnjo od bogatejših – in jim plačevale tehnologijo, patente ter celo za svoje povečanje izpustov CO₂!

Družbena pravičnost? Prav nasprotno

Kjotski sporazum denimo postavlja kot standard dovoljenih izpustov leto 1990 – vendar ne na prebivalca Zemlje, ampak na državo! Tudi Slovenija poskuša (skupaj z razvitimi) uveljaviti svoje gozdove kot ponore ogljika ter s tem zmanjšati svoje obveznosti glede izpustov. Ampak 70 odstotkov zračnega CO₂ predelajo morske alge in največ ga najbolj trajno shranijo morskimi organizmi z apnenčastimi skeleti. Kaj ne bi bilo potem pravično, da bi največ 'ogljiknih odpustkov' dobile Indonezija, Filipini, Avstralija? Celo če bi kot standard trajnega biološkega shranjevanja (neupravičeno) določili gozdove – v amazonskem pragozdu raste več dreves kot v vsej Severni Ameriki in Evropi skupaj! Vendar vsi predlogi za odpustke na račun trajnih ponorov predlagajo rešitve, ki zagotovijo neto dobiček razvitim.

Dovoljenja za izpuste CO₂ so dejansko novi derivati – in kdo od takih finančnih instrumentov zasluži, vemo že iz finančnega zloma 2008. Vse bolj priljubljene davke na izpuste naj bi namenili za razvoj novih tehnologij. Zmanjševanje ogljika se znotraj posameznih držav izrazi v kazenskih obdavčitvah in prisilni menjavi okolju neprijaznih dobrin. In medtem ko so kjotski ukrepi redkim omogočili velikanske zaslužke, dejansko niso niti zmanjšali izpustov CO₂!

Svet, v katerem živimo, bi brez dvoma potreboval veliko družbene pravičnosti, tako med državami kot znotraj najbogatejših družb. Ampak kdor še vedno verjame, da bo uveljavljanje ideologije IPCC povzročilo pravičnejšo razdelitev svetovnega bogastva, bi moral vsaj malo preštudirati finančne posledice predlogov za preprečevanje podnebnih sprememb. **✚**

Dragan

Svetovalec v Centru
za pomoč naročnikom

WWW.MOBITEL.SI

Najmočnejše vezi so tiste,
ki jih ne vidimo.

Zanj, ki rad spremlja aktualno dogajanje in ceni praktičnost ...

Brezplačna varnostna kopija imenika

Prihranite si nevšečnosti ob izgubi ali menjavi **mobitela** s storitvijo M:Rokovnik. Poleg imenika varno shranite tudi podatke iz koledarja, opravil, beležk, SMS-e, odvisno od mobitela, ki ga uporabljate. Za hitri dostop pošljite **MROKOVNIK** na **1919** ali obiščite spletno stran <https://moj.mobitel.si>

Na internetu brez naročnine

Če internet potrebujete le občasno, je brezžični **Instant Internet Dan na dan** prava izbira. Predplačniški paket vsebuje SIM-kartico **z začetnim dobroimetjem za 1 dan uporabe interneta**, lahko pa izberete tudi paket s priloženim USB-modemom.

TV v živo na vašem mobitelu

Novice, šport, filme si ogledate na svojem UMTS-mobitelu tudi, ko ste na poti ali je domači TV zaseden, z risankami zamotite otroke med vožnjo na izlet ... Izberite med **11 TV-programi** in izkoristite enkratno ugodnost **brezplačen preizkus Mobilne TV za 24 ur** – pošljite SMS z vsebino **P TV** na številko **1919**.

Navijamo za naše nogometaše ...

Izberite GSM-mobitel **Samsung Corby**, ki je idealen za **privržence slovenske nogometne reprezentance**. Priloženi so štirje pokrovčki, tudi **navijaški**. Mobitelovi uporabniki, ki boste potovali v Južnoafriško republiko od **1. 6. do 31. 7. 2010**, imate v omrežju operaterja MTN **40-odstotni popust na pogovore, SMS-e in prenos podatkov GPRS**.

Za več informacij obiščite Mobicelovo prodajno mesto, www.mobitel.si ali pokličite brezplačno številko **041 700 700**.

OLGA ULJANOVA

FOTO Vitalij Rudenko TEKST B. O.

Ste ji kos?

Ukrajinska lepota
že od malih nog skrbi
za svoje telo. S 16 leti je
osvojila bronasto kolajno
v ritmični gimnastici na
državnem prvenstvu Ukrajine,
kakšno leto pred našim foto-
grafiranjem pa je začela tre-
nirati kikkoks in takoj usvojila
prepričljiv visoki udarec
z nogo. Ja, Olga dvigne
noge izjemno visoko.
A ne bojte se je, saj
pravi, da sanja o časih,
ko med ljudmi ne bo
zavisti in zlobe.

Miss junija

PLAYBOY
SLOVENIJA

Olga Ujanova

OLGA ULJANOVA

18. oktober 1983

Lugansk

172 cm ■ 53 kg ■ 89–63–91

Uživam v:

igri z otroki na ulici, ker se tako živo in zabavno odzovejo na karkoli novega

Nujen del mojega

življenja sta:

ples in glasba – s plesom lahko izrazim vsa svoja čustva brez besed, pa naj bo radost ali žalost

Rada imam:

močne, neobičajne, vase prepričane ljudi, ki se lahko kosajo z mano

Ne maram:

nič običajnega in pravih

Rada grem:

v kino s prijatelji in kolicami

PLAYBOY

Varieté

Turistična

Policaj zaradi nenačrtovanih obveznosti ni mogel na dopust skupaj z ženo in otroki. Pridružil se jim je po enem tednu. Ko pride, takoj navali na ženo ...

»Dragi, otroci so v sosednji sobi, ne moreva tega početi tukaj.«

Policaj vedno pozna pravo rešitev: »Imaš prav ... greva na plažo!«

Čez pol ure sta že v strastnem objemu na odmaknjeni plaži. Po petih minutah se zraven njiju pojavi policaj: »Sram naj vaju bo, takoj se oblecita! Te stvari počneta na javnem kraju!«

»Oprostite,« reče mož, »za ta trenutek slabosti. Spozabil sem se, nisva se videla ves teden. Veste, tudi jaz sem policaj in bilo bi neprijetno, če bi si med seboj pisali kazni.«

»V redu, kolega, vam je oproščeno. Ampak to razuzdanko sem ta teden tukaj ujel že tretjič. Tokrat bo plačala kazen.«

Škampi

Jesta mož in žena škampe. Žena se umaže po obleki, se pogleda in reče: »Izgledam ko svinja!«

Mož jo pogleda in reče: »Pa še popackala si se.«

Ni vedela

Plavolaska je z avtom ubila štiri ljudi. Prišibal je policaj in ji začel brati levite:

»Gospa, vozili ste 150 km/h, dovoljeno je 70!«

Plavolaska ponižno gleda v tla.

Policaj nadaljuje:

»Gospa, v krvi imate dva promila, dovoljeno je 0,5!«

Plavolaska ponižno gleda v tla.

»Gospa, ubili ste štiri ljudi!!!«

Plavolaska žalostno dvigne glavo in s tihim glasom vpraša:

»Koliko pa je dovoljeno?«

Zakaj si se poročil

Študent piše seminarsko na osnovi Engelsovega dela Izvor družine, privatne lastnine in države. Ob kosilu vpraša očeta:

»Oče, zakaj si se ti poročil z mamo?«

Foter jezno vstane od mize in reče: »Vidiš ženska, še malemu ni jasno!«

Mafija

Srečata se italijanski in ukrajinski mafijski bos.

Vpraša Italijan Ukrajinca:

»Ali imaš štirinadstropno hišo?«

»Nimam,« odgovori Ukrajinec.

»Potem še nisi pravi mafijec!«

Čez nekaj dni se spet srečata:

»Ali imaš črno limuzino, mercedesa?«

»Nimam,« odgovori Ukrajinec.

»Potem še nisi pravi mafijec!«

Pri naslednjem srečanju:

»Ali imaš debelo zlato verižico?«

»Nimam,« odgovori Ukrajinec.

»Potem pa še nisi pravi mafijec!«

Ukrajinec se razjezi, gre domov in pomočniku ukaže:

»Dve nadstropji na bajti porušit, helikopterje prodat in kupit mercedesa, zlato ketno vzeti s psa. Jo bom zdaj jaz nosil.«

Zarota

Mož se pozno vrne domov, leže v posteljo k ženi in se začne stiskati k njej.

Ona pravi: »Žal mi je, ne morem, dobila sem menstruacijo.«

Mož: »Pa kaj vam je danes, kot da ste se vse dogovorile!«

Sindikalno nadomeščanje

Direktor je, potem ko je bil operiran, predsedniku sindikalne podružnice poslal e-pismo:

»Kako v podjetju potekata delo in poslovanje brez mene? Kdo opravlja moje delo? Pazite, da sedaj, ko me ni, ne bo kakšnega štrajka. Vrnem se hitro!«

Predsednik sindikalne podružnice mu je odgovoril:

»Vaše delo smo si razdelili takole: na poslovna kosila hodi Peter, golf igra Rajko, vašo tajnico pa položim kar sam. Bodite brez skrbi: stavkali ne bomo, dokler se ne vrnete. Zato nič ne hitite!«

»Gospodična, že čutim šalthebel! Samo še malo ...«

Brez humorja bi bil stepni volk

Biografija Vida Valiča, enega najvidnejših stand up komikov pri nas, igralca in voditelja oddaje Slovenija ima talent, se piše kot zgodba o vztrajanju:

ko ti zaprejo ena vrata, potrkaš na druga. Ko te neke decembrske noči zbijejo na tla, vstaneš, greš dalje in pozneje celo najdeš načine, da se temu smejiš.

Če bi iskali eno besedo, ki bi kar se da natančno označila vtis, ki ga Vid Valič pusti ob srečanju, bi to najbrž bila: uglajenost. Nekdo je pri vzgoji tega mladeniča naredil nekaj zelo prav, kajti vse se zdi na mestu – ne samo odnos do drugih, temveč tudi način, kako dojema in sprejema sebe. Z nekakšno uravnoteženo mešanico samozavesti in samokritike uresničuje tisto, kar je zanj najpomembnejše: izraziti sebe na odru, pa naj bo to skozi stand up ali gledališko igro.

1. Ker je to intervju za Playboy, je prav, da greva najprej do nazga. Do istoimenske predstave, kakopak, priredbe znamenitega muzikala. Kakšna je vaša vloga v tej predstavi?

Zares grozno izkušnjo sem doživel z žensko, ki je, ko sem ji slekel hlačke, rekla: »No, sedaj se pa samo še uležem in sprostim.« In dejansko ... se je ulegla in sprostila ...

► Igram novega tipa bivše žene glavnega igralca, s katero ima ta otroka. V bistvu igram bad guya. Želel sem si, da bi lahko plesal in pel, toda tokrat nimam te vloge. Tako ali tako pa je to zelo težka predstava. Zato je po eni strani čisto v redu, da počasi pridem v svet profesionalnega delanja predstav, saj sem pred to predstavo delal le amaterske, čeprav je bila ena narejena na profesionalni ravni. V redu je, da gre počasi. Mislim sem, da bom moral precej bolj scati kri, ampak sem potem dobil to vlogo, pri kateri ni tako grozno. Songov

nimam, imam pa plesne točke, kar ni problem, ker ples sem treniral.

2. Glede na to, da prihajate iz družine samih igralcev, igralec je tudi vaš mlajši brat, vam izkušnje z rivalstvom najbrž niso tuje?

Če sem čisto iskren – v osnovi ne čutim rivalstva. Saj vidiš, kdo je zares dober. Morda je to zaradi vzgoje, ki mi jo je dala mama. Če vidim nekoga, ki je boljši od mene, ali pa se meni zdi, da je boljši, nisem nevoščljiv, ampak mu samo zavidam. Veliko mi pomeni, če sem lahko ob tej osebi in se od nje kaj novega naučim. To je vpliv, ki si ga želim. Butasto bi se mi zdelo, če bi ga hotel odrezati ali mu metati polena pod noge. S take vrste rivalstvom se nisem nikoli poistovetil. Sem pa imel izkušnje z rivalstvom na stand up sceni, ker je šlo nekaterim

komikom očitno v nos, da sem bil v kakšni reklami ali članku opisan s superlativi. Sicer niso naredili nič drastičnega, samo kakšna brezvezna beseda ali dejanje, s čimer so hoteli zavirati mojo organizacijo stand up večera ali pa samo vplivati na moje počutje. Vse, kar so s tem zares dosegli, je to, da so izgubili moje spoštovanje in mojo željo po sodelovanju.

3. Omenili ste svojo mamo. Nobe-na skrivnost ni, da ima ona v vašem življenju – in življenju vašega

brata – precej veliko vlogo. Predvsem česa vaju je naučila?

Moja mama je ena najboljših mam, kar bi si jih lahko zaželel. Čeprav se mi pri šestnajstih, sedemnajstih letih ni zdelo tako. [smeh] Toda ko zdaj pogledam nazaj, vidim, da bolje ne bi mogla narediti. Najpomembneje, kar lahko starši naredijo, je to, da naučijo svojega otroka ljubiti in sprejemati ljubezen. Če to naučiš otroka, ne more biti agresiven, primitiven. Dobro, morda je lahko primitiven na določenih področjih, ne more pa biti nasilen človek. Dala nama je samozavest in prostor, na katerem sva se lahko z Domnom izražala. Nikoli naju ni presekala ali rekla: »Ne, tega pa ne govori.« Vedno sva lahko povedala svoje mnenje in ona ga je sprejela in potem komentirala in tako naprej. Nikoli naju ni zatirala, in zaradi tega jo zelo spoštujem.

4. Kaj vam pomeni, da so tako oče kot ded in še drugi Valičevi igralci? Vam daje to dodatno samozavest?

Morda, toda če že, je to podzvestno. Je pa dejstvo, o tem sem bral, da se zdravniški in igralski poklic prenašata gensko. To seveda ni absolutno pravilo, ker je ogromno ljudi, ki so postali igralci, pa je bil njihov oče tesar ali kaj takega. Tudi hči in sin Dareta Valiča, ki je očetov bratranec, sta igralca. In, ja – tudi dedek, oče, sami igralci, moj brat je igralec in tudi jaz sem ... neke vrste igralec.

5. Neke vrste? Najbrž zato, ker se igre niste učili na AGRFT-ju kot vaš brat? Kaj se je zgodilo na sprejemnih izpitih za AGRFT?

Nič drastičnega. Očitno se jim nisem predstavil tako, da bi jim bil zanimiv kot nekdo, ki bi ga hoteli naučiti kaj novega. Na koncu, če potegnem črto, sem vesel, da nisem bil sprejet. Vprašanje je, ali bi se začel ukvarjati s stand upom, če bi bil sprejet na AGRFT, tako pa je moje življenje zavilo v čisto drugo smer in prav je tako.

6. Ste se pa učili igre v Los Angelesu.

Tja sem šel za tri mesece, in sicer ravno zato, ker nisem končal AGRFT-ja in se mi je zdelo, da potrebujem nekakšno potrditev

Ja, že kakih trikrat. Namen je bil promocija za tujino, poleg tega me je zanimalo, kako so videti nekatere šale v angleščini. Pozneje smo teren preverili tudi v Angliji. Najprej smo bili slovenski komiki povabljeni na festival v Leicesteru, kjer je bilo tako tako, ker smo pričakovali nekoliko več. Prvi dan je bilo občinstvo sestavljeno iz 22 ljudi, drugi dan iz šestih, tretji dan pa iz 25. Mislili smo si – kaj je to? Kakšno festivalsko vzdušje je to? Toda dejstvo je, da ima Anglija toliko teh festivalov, da se vse skupaj malo izgubi. Leicester

Ne vem, ali to ravno drži. To kroži in ljudje radi dajejo takšne pridevnike, včasih že zato, da promovirajo svoj dogodek.

11. Torej niste najboljši komik pri nas?

[smeh] Definitivno ne.

12. Potem vas bom vprašala takole – od koga pri nas se učite?

Od nikogar pri nas se ne učim, učil sem se sam. Definitivno pa je veliko prineslo prijateljstvo z Ivanom Šaričem (hrvaški

Nekoč sem nastopal na Koroškem pred starejšo družbo, okoli 60 let so imeli. Začel sem bolj milo, ko pa sem po kakih 20 minutah začel govoriti o tem, da bi morala biti marihuana legalizirana, so se že začeli čudno spogledovati. V enem trenutku so me z zanimanjem in nasmehom na ustih poslušali, potem pa že ni bilo več v redu. »Pa kaj je to za en drogeraš tu na odru?!«

od nekoga, ki dela z ljudmi, ki želijo postati igralci ali pa so že in morajo delati na tem. Videl sem realno sliko. Obstaja 600 tisoč ljudi, ki želijo postati igralci. Šestdeset tisoč je takšnih, ki dejansko delajo kot igralci, 600 jih je, ki s tem res dobro služijo, potem pa jih je 60, ki so totalne zvezde. V enem izmed studiev, ki sem jih obiskoval, je bilo na klasu 24 ljudi. Od teh sem z veseljem gledal tri. Vsi drugi so bili že slabši. Bil je sicer kakšen, ki je bil v osnovi talentiran, a še ni bil pripravljen razbiti zidov, da bi prišle njegove emocije na plan. V LA sem šel tudi zato, da bi se naučil kakšne tehnike. Obstajajo metode, ki jih uporabljajo največji ameriški igralci, od Al Pacina do Roberta De Nira, Brada Pitta in tako dalje. Govoriva o metodi Strassberga, Meisnerja. Vse to pa izvira iz Stanislavskega, ki je bil pionir na tem področju. So metode, ki delujejo in iz njih lahko veliko potegnesh.

7. Kako ste se v LA-ju spopadli z jezikom? Angleščina pač ni vaš materni jezik.

Na začetku, ko sem si v glavi še prevajal stvari, mi je bilo nekoliko težje. Ob tem sem se počutil kot idiot, ker sem moral uporabiti precej besed, da sem ubesedil, kar sem hotel povedati in kar bi v slovenščini lahko povedal z eno besedo. Toda ko sem počasi preklapljal in začel v angleščini tudi razmišljati, mi je šlo zelo dobro.

8. Tudi v Ljubljani ste nastopili s stand upom v angleščini. S kakšnim namenom?

je tudi majhno mesto. V Londonu pa smo nastopali v Glassblowerju na Piccadillyju. To je eden izmed klubov, ki spada pod Laughing Horse, precej znano verigo tovrstnih klubov. Nastopili smo na tekmovanju *The best new act of the year*, kjer je bilo precej standuperjev. Mi smo tam nastopili kot posebni priboljšek, saj nismo mogli tekmovati. To je bilo super. Vsi pravi pogoj, dober prostor, veliko ljudi. Naredili smo res dober nastop in se po njem vsi dobro počutili. Odšli smo domov s takim pravim nabojem, *yes, we can do it!* Je pa zanimivo: v Angliji imajo res radi, če jih napadeš, medtem ko se pri nas, kjer je občinstvo bolj gledališko in tega niso navajeni, zelo hitro potegnejo nazaj. Angležem pa paše in se ob tem smeji kot nori.

9. Kaj lahko poveste o Last comic standing?

Pravzaprav o tem ni kaj dosti povedati. To je bilo tekmovanje, ki ga je organiziral Jaka z Radia Študent. Takrat smo stand up pri nas delali komaj kako leto. Zdelo se mi je precej v redu stvar, razmišljal sem, da bi to naredili na veliko, v veliki dvorani, a je organizator vztrajal pri KUD-u France Prešeren. Na koncu sva zmagala dva, jaz in še eden, s katerim sva si delila prvo mesto. Čeprav, to je tako... nastopil je tudi Perica, ki je odličen komik, pa je bil tretji.

10. Dobro, a vendar – to se je zgodilo leta 2008. Od tega leta nasploh veljate za najboljšega komika pri nas.

stand up komik in voditelj šova Hrvatska traži zvezdu, op. a.). To prijateljstvo mi je dalo ogromno, ker sva se poštevala tako skozi smisel za humor kot osebno, na neki prijetni ravni, da lahko vadiva skupaj in nastopava. Tukaj rivalstva sploh ni. Ko je on gledal mene, je užival in enako sem bil tudi sam navdušen, ko sem ga spoznal.

13. Z Ivanom Šaričem sta imela tudi skupni stand up nastop Slovenia vs. Croatia, v kateri sta humorno soočila nekatera pereča vprašanja med državama. Kakšni so bili odzivi na to predstavo? Spomnim se skupinice mladih skinheadov, ki je že pripravljala pesti ob odru.

Skupinica, no ja, bila sta dva. Imela sva veliko materiala o tej mentaliteti, o nacionalnem sovražnem govoru, o komentarjih na forumih, člankih o poostrenem slovensko-hrvaškem odnosu in tako dalje. Zgodila se je super situacija: Ivan je nastopal, seveda v hrvaščini, nakar se je eden izmed teh dveh zadril: »Podnapise!« Tisoč ljudi, ki so bili na Trnfestu in spremljali nastop, je tipa izžvižgalo. Nasploh se mi zdi sporočilnost pri nastopu zelo pomembna. Velikokrat sem že napisal kaj bolj zaradi sporočilnosti kot iz potrebe biti smešen. V končni fazi sem se začel s stand upom ukvarjati ravno zato, da lahko povem, kar mi gre na živce. Nekoč sem nastopal na Koroškem pred starejšo družbo, okoli 60 let so imeli. Začel sem bolj milo, ko pa sem po kakih 20 minutah začel govoriti o tem, da bi morala biti marihuana legalizirana, so se

že začeli čudno spogledovati. V enem trenutku so me z zanimanjem in nasmehom na ustih poslušali, potem pa že ni bilo več v redu. [oponaša gledalce] »Pa kaj je to za en drogeraš tu na odru?!« V tem nastopu potem razdelam, zakaj je odnos do marihuane pri nas tak, kakršen je. Če bi naši stari starši namesto trgatev, na katerih pijejo vino, imeli žetve, na katerih bi kadili, potem bi bilo to nekaj normalnega. Prišli bi obiski in bi ti babi rekla [oponaša glas babice]: »No, prinesi tistih pet džojntkov, ki sem jih zrolala.« Ti bi rekel: »A prinesem še kakšno pivo?« Ona pa: »A si normalen, tega pa pri naši hiši ne počnemo!« Skratka, ko smo prišli do tega, so me začeli spet z zanimanjem poslušati. Moral sem jim dati argument, da sem jih premaknil iz njihovih že zastavljenih predalčkov, da so odprli nove in pomislili: »Hah, kaj pa lahko damo sem noter, tukaj pa ni še ničesar.« Pa so že mislili, da imajo polno omaro.

14. Zdaj ste zaposleni z vodenjem Talenta in s predstavo Do nazga, toda katera tema vas zdaj intrigira in bi jo, če bi utegnili, predstavili na odru?

Ko sem bral Stepnega volka, mi je postalo jasno, da če ne bi imel smisla za humor, bi bil jaz ta stepni volk. Ker bi užival v alkoholu, mogoče v eni in edini prijateljici ...

Neka tema se mi je pojavila zaradi dogodka v decembru, ko me je neki tip brez razloga napadel in sem pristal v bolnišnici. Denimo ti novi športi, UFC, v katerih se tepejo na mrtvo brez pravil, ki bi pustila rdečo nit športnosti v vsem tem. Pri nas to trenira veliko ljudi. Imaš tipe, ki hodijo na treninge, da se naučijo, kako čim bolj poškodovati človeka v uličnem pretepu! Zakaj to potrebujemo v naši družbi? Ulični pretepi se danes ne dogajajo, ker bi ti nekdo nekaj naredil in bi se mu tako maščeval. Kar se tiče mojega primera – človek je hotel nekoga poškodovati, jaz sem mu šel v nos, ker sem pač tak, kakršen sem. Ne vem, kaj od tega, kar sem, mu je šlo v nos. Mogoče sem imel napačno frizuro ali pa sem nekaj preveč lepo po slovensko povedal. Lahko je karkoli. Gre za primitivce, ki na tak način iščejo potrditev. To ne bi smelo biti področje, na katerem se človek potrdi! Ti ljudje, ki sem jih omenil, pri UFC denimo, to so neke vrste novodobni bojevniki, ampak brez kakršnekoli plemenitosti. Bojevniki so se včasih borili za nekaj svojega, svojo državo, pustimo Rimljane,

ki so bili za to plačani, ampak tisti pravi boj je izhajal iz nečesa plemenitega. Oni pa niso, ker je družba danes drugačna. Zakaj jih v družbi potrebujemo?

15. Koliko pa je v Sloveniji talentov? In koliko je ljudi, ob katerih bi se lahko vprašali isto?

Ogromno! Ne moreš verjeti. Posneli smo šest oddaj predizbora in videli ogromno nadarjenih pevk in pevcev, neverjetno veliko plesalcev, vsega! Seveda se najde tudi kdo, ki je malo smotan ali smotana, ampak načeloma sem zelo zadovoljen. Ker sem se bal, kako bo s tem. In me je presenetilo. Zanimivo je, da na televiziji kakšne stvari ne zvenijo tako dobro, kot so zvenele tam v Drami. Zagotovo zadeva v živo nekaj več prinese. Ampak je, bo!

16. In od kod vi v oddaji Slovenija ima talent?

Povabili so mene in še enega komika, Perico Jerkovića. Očitno so opazili nas komike, ker smo že toliko časa na sceni, da nas niso mogli ravno ignorirati. Skratka, s Perico sva šla na en tak test in ga tudi opravila, potem sva izvedela, da je Peter

ki je, ko sem ji slekel hlačke, rekla: »No, sedaj se pa samo še uležem in sprostim.« In dejansko ... se je ulegla in sprostila. In ni počela nič. Pa če bi bila še tako lepa ... To je hlod! Seks je izmenjava dveh energij, tu pa ni bilo nobene povratne energije.

18. Ali se strinjate, da bi bili fitnesi prazni, če ne bi obstajala igra privlačnosti med spoloma? Kolikor vem, sami fitnes že dolgo obiskujete.

[smeh] Zagotovo obstaja kakšna povezava. Ljudje hodimo na fitnes, da se počutimo bolje v svojem telesu, in večina jih je tam najbrž zato, da je bolj privlačna za nasprotni spol. Sam bi sicer raje trikrat na teden igral košarko s prijatelji kot hodil na fitnes. Toda preden se z njimi dogovorim ... Fitnes pa je le tak trening, pri katerem sem že na začetku začutil, da bo dober. Lahko greš kadarkoli. Sicer še ob jutrih tečem, ker to fino zbudi metabolizem, potem poješ dober zajtrk in je to zmaga za cel dan. Občasno še boksam v vrečo, to je pa tudi vse.

19. Vreča služi sproščanju agresije?

Ne, niti ne. Takšen ventil je stand up. Ko sem bral Stepnega volka, mi je postalo jasno, da če ne bi imel smisla za humor, bi bil jaz ta stepni volk. Ker bi užival v alkoholu, mogoče v eni in edini prijateljici, ki bi vnesla nekaj ženstvenosti v moj svet, ampak to bi bilo to. Bil bi bolj sam. Ker kakor mi je svet po eni strani lep, mi gredo določene stvari pošteno na živce. Tehnološka revolucija, ki se je zgodila, se je po mojem zgodila z enim samim razlogom: ali nas bo premaknila na neko drugo zavest, kjer bomo spet lahko zaživel v skladu z Zemljo, ali pa jo bomo požrli. Ampak trenutno se zdi verjetnejše to drugo. Ta stepni volk je gotovo tudi en del mene oziroma jaz sem del njega. Razočaran nad ljudmi in mentalito, tudi malo nad sabo na trenutke.

20. Veljate za enega bolj samokritičnih ljudi, ki se pojavljajo pri nas na odru. Kako je to videti v praksi?

Če ne naredim nečesa zelo dobro, če slišim, da nekaj ni bilo v redu, če vem, da sem skeč naredil slabo, pa mi vsi govorijo, da je bilo dobro, potem nisem zadovoljen. Do zdaj še z ničimer, kar sem naredil, nisem bil popolnoma zadovoljen. Seveda sem bil vesel, ko mi je uspelo. Saj so bili nastopi, ki so bili blizu perfekciji, a še tam je bilo tako, da sem, ko sem šel spat, razmišljal, kaj bi lahko bilo bolje, in se jezil. Sicer pa drži, kar pravijo – če si popolnoma zadovoljen, potem ne rasteš. 🍷

Fotografiranje še nikoli ni bilo tako enostavno.

Novi E-PL1.
Kakovost SLR in HD.
Preprost za vsakogar!
www.olympus.si/pen

OLYMPUS PEN
New Generation System Cameras*

»Preživeti ves dan na plaži je zame
največja sreča.«
Peter Lück, oblikovalec, Nemčija

OLYMPUS

* Fotoaparati Sistema Nove Generacije

PLAYBOY PORTRAIT

TEKST Aleksandar Stojanović | FOTO Reuters, Red Dot

»MESSI JE MOJ MARADONA«

Skrivnost čarobne igre trenutno najboljšega nogometaša na svetu je preprosta: ljubezen. Vedno mora poleg sebe imeti žogo, tudi v svojem stanovanju. Samo da se je lahko dotakne.

Mali Argentinec plačuje, da bi se izognil intervjujem in da bi se lahko izmuznil medijem, nima niti ene tetovaže in si ne spreminja pričeske vsak zadnji petek v mesecu. Ni reden gost modnih revij in ne boste ga videli v garderobi Dolce & Gabbana s torbo Luis Vuitton, svojega pogleda tudi ne skriva za dragimi temnimi očali. Dekle, ki je z njim, nenavadno spominja na tisto iz drugega nadstropja sosednje zgradbe. In še vedno citira nauke svoje matere ter obožuje bratrance. Vso družino želi preseliti kar v Barcelono. Ni kakšna estradna zvezda, je preprosto nogometaš. Maestro sredine igrišča.

Otroštvo trenutno najboljšega nogometaša na svetu ni bilo preprosto. Malega Lionela Messija, ki so ga poimenovali po priljubljenem ameriškem pevcu Lionelu Richieju, v rosnih letih na ulicah niso sprejemali v nogometne ekipe, ker vrstniki pač niso hoteli imeti v ekipi majhnega in drobnega fantiča. Tudi na prvi šolski dan se je moral skoraj soočiti z novo zavrnitvijo, ko se je nekako znašel na šolskem igrišču. A ko so drugi videli, kaj zna početi z žogo, so se naravnost stopili zanj. Star pet let je prvič zaigral za lokalni klub Grandoli, katerega trener je bil njegov oče.

Z žogo je bil precej spretnejši od vrstnikov, sploh pa hitrejši. Brat Rodrigo mu je zato dal vzdevek Bolha (La pulga). Razlika v višini v primerjavi z drugimi fanti je bila očitna, a Newell's Old Boys, eden od dveh vodilnih klubov v njegovem domačem mestu Rosario, ga je kljub temu vzel pod svoje okrilje. Tam je igral pod budnim očem

svojega očeta Jorgeja. Vseskozi je navduševal s tehnično dovršenostjo, a omejevala ga je nizka višina. Ko se je čez nekaj let med praznovanjem krsta Leove sestre Marisol na vratih pojavil človek iz slovitiga River Plata in ga povabil na preizkus, so v družini le spoznali, da so na pragu nečesa res velikega.

Enajstletni Messi je tako odpotoval v prestolnico Buenos Aires, na sedežu kluba pa so Lionelovega očeta soočili s strašno novico: »Vaš sin ima neverjetne sposobnosti, a pojavila se je težava. Trpi za sindromom pomanjkanja ravnega hormona in po naših napovedih ne bo nikoli zrasel več kot 140 centimetrov visoko. Dejansko je nehal rasti.«

Soočen s težko prihodnostjo je oče izvedel, da vendarle je možnost, kako bi to lahko popravili. Povedali so mu, da obstaja zdravljenje, s katerim bi pri Lionelu lahko pospešili rast. Hormonska terapija,

lia le s težavo vzgajala štiri otroke in se prebijala iz meseca v mesec. Sta pa se domislila, da bi lahko za pomoč zaprosila katerega od evropskih bogatih klubov. Konec leta 2000 je družina našla za mladega nogometaša in očeta bivališče v španski Kataloniji, tako da je nadarjeni deček lahko zaprosil za preizkus pri znani Barceloni.

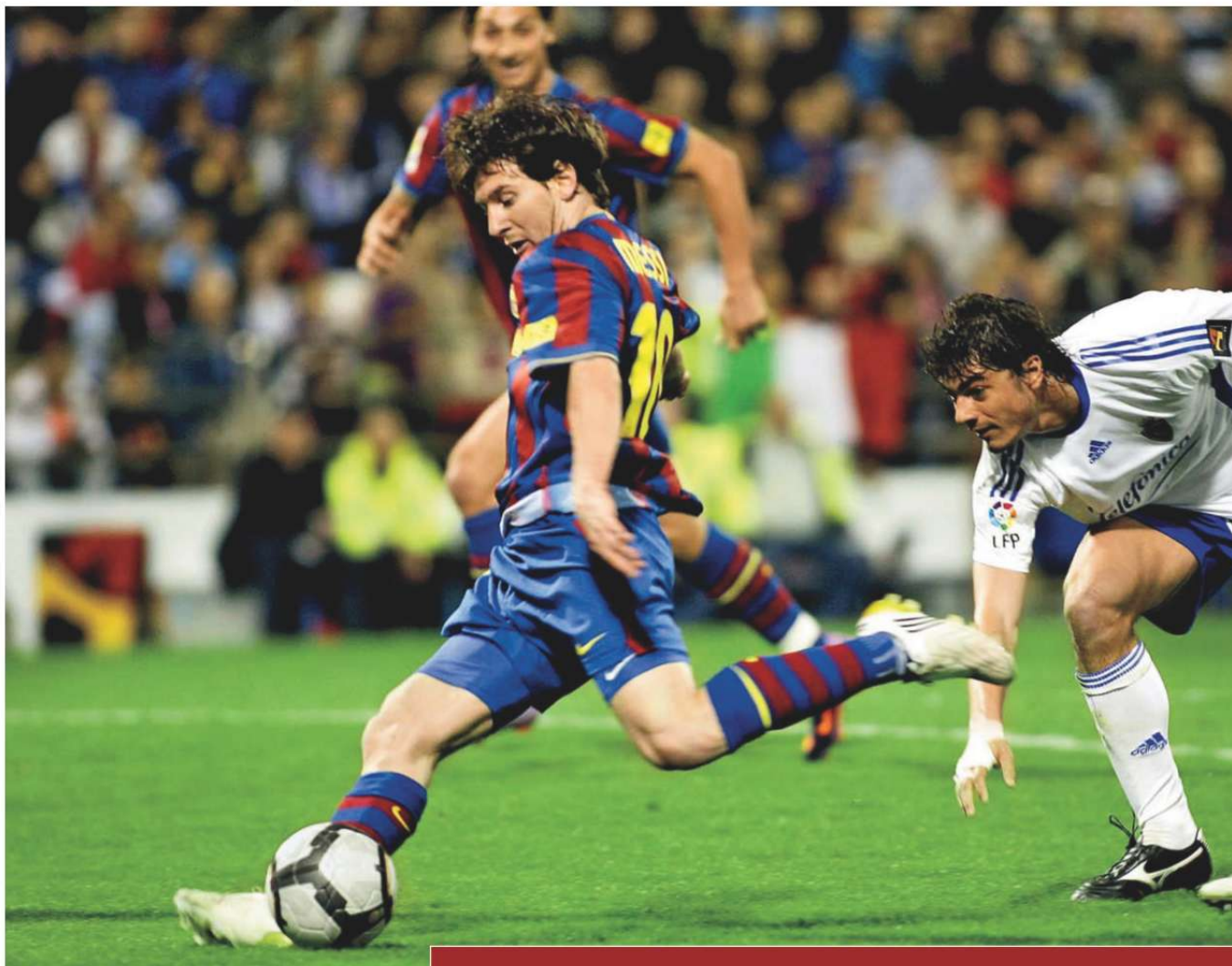
Po dobesedno zgolj petih minutah treninga je Carles Rexach, takrat športni direktor in eden najpomembnejših ljudi v klubu, navdušeno dejal: »Vzamemo ga.« Čez tri leta, po vsakodnevnih treningih in injekcijah ravnih hormonov, je Lionel Messi debitiral za člansko ekipo Barcelone. Le 16 let in pet mesecev je bil star, ko je na odprtju stadiona Dragao igral na prijateljski tekmi proti Portu. Minilo ni niti 12 mesecev, ko je že zaigral na za Barcelono pomembni tekmi. Od tega trenutka je bil njegov vzpon silovit, a ne moremo reči,

(Da, veliko sem žrtvoval. Pri trinajstih sem zapustil Argentino in šel v Barcelono, tam sem pustil prijatelje in večji del družine.)

za katero bi morali na mesec plačati 900 ameriških dolarjev.

Toda tega denarja Messijeva starša, tovarniški delavec in hišna pomočnica nista imela, prav tako ne Newell's Old Boys. In tudi pri River Plati si tega niso mogli privoščiti. Tudi brez tega sta Jorge in Ce-

da mu ni bilo težko. »Da, veliko sem žrtvoval. Pri trinajstih sem zapustil Argentino in šel v Barcelono, tam sem pustil prijatelje in večji del družine. Bilo mi je težko, ne glede na to, da sem imel starše ob sebi,« se svojih začetkov v Barceloni spominja danes skoraj 23-letni nogometaš.

SEBIČNI ČAROVNIK

Rojen: 24. 6. 1987, Rosario, Argentina

Višina: 169 centimetrov

Položaj: sredina, krilo, napadalec

Klub: Barcelona, številka 10

Značilnosti: njegova sposobnost nadzora nad žogo je brez primere: ima sijajen občutek za gibanje, zlasti ga od navadnih smrtnikov loči preigravanje v kratkih sprintih, kar običajno prinaša gole

Slabosti: tipično za argentinske nogometaše: egoistično skuša končati napad, četudi je soigralec v boljšem položaju; na tekmah z reprezentanco ne igra najbolje, če je pod pritiskom; v kvalifikacijah za SP ni zabil niti enega samega gola niti kateri

od reprezentanc, ki so na lestvici više od Argentine

Najboljši trenutek v karieri: gol v finalu lige prvakov, s katerim je zapečatil zmago nad Manchester Unitedom

Najslabši trenutek v karieri: izpad v četrtfinalu SP 2006, ki ga je gledal s klopi

Citat: »Messi je moj Maradona,« je dejal Diego Maradona, selektor argentinske reprezentance

Trivia: njegov debi za reprezentanco je bil katastrofalen, saj je v igro prišel v 63. minuti tekme z Madžarsko in bil izključen že čez 47 sekund zaradi udarca nasprotnika s komolcem

A čeprav je Argentino zapustil mlad, čvrstih vezi z njo ni nikoli izgubil. Njegovih sposobnosti so se sicer hitro začeli zavedati v nogometni zvezi Španije in mu ponudili, da zaigra zanje. Ljubeznivo se jim je zahvalil v upanju, da bo nekega dne le igral za domovino.

Svet okoli njega se je spreminjal. On pač ne.

»To igro morate imeti radi. Kako močno? Hm, od svojega tretjega leta igram nogomet vsak dan. Vsako jutro, popoldne, zvečer. Tudi doma, seveda. Doma sem lomil stvari in mamó s tem spravljaj ob živce. Še vedno igram nogomet v stanovanju. Še vedno sem jaz. Doma, kjerkoli moram imeti žogo poleg sebe. Preprosto moram imeti možnost, da se je lahko kadarkoli dotaknem.«

Mladi nogometaš je iz leta v leto napredoval. Hitro je debitiral za argentinsko reprezentanco in z njo leta 2005 osvojil naslov mladinskega svetovnega prvaka do 20 let. Na turnirju je zabil pet golov, dva v finalu proti Nigeriji, in postal najboljši strellec turnirja. Iskanje primerjav je bilo neizogibno. Gauči so namreč predolgo čakali na naslednika nekoč velikega Maradone.

In prišel je v vlogi Messija/mesije.

»Nikogar ne želim posnemati. Igram tako, kot čutim nogomet.« Če je tako, potem Maradona in Messi na terenu čutita isto. To potrjujeta vsaj dva primera.

Bil je poletni večer na Nou Campu leta 2007. Reflektorji so razsvetljevali igrišče, na katerem je potekala polfinalna tekma pokala Španije med domačo Barcelono in Getafejem, klubom iz madridskega

predmestja. Tekmo je za katalonski radio spremljal Joaquim Maria Puyal. Gledal je proti sredini igrišča, kjer je Barcelona prevzela žogo. »Deco do Xavija, Xavi podaja Messiju ... Messi, Messi, Messi, Messi, še vedno Messi, Messi, Messi ...« Do trenutka, ko je Puyal vzhičeno začel kričati »gol, gol, gol«, je ponovil Messi še 18-krat!

Svet ni mogel verjeti. Gol je bil skoraj ponovitev tistega, ki ga je Maradona za-

bil na svetovnem prvenstvu leta 1986 v tekmi proti Angležem. Obe solo akciji sta se začeli na istem delu igrišča in se končali z udarcem z istega kota na podoben način. Podobnost z Maradonovim golom je bila osupljiva.

Istega leta je Messi še enkrat zabil gol enako kot nekoč Maradona. Na tekmi proti Angliji je Maradona dosegel enega najznamenitejših golov vseh časov, ko je z roko potisnil žogo v gol pred presenečenim vratarjem Petrom Shealtonom. Zdi se neverjetno, a kot da bi Messi preslikal gol, ki ga je pozneje dosegel v sklepnem delu španskega prvenstva proti Espanyolu.

Messi ni svetnik. To potrjujejo številne epizode v njegovem življenju, a to je zares simbolično v zvezi s tem, kakšen je v resnici. Pred manj kot letom dni je Barcelona na stadionu Santiago Bernabéu v Madridu natrosila kraljevemu klubu Real celo serijo golov in zmagala s 6 : 2. To je najtežji poraz Real Madrida v zadnjih 78 letih. Polovico vseh zadetkov je prispeval nihče drug kot Lionel Messi, in ko je dosegel zadnjega za svoj hat-trick, je privzdignil svoj dres in pokazal spodaj oble-

priljubljeni restavraciji Las Cuartetas v četrti Sarria-Sant Gervasi. Kadarkoli je bil v Barceloni, je Messi s številnimi južno-ameriškimi nogometaši iz Espanyola in Barce hodil na večerje v to argentinsko restavracijo, kjer je jedel izključno biftek in pil kokakolo. In tako kot se je Guardiola hitro dvignil kot trener, je Messi nehal obiskovati Las Cuartetas. Odkar ima prepoved, še ni obiskal restavracije, v kateri je jedel leta. Disciplina.

To, kdaj lahko je po svoje in kdaj ne, je vedno vedel sam. Odrekel se je nezdravi prehrani, ne pa odhodu na olimpijske igre. Ko je Guardiola postal trener Barcelone, je želel imeti svojo ekipo v pripravljalni sezoni v celoti zbrano in osredotočeno na kvalifikacije za ligo prvakov. Messi je raje razmišljal o Argentini.

»Grem na olimpijske igre.« Barcelona je nasledniku Ronaldinha v ekipi (pred začetkom sezone je bil Messiju dodeljen dres s številko 10, ki jo je do takrat 'nosil' Ronaldinho) prepovedala odhod v Peking. Športno prizivno sodišče v Lozani je takrat odločilo v prid klubom. Veliko igralcev si je premislilo in se vrnilo v svoje klube. A ne

POGORELI VIDIĆ

Dve minuti pred koncem tekme, ki je lani v Rimu odločila o naslovu prvaka Evrope, je Lionel Messi že vzdignil roke in začel proslavljati. Srbski reprezentant in igralec Manchester Uniteda Nemanja Vidić je stopil do njega in mu dejal: »Okej, zmagali ste, a imej toliko dostojanstva in najprej počakaj, da se tekma konča, pa potem proslavljaš. Ne blati nasprotnika.« Messi je le nekaj zamrmral in nadaljeval po svoje. Nekdo je vrgel žogo iz avta Messiju, a Vidić je od zadaj ostro startal nanj in ga zrušil na tla. Vsi iz Barcelonine klopi so skočili v zrak proti njemu. On se je seveda medtem že vračal v obrambo svojega gola, medtem ko je sodnik njegovemu hrbtu kazal rumeni karton, Messi pa se je počasi pobiral s tal. Pozneje so se mediji razpisali o tem, da je ravno ta Vidićev start na Messija odločil, da ga Barcelona ni več želela pripeljati v klub.

Messi ni svetnik. To potrjujejo številne epizode v njegovem življenju, a to je zares simbolično v zvezi s tem, kakšen je v resnici.

čeno majico, na kateri je pisalo 'Fragile X Syndrom' in bil narisani simbol, ki označuje ta sindrom. Messi je gol posvetil vsem otrokom, ki trpijo za tem avtizmu podobnim sindromom. Mesec dni pred tekmo je v lokalni bolnišnici v Barceloni prebil ves dan z obolelimi otroki. S tem se je spomnil časov in tegob, s katerimi se je tudi sam spopadal, ko je bil še otrok. Otroci, ki poznajo njegovo zgodbo, se lahko poistovetijo z njim in si rečejo: »Če je zmogel on, lahko tudi jaz.«

»Vem, kako pomembno je, da ti nekdo ponudi roko. V otroštvu sem trpel zaradi hormonskega neravnovesja. Če ne bi imel podpore drugih, ne bi nikoli uresničil svojih sanj.«

Posledice njegove 'umetne' rasti je bilo čutiti v vsaki izmed profesionalnih sezon, ki jih je odigral. Preden je taktirko kluba leta 2008 prevzel Pepe Guardiola, je Messi vsako sezono zaradi poškodb izpustil najmanj deset tekem. Zdravniki so razlog nenehnih poškodb predpone pripisali rastnemu hormonu, ki ga je leta med terapijo vsak dan prejemal z injekcijo.

A prvo, kar je Guardiola uredil z Lionelom, je bila sprememba njegove prehrane. Nogometaš je redno obedoval v

Messi. Po pogovoru s trenerjem Guardiolom mu je Barcelona naposled le 'pustila', da zaigra na turnirju, na katerem je Argentina osvojila zlato odličje.

V vmesnem času je Lionel že debitiral v članskem dresu argentinske reprezentance na svetovnem prvenstvu leta 2006, na katerem pa Argentinini ni uspelo doseči želenega uspeha. Maskota reprezentance Luciana Salazar ni prinesla sreče reprezentanci, je pa zato večkrat osrečila Messija. Ta ni želel javno priznati, da je v kakšni romantični navezi z razkošno blondin-

KOBE BRYANT

Na olimpijskih igrah v Pekingu je Kobe Bryant, eden najboljših košarkarjev na svetu, dejal, da je Lionel Messi njegov najljubši nogometaš. Pravi, da je v menzi naletel na Messija, stopil do njega in mu po špansko rekel: »Mesi, eres el mayor.« (Mesi, ti si najboljši.) Čez nekaj dni je Messi svoj dres podaril Bryantu in za medije dejal: »Prišel je na tekmo. Mahal mi je s tribune ... Kobe je dokazal, da je res poseben.«

ko, ki služi denar zaradi svojega videza. Znani nogometaš je pred tem menda hodil z manekenko Macarena Lemos, bilo pa je tudi še več drugih žensk, ki so jih tiho omenjali v zvezi njim, a nikoli ni priznal nobene izmed njih. Vse do začetka leta 2009, ko je na televiziji v oddaji Hat trick izjavil: »Imam dekle. Je Argentinka in z njo sem srečen.«

Da se mu ne bilo treba izmikati vprašanjem o zvezi, ki se je začela že pred letom, ko je ravno okrevljal po poškodbi, je pozneje za časopis El Mundo Deportivo dodal: »Razvijam se kot igralec in kot oseba. In logično je, da mi Antonella pri tem pomaga. Poznam jo, odkar sem imel pet let. Je sestrlična mojega najboljšega prijatelja in iz Rosaria, enako kot jaz. Skupaj sva odrasčala. Poznata se tudi najini družini, zato nikoli nisem podvomil o naju.«

Antonella Rocuzzo je študentka nutricionizma v Argentini, obiskuje pa tudi tečaj za trenerko fitnesa. Čeprav se je v vmesnem času že špekuliralo, da se je par razšel, španski mediji trdijo, da se bosta Antonella in Lionel poročila konec tega leta.

Po drugi strani pa bo lansko ostalo Messiju za vedno v spominu. Med drugim tudi zato, ker je osvojil naslov klubskega prvaka Evrope v lanskem finalu v Rimu. Lionel je dosegel drugi zadetek za triumf Barcelone nad Manchester Unitedom z rezultatom 2 : 0. To je bil njegov deveti skupni zadetek v ligi prvakov in s tem je

KARIERA

1987: rojen v Rosariu, Santa Fe, Argentina

1995: treniral z Newell's Old Boys

1998: potrdili so, da mu primanjkuje ravnega hormona

2000: preselil se je v Barcelono

2003: 16. november: debitiral za prvo ekipo v prijateljski tekmi proti Portu (16 let)

2004: 16. oktober: odigral prvo večjo tekmo za Barcelono, ki je nato premagala Espanyol (17 let)

2005: 1. maj: postal najmlajši strellec v zgodovini Barcelone po doseženem голу proti ekipi Albaceteja

junij: z Argentino osvojil naslov mladinskega svetovnega prvaka in bil razglašen za najboljšega igralca in najboljšega strelca turnirja na Nizozemskem

17. avgust: debitiral za člansko reprezentanco Argentine

september: prejel španski potni list

2006: maj: osvojil naslov prvaka Španije in naslov prvaka Evrope, zaradi poškodbe predpone pa nato ni igral v finalu v Parizu

16. junij: postal najmlajši igralec v zgodovini argentinske reprezentance na svetovnih prvenstvih na tekmi proti Srbiji in Črni gori, na kateri je dosegel zadetek kot peti najmlajši strellec v zgodovini svetovnih prvenstev

30. junij: s klopi je opazoval četrtfinalni poraz po streljanju 11-metrovk proti Nemcem (2 : 4).

12. november: zaradi poškodbe stopala je bil tri mesece odsoten z zelenic

2007: 18. april: dosegel spektakularen gol na tekmi proti Getafeju, ki neverjetno spominja na zadetek Diega Maradone na SP 1986

julij: razglasili so ga za najboljšega igralca Copa Americ, četudi je Argentina v finalu izgubila proti Braziliji

2. december: tretji na glasovanju za zlato žogo, za Kakajem in Christianom Ronaldom

13. december: drugi za Kakajem v Fifinem izboru za najboljšega igralca leta

2008: 3. julij: kljub nasprotovanju Barcelone postal član argentinske reprezentance na olimpijskih igrah v Pekingu

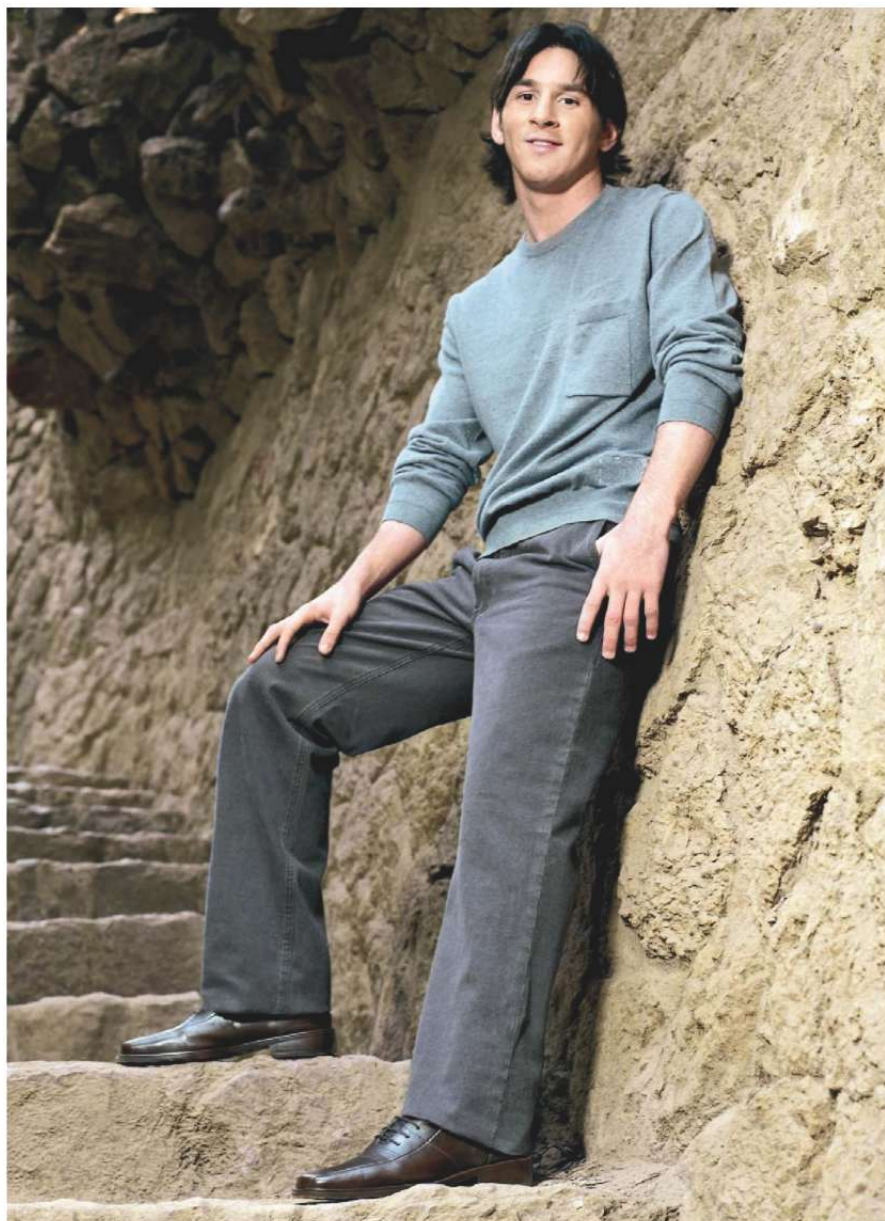
23. avgust: vztrajal, da je njegovo sodelovanje na OI upravičeno z ubranitvijo zlate kolajne; v finalu je Argentina premagala Nigerijo z 1 : 0

2. december: drugi po izboru za zlato žogo, za Christianom Ronaldom

2009: 27. maj: zabil drugi gol v finalu lige prvakov in prinesel zmago proti Manchester Unitedu; Barcelona je z rezultatom 2 : 0 osvojila tudi naslov prvaka Španije

14. oktober: Argentina je premagala Urugvaj z 1 : 0 in se končno uvrstila na SP

1. december: prejel zlato žogo

postal tudi najboljši strellec pretekle sezone. Pa tudi z Argentino se mu je, čeprav z veliko težavami, uspelo uvrstiti na svetovno prvenstvo v nogometu, ki bo junija v Južnoafriški republiki.

Barcelona je leta 2009 temu fantastičnemu nogometašu spet povečala plačo. To je že peta povišica od leta 2004, ko je prvič zaigral v članskem dresu za rdečemodre. Trenutno na leto zasluži okoli deset milijonov evrov, kar je nekaj več od Zlatana Ibrahimovića in nekaj manj od Christiana RONALDA. V pogodbi, ki jo je septembra lani podaljšal z Barcelono do leta 2016, pa je tudi odkupna klavzula, ki znaša neverjetnih 250 milijonov evrov. Glede na to, da je vmes pod streho pospravil še naslov najboljšega nogometaša v letu 2009, ga v prihodnosti verjetno čaka še bajnejši kupček novcev. V Fifinem izboru, v katerem sodelujeta selektorji in kapetani državnih reprezentanc, je branilca naslova Christiana RONALDA prehitel s trikrat večjim izkupičkom zbranih točk. Skupno jih je prejel 721.

»Še vedno lahko napredujem. Na primer: voley bi moral udarjati z desno nogo. Tudi moje izvajanje prostih strelcev še šepa.«

Kaj pa popolna prevlada v svetovnem nogometu? Biti absolutno najboljši na svetu? Zmagati na svetovnem prvenstvu? Barcelona je v lanskem sezoni pospravila vse naslove, ki jih je bilo mogoče osvojiti. Kraljevi pokal, prvo mesto v španski prvi ligi, zmaga v ligi prvakov, španski superpokal, evropski superpokal in povrh vsega še naslov svetovnega klubskega prvaka. Letos jim je v ligi prvakov v polfinalu proti Interju sicer spodletelo, toda pred Messijem je svetovno prvenstvo, kjer bi se lahko še enkrat vpisal v zgodovino.

»Lepo bi bilo, nisem pa s tem obseden. Vsak dan se zahvalim Bogu za vse, kar imam, in za to, da lahko igram z vsemi fantastičnimi soigralci v Barceloni in argentinski reprezentanci.«

Na to bi že omenjeni angleški novinar gotovo rekel: »Prihodnost najlepše igre je povsem zagotovljena, dokler bo igral Messi.«

»No, kot olajšavo jih ne morem niti vključiti med stroške niti med naložbe.«

SLO GENIALCI

TEKST Tadej Golob | FOTO Rafael Marn, Bogo Štampihar

LJETAČA SVINJA BRAJDAVIČARKA IZ LILIPUTA ...

... oziroma Logatca

-10 thunderbolt je impresivno letalo, ne navadno z dvema mogočnima turbinama pred zadnjimi krilci. Nekam okorno deluje, ne tako elegantno kot mnogi njegovi bratje v orožju in najbrž mu prav zato pravijo tudi svinja bradavičarka. Mirovnikom zaradi svoje vloge ne bo pretirano ljubo. Thunderbolt je bojno letalo, lovec jurišnik, ki zagotavlja ognjeno zračno podporo, z motom, ki ga je pred prevodom najbolje navesti v originalu: *Go ugly early*. Ali po naše nekako takole: čim prej napravi štaló. No, in tisti na naslovni fotografiji je izdelan – v Logatcu.

Zgodba je stara osem let. Takrat je namreč Bogo Štampihar s sodelavci v Mibu, podjetju, ki se ukvarja z izdelovanjem letalskih modelov, začel intenzivno tuhtati, kako naprej. Sodelovanje z Graupnerjem, nemškim modelarskim velikanom, je usihalo, pa čeprav je šlo za precej časa trajajočo uspešno simbiozo po načelu: Mibo prispeva izdelek, Graupner ime in trg zanj. Potem so prišli Kitajci in vsi podobni posli so se preselili v vzhodno Azijo. Množična proizvodnja v Evropi se preprosto ni več izplačala. »Še mi smo nekatere podizvajalce poiskali tam,« razlaga Bogo, ki s svojo pojavo, sproščenostjo in uhanom v ušesu kar nekako sodi na čelo tako odpuljenega podjetja, kot je Mibo. »Doma je ostala samo največja špica za manjši krog zahtevnih uporabnikov. Tekmovalni modeli, nekatere kategorije jadralnih letal in zahtevnejši

modeli, makete reaktivnih letal. Pri tem smo še pol koraka pred Kitajci,« pravi. Za trenutek postoji in doda: »Samo še pol.«

Iz konjička poklic

Bogo je eden tistih srečnih ljudi, ki so iz svojega mladostnega, celo otroškega konjička napravili poklic. Prvi model je pod očetovim vodstvom, ki je bil, sicer mlinar po poklicu, tudi sam navdušen modelar, izdelal pri štirih letih. »Nekaj, kar je letelo na fračo,« pravi in misli na modelček, ki mu pri letu pomaga navita elastika. Potem se je s svojimi izdelki začel udeleževati tekmovanj, in ko so ga leta 1984 poslali k vojakom, je služil kot tisti, ki je protiletalski obrambi priskrbel premične tarče. Po odslužitvi je nadaljeval s tekmovanji, najprej v jugoslovanski, po osamosvojitvi pa v slovenski reprezentanci in z njo leta 1992 na Floridi osvojil prvi naslov svetovnih prvakov za samostojno Slovenijo. Prav tega leta sta s kolegom Miho Gromom (ki je soustanovitelj Miba in je poleg znanja zanj prispeval tudi prvi zlog imena, Bogo pa njegovo nadaljevanje) in svojimi modeli odšla na sejem v Švico in jih tam na črno prodajala. Rezervne dele sta kupovala pri Graupnerju, pa so jih Nemci vprašali, zakaj jih pa potrebuje tako. »Modeli delava,« sva rekla. »Kakšne pa?« »Pustila sta jim nekaj narisano na skret papirju, čez 14 dni pa je prišlo naročilo in od takrat sodelujemo,« pravi Bogo. In bi še bolj, če se ne bi bilo treba zaradi glo-

balizacije in delavcev za evro na dan ozreti po modelarskem svetu.

Thunderbolt

V Nemčiji so tako naleteli na človeka, ki je prodajal orodja, kalupe za thunderbolta. »Bolj take, take ...« zmaje Bogo z glavo. »Iz njih smo lahko izdelali trup in še nekaj drugih kosov, pa bolj napol.« Krila so bila takrat še narejena iz stiroporja, oplaščenega s furnirjem, trup je bil sicer že iz laminata, a daleč, da bi bilo to letalo že maketa, popoln posnetek svojega večjega ameriškega brata. Ampak ker so bili takrat še bolj osredotočeni na serijsko proizvodnjo, so tisti polizdelki nato nekaj časa ležali v skladišču v Logatcu. Če nič drugega so tako trgu otežkočili izdelavo tega atraktivnega letala. Kljub temu so v prostem času izdelali manjšo serijo kakšnih devetih, desetih letal in jih prodali največ v ZDA. Večina jih je celo letela, čeprav so bili težki, pretežki za kakšno resnejšo prodajo, pa tudi za udeležbo na tekmovanjih. V Evropi velja za model letalo, ki je lažje od 25, za udeležbo na svetovnem prvenstvu pa mora biti celo lažje od 20 kilogramov. (»Brez župe,« doda Bogo in z juho misli na gorivo.) Zato so po prodanih desetih letalih eno odkupili, uporabili njegova krila za izdelavo orodij in kalupov za plastična krila in repe. Izdelali so tretjo generacijo thunderbolta, pri kateri je bil komaj še kak delček lesen, in jih prodali petdeset kosov, kar je za takšno letalo, ki ga

Poklon bratoma Rusjan

Tomaž Meze, konstruktor najzahtevnejših Mibovih modelov, je sploh zanimiva 'ptica'. Do lanske jeseni je namreč poleg svojega običajnega helikopterskega letenja v modro-belem stroju slovenske policije opravljal še promocijske polete z repliko Rusjanove ede V, ki jo je konec devetdesetih pomagal dokončati takrat še aktivnemu, zdaj pa že upokojenemu prometnemu pilotu Albinu Novaku. Eda V je bilo najmanjše in najkompaktnejše letalo bratov Rusjan, slovenskih letalskih pionirjev, ki pa je še najbolj spo-

minjalo na sodobna letala. Najprej je z repliko, pri katere izdelavi so si lahko pomagali samo z nekaterimi starimi črno-belimi fotografijami iz časopisnih člankov, letel Novak, po njegovi upokojitvi pa je vlogo rusjana prevzel Tomaž. Deset let je uspešno in varno letel v tej 'leteči košari', vse do njenega zadnjega nastopa, 25. novembra lani, s katerim so do skoraj minute točno počastili stoto obletnico prvega poleta Edvarda Rusjana in njegove prve ede.

po raznih ameriških forumih prodaja-
jo za 22 do 25 tisoč dolarjev, že kar
lep uspeh. »To je bil že leteči model,«
razlaga Bogo, »še vedno pa ni šlo za
maketo. Potem smo s kolegom iz Av-
strije, ki je imel model prve generaci-
je, sklenili, da bomo izdelali thunder-
bolta po standardih za svetovno
prvenstvo. Če že delamo, smo si rek-
li, bomo pa še kaj spremenili in izde-
lali model, ki bo res maketa.«

Četrta generacija, najboljša na svetu

In so za tistih nekaj kilogramov in ve-
liko boljše letalne lastnosti zastavili na
novo. Četrta generacija thunderbolta
je narejena iz ogljikovih vlaken, oglji-
kovih tkanin, laminatov, hereksa, ne-
kaj delov pa celo iz prepreka. To je
posebej pripravljena tkanina iz stekla
ali ogljikovih vlaken, ki jo v avtoklavih
pod visokim tlakom in pri visoki tem-
peraturi vlijeajo v kalupe. Pravzaprav
gre za tehnologijo iz formule 1. Zmog-

V delavnici sta polega Boga še Miha
in Bojan, nad njimi pa Bogova žena,
ki skrbi za plačevanje računov in take
malenkosti. In ko govorimo o Mibu, je
nujno omeniti še najpomembnejšega
zunanjega sodelavca, ki ne prav da-
leč stran, kakih sto metrov ob cesti,
skrbi za načrtovanje in konstruiranje
Mibovih letal. Tomaž Meze, ki je prav
tako modelar že od malih nog, poleg
tega pa še diplomant fakultete za
strojništvo in letalski kontrolor grad-
nje, zaposlen pa kot pilot helikopterja
pri slovenski policiji. »Petindvajsetki-
logramsko letalo, kot je naš thunder-
bolt,« razlaga, »je pravzaprav čisto
pravo letalo. Zato je zanj treba napra-
viti iste izračune kot za letala s člo-
veško posadko. Treba je izračunati
distribucijo vzgona, manevre, opre-
deliti maksimalno maso in na osnovi
faktorja obremenitve, ki ti ga določijo,
opravi trdnostni izračun ... Ta reč se
prodaja in ti, ki jo izdeluješ, si odgo-
voren, da leti.«

Pa smo tako tuhtali in ugotovili, da Ferrarija še niso
zaprli pa Porscheja tudi ne. Da je skratka treba delati
za ljudi, ki imajo denar, in ne za tiste, ki ga nimajo.

Iljivosti takšnega modela so boljše od
pravega letala. Ker je manjši, je trd-
nejši, in tudi če bi pravo letalo prene-
slo to, kar z maketo thunderbolta poč-
nejo na raznih tekmovanjih, tega pilot
ne bi. »Za našega thunderbolta bi si
drznil trditi, da je najzahtevnejši seri-
jski model na celotnem trgu,« mirno
pove Bogo. In da ne govori kar tako,
dokazuje prvo mesto na najpomem-
bnejšem ameriškem tekmovanju tak-
šnih letal. Na Top gunu, ki ga vsako
leto prirejajo v Lake Landu blizu Or-
landa na Floridi. Za Američane je to
tekmovanje pomembnejše od svetov-
nega prvenstva, tja pa povabijo samo
najboljše. Ocenjujejo tri polete mode-
la, pred tem pa podajo še 'statično'
oceno – oceno videza in podobnosti
s pravim letalom. Mibov thunderbolt
je dobil do takrat najvišjo statično
oceno sploh, in sicer kar 99,9 od
sto možnih.

Popolni profesionalci

Mibo je majhno, žepno podjetje z de-
lavnico v pritličju in prodajalno v pr-
vem nadstropju ob glavni cesti nekje
sredi zelo razpotegnjenega Logatca.

V Mibu ne bodo ostali pri thunder-
boltu. To pomlad v sodelovanju s prija-
teljem in izkušenim ameriškim mode-
larjem Mikom Selbyjem končujejo
maketo letala FB-111 aardvark, nad-
zvočnega bombnika ameriške vojske
s spremenljivo geometrijo kril iz konca
šestdesetih let minulega stoletja, ki se
bo udeležil tudi letošnjega Top guna.

»Potem smo pa razmišljali,« pravi
Bogo, »da je kriza tudi v modelar-
skem svetu, da je prodaja vse slabša
... in kaj naj storimo? Naj gremo v
španovijo s Kitajci, delamo tudi sami
cenejše modelčke. Pa smo tako tuht-
tali in ugotovili, da Ferrarija še niso
zaprli pa Porscheja tudi ne. Da je
skratka treba delati za ljudi, ki imajo
denar, in ne za tiste, ki ga nimajo.« In
so napisali pismo o nameri, da bodo
izdelali še večjo svinjo bradavičarko,
v merilu 1 : 4, ki bo čez krila merila
kar 4,40 metra in bo brez motorjev
stala kar 20 tisoč evrov, ter ga poslali
morebitnim, ki bi jih takšno letalo za-
nimalo. »Odziv je bil nor in že smo za-
čeli izdelovati prve dele,« pravi Bogo.

Ni slabo za neke tipe iz Logatca,
ki se igračkajo z modeli, kajne?

DIA & KATA

FOTO Nánási Pál | TEKST B. O.

*Seksi
prijateljici*

Madžarski lepoticí, vročo črrolasko Dio Kovacs in poredno plavolasko Kari Kato, so playboyevci v Budimpešti z velikim veseljem postavili pred svoj objektiv, mi pa ju z enako radostjo predstavljamo slovenskemu občestvu. Hvalevredna odločitev, kajne!

FUERTEVENTURA

TEKST & FOTO Aleš Bravničar

SONČNI OTOK

V Sloveniji je brila najhujša burja in dež ni in ni hotel ponehati, mi pa smo z Evo goli skakljali po razbeljenem pesku Fuerteventure in tolkli po sprožilcu na božajočem soncu bajeslovnih kanarskih Havajev. Vse v sklopu službe, kakopak.

Fuerteventura je drugi največji kanarski otok, po velikosti tik za Tenerifi. Leži na enaki zemljepisni širini kot Florida in je od maroške obale oddaljen le slabih 100 kilometrov. Na turistični agenciji Odklop, ki je Evo Kofol in našo ekipo peljala na Kanarske otoke, so mi strokovno zagotovili, da je zaradi obilice plaž in odlične klime prav to tisto, kar iščemo za fotografiranje piktoriala v Playboyu. A bilo je še veliko bolje! Zmerne cene, enake slovenskim, občutek neznosne lahкости bivanja, ki je spominjal na tihomorske otoke, in toliko peščenih plaž, da bi se vsak dan v letu lahko okopal na drugi, so bili skriti aduti tega sončnega otoka, katerega vulkanska pokrajina je spominjala na fuzijo Arizone, Islandije in naključnih puščavskih obronkov severne Afrike. Najlepše presenečenje pa je bilo, da lahko skoraj povsod ob morju skačeš popolnoma gol. Naturizem so prinesli nemški turisti, ki so tako zelo okupirali jug otoka – z javnimi označbami vred –, da je postal celo dvojezičen. Na severu so z obilico čarterskih letov svojo

Skoraj povsod ob morju lahko skačeš popolnoma gol.

novo kolonijo ustvarili Otočani, ki so sem množično pridrli, bežeč pred pregovorno muhastim, britansko nepredvidljivim vremenom. Medtem ko so še pred nekaj desetletji tu prevladovali ribiči in pastirji (in res, koz je na Fuerteventuri bojda več kot prebivalcev) in je bila revščina taka, da otoka niso hoteli napasti niti gusarji, je danes v celoti podrejen turistom, ki se jih vsako leto na pregovorno najlepših plažah Evrope porazgubi več kot milijon in pol.

Naša ekipa se ni mogla zediniti, ali oblika otoka spominja na list bananovca ali pa je podobna pričeski Simpsonove Marge. Navsezadnje to niti ni bilo pomembno. Za drugega v seriji letošnjih štirih piktorialov s prečudovitimi slovenskimi manekenkami (v prvem ste občudovali Sandro v egipčanski Beli puščavi) je svoje cunjice na prostranih kanarskih plažah odvrгла primorka Eva Kofol in vseh pet dni smo bili osredotočeni zgolj na njeno lepo vitko telesce. Deskarjev, džogerjev in drugih nudistov ni popolnoma nič motilo, da smo z opremo in fotoaparatom skakljali po plažah in skrbno beležili skoraj vsak Evin gib. 3000 sončnih ur na leto je bilo zagotovilo, da se vreme ne bo skisalo, a so kljub temu nad maroško Zahodno Saharo oblači ves čas grozeče napovedovali nevihte. Težko bi našli bolj dramatično ozadje za Evine fotografije.

V vasi Morro Jable je sveže morske hrane na pretek. Poskusite mečarico!

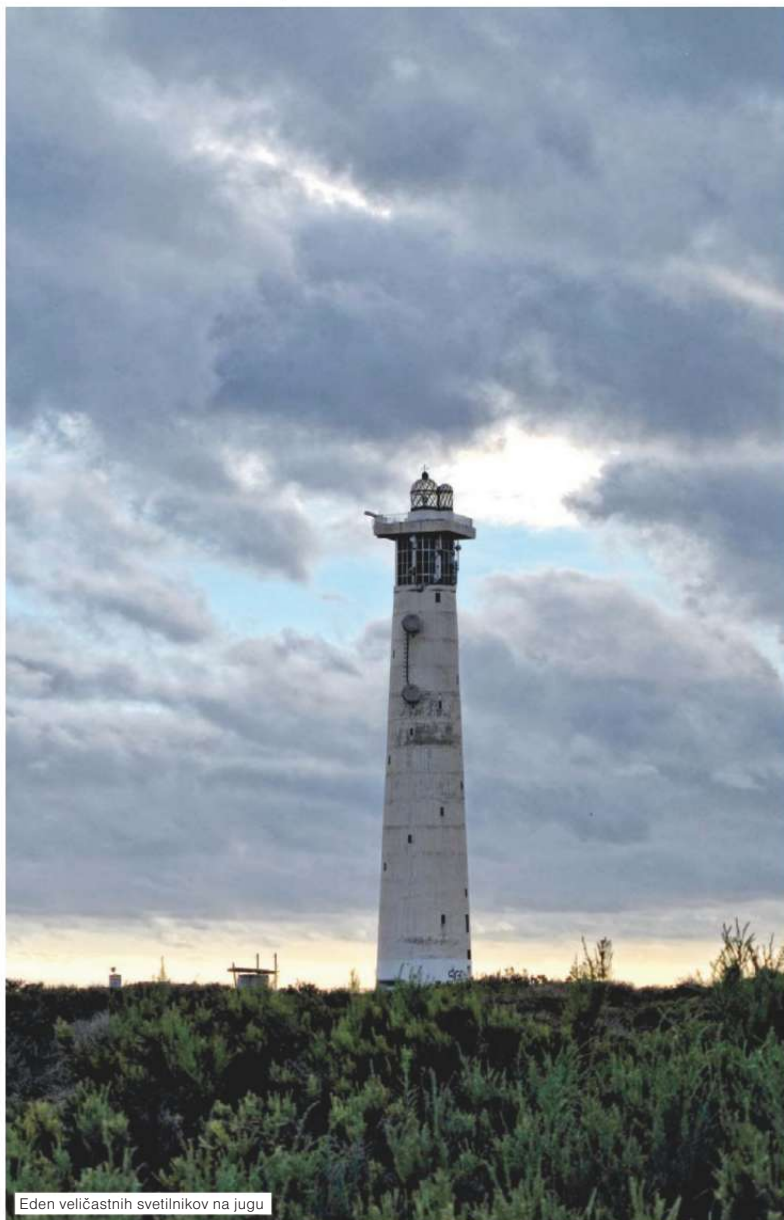
Nova naselja na vzhodu otoka

Sočne razvade

Zabaviščni park Baku

Eden veličastnih svetilnikov na jugu

Prvi pozdrav – mavrica

Zaspana Jandia

Rekreacija čez vulkan

Ko smo se prebijali čez abstraktno estetiko interjerja, kjer so vulkanske konice spominjale na kupe eksotičnih začimb na marakeški tržnici, se je zgodba spremenila. Onstran ogromnih turističnih hotelov leži zaspana ruralna pokrajina, globoko potopljena v romantiko starih romarskih svetišč, pastelnih vasic in seksi mlinov na veter, ki se jih ne bi sramoval niti Cervantes. Ribiška vasica La Lajita se ponosno bohoti s svojo floto pisanih ladjic, ki se ob zori vračajo v luko, v notranjosti ležita Pajara z azteškim cerkvenim portalom in devico Marijo s Kube ter Betancuria, ena najstarejših naselbin na Kanarih, ki je kot prestolnica otoka ponosno kraljevala kar 500 let, dokler ni nove vloge prevzelo sodobno pristanišče Puerto del Rosario. Na severu so okoli Tefie razmetani mlini na veter, pod Corralejom, ki leži čisto na severu, pa svoje čare skriva narodni park Las Dunas s kilometri belih deviških peščenih

Panorama Fuerteventure

Nemščina je tu drugi jezik

Angleški Corralejo

Bele sipine parka Dunas de Corralejo

Ena najlepših plaž Evrope: 32 kilometrov nepretrganega peska pri Jandii in vroča Eva na še bolj vročem pesku. Nudizem je na Fuerteventuri nekaj popolnoma običajnega.

Česen, česen povsod!

Na vrhu otoka – panorama z vojščaki Majorero

sipin tik ob prazni plaži. Zahodno, 100 kilometrov dolgo divjo in večinoma nenaseljeno obalo božajo močni valovi iz 4000 kilometrov oddaljene Amerike. Tukaj, na plaži Garcey, pa je, dramatično prepolovljena in erodirana, ždela tudi nasedla križarka American Star vse do lanskega leta, ko se je na našo veliko žalost v celoti potopila. Lepote otoka so poleg nas odkrivali tudi kolesarji, ki so se po odličnih, a strmih cestah potili navkreber in potem znoj hladili ob dolgih spustih proti morju.

Seveda tudi tokrat ni šlo brez hedonističnih gurmanskih podvigov. Čeprav je pomanjkanja sestavin otočane primoralo

k snovanju jedi na sila preprost način (denimo neolupljen krompir, kuhan v morski vodi, in moka iz praženih žitaric gofio), so Majorerosi, kot sebi pravijo prebivalci Fuerteventure, poiskali vplive v celinski Španiji in severni Afriki, a vedno z veliko-
dušno porcijo dodanega česna, ki je železni repertoar sleherne jedi, omake in ponekod celo posladkov. Odlične fuzije lokalnega in uvoženega know-howa so porodile *conejo en salmorejo* (divjega zajca v marinadi), golaž *puchero* s sedmimi vrstami mesa in zelenjavo in pa *sancocho canario*, obrok iz namočene surove ribe s krompirjem. Seveda ne smem pozabiti mečaric, školjk in hobotnic pa sočne jagnjetine, ki je tako dobra, da privablja solze v oči. Najponosnejši pa so domačini zagoto-

Popoln mir, oddih in
prazne plaže ali pa nabiti
adrenalinski urnik.

vo na svoj mehki kozji sir *queso majorero*, ki je prvi na Kanarskih otokih (in v celotni Španiji) dobil certifikat označbe porekla. Upravičeno!

Fotografiranje je bilo na otoku, kjer opoldne na ulici ni žive duše in v vaseh nihče ne pogleda levo ali desno, ko prečka cesto (ker avtomobila preprosto ne pričakuje),

Torro de Osborne, kot oglas za pijačo, od leta 1956 španski narodni simbol

18 lukenj pri Caleti de Fuste

Imigranti iz Afrike

Zaradi sorodne lege je blaga klima Kanarskih otokov primerljiva s Florido.

Plaža Jandia, raj deskarjev in golih nemških FKK-fanatikov

Lokalna umetnost

Radovedne verice

Čudoviti oltar cerkve v Pajari

sila zabavna reč. Nikogar ni, ki bi buljil v golo žensko telo, nikogar, ki bi glasno komentiral, pravzaprav ni bilo sploh nikogar, ki bi kazal vsaj kanček zanimanja za naše delo. Celo starejše ženičke, ki vse dneve preždijo pred svojim pragom in vtikajo nos v zadeve drugih, so se samo smejale, namesto da bi metale kamenje, mahale s šopi česna ali tekle v hišo po rožni venec. Eva je dala vse od sebe (dobesedno) in rezultat našega sila naporega dela si lahko ogledate v tej številki Playboya.

Čeprav malce smrdi na destinacijo upokojencev (ki prekašajo mlade družine v razmerju 3 : 2), je Fuerteventura kraj, ki z eksotiko močno spominja na karibske otoke, ležeče mnogo dlje kot zgolj štiri ure z letalom izpred domačega praga. Idealna za jadralce, potapljače, deskarje in vse, ki si želijo malce miru in počasnega tempa, proč od stresa ubijalskega slovenskega vsakdana, ponuja Fuerteventura natančno to, kar si popotnik v danem trenutku zaželi: popoln mir, oddih in prazne plaže – ali pa nabit urnik adrenalinskih aktivnosti, golfa, talasoterapije ter užitkarskih gurmanskih presežkov. Lahko bi parafraziral besede francoskega osvajalca Jeana de Béthencourta, ki je, ko je leta 1405 pristal na teh čudovitih obalah, vzkliknil preroški stavek, po katerem je otok menda dobil ime: »Ah, que forte aventure!«

7

NAVIJAŠKIH

TEKST Jasmina Dvoršek

postojank v JAR

Letošnje spremljanje nastopov naše nogometne reprezentance v živo na različnih lokacijah v Južnoafriški republiki bo kar precejšen finančni zalogaj, a če pomislite, da bo naslednja takšna priložnost šele čez štiri leta, potem denar zagotovo ne bo vržen stran. In ko boste že tam, nikar ne zamudite še kakšne dodatne priložnosti za spoznavanje divje zabave in nekaterih zadnjih koščkov resnične divjine na Zemlji.

Samara

Dve uri in pol vožnje iz Port Elizabetha, v bližini mesta Graaff Reinet, se lahko klicu divjine odzovete v zasebnem rezervatu Samara. Pred 13 leti sta se lastnika Mark in Sarah Tompkins zaljubila v notranjost Vzhodnega rta in začela kupovati kmetijsko izčrpano zemljo. Danes njun rezervat meri skoraj 30 hektarjev, v njem pa se znova prosto gibljejo antilope, nosorogi, žirafe, zebre in druge afriške divje živali. Tompkinsova sta svoj mali del sveta pred časom odprla tudi za premožne goste. Poleg safarija

lahko uživate v njuni rezidenci The Manor at Samara, a le, ko sta lastnika odsotna. Če pa boste morali posestvo 'deliti' z lastnikoma, vas bosta rade volje gostila v enem od šestih apartmajev v kolonialno opremljenem Karoo Lodgeu ali pa vas bosta popolnoma osamila in namestila v Mountain Retreat, vilo, v kateri se lahko popolnoma povežete z naravo, medtem ko sproščeni v džakuziju srkate izvrstno južnoafriško vino.

www.samara.co.za

Dolina Franschhoek

Južnoafriška vina vsako leto znova potrdijo svojo odlično kakovost in postajajo ena najbolj cenjenih iz tako imenovanih novih vinskih dežel. Na vinorodnem območju Cape Winelands leži dolina Franschhoek, kar v afrikanščini pomeni 'francoski kot'. Zaradi čudovite lege, prijetnega hotela, odličnih restavracij in seveda vina je dolina postala gurmanska prestolnica JAR. Kar deset od 36 restavracij je že prejelo prestižne

nagrade, k slavi pa prispeva tudi 40 vinogradnikov, zato je najtežja odločitev izbira restavracije. Grande Provence združuje restavracijo in vinsko klet, v restavraciji Haute Cabriere Cellar pa boste poleg izvrstne kuhe večkrat nagrajenega mojstra Matthewa Gordona uživali še v čudovitem pogledu na okoliške vinograde. Saj veste, da ne bo pretiranega domotožja.

www.grandeprovence.co.za

Capetown

Najlepše južnoafriško mesto, ki leži pod Mizasto goro (Table Mountain), je rasno ena najbolj mešanih metropol na svetu, kar ji poleg naravnih lepot daje tudi svetovljansko dušo. Prav zato boste poleg nogometa v Kaapstadtu uživali tudi v najboljših restavracijah in se zabavali v najboljših klubih. Capetown je tudi eno najvarnejših mest v JAR, kar je še dodaten razlog, da si privoščite spoznavanje nočnega življenja. Restavracija Marco's African Place bo s krokodilim karpacem navdušila hrabre jedce, vse druge pa z manj avanturistično afriško kuhinjo. Restavracija se v večernih urah spremeni v afrodžez klub, v katerem se kalijo mladi talenti, ob posebnih večerih pa nastopajo tudi zvezde, kot sta Hugh Masakela in Slyvia Mdunyelwa.

www.aboutcapetown.com

Slovenci se bomo z ZDA pomerili v Jo'burgu, mestu zlata, na stadionu Ellis Park.

Johannesburg

Ime največjega mesta v Južnoafriški republiki sicer pomeni 'mesto zlata', toda med domačini boste najpogosteje slišali ljubkovalnico Jozi ali Jo'burg. Kot se za središče južnoafriškega nogometa spodobi, bo Johannesburg gostil tekmovanja na kar dveh stadionih. Slovenci se bomo z ZDA pomerili na stadionu Ellis Park, kjer so naši nasprotniki lani že igrali proti Braziliji v finalu pokala konfederacij. Prav pred tem dogodkom so stadion prenovili, tako da zdaj sprejme 62 tisoč gledalcev. Finale svetovnega prvenstva pa bo na stadionu Soccer City, ki leži v bližini Soveta, dela Jo'burga, kjer živi približno 40 odstotkov prebivalstva mesta. Soveto je najusodnejše povezan z bojem proti apartheidu, z njim pa tudi leta 1987 zgrajeni stadion, saj je bil to kraj prvega množičnega shoda po izpustitvi Nelsona Mandele iz zapora leta 1990. Če želite izvedeti več o boju proti rasni diskriminaciji v Johannesburgu, si oglejte Muzej apartheida, www.apartheidmuseum.org.

www.joburg.org.za

Krugerjev narodni park

Med majem in septembrom je južnoafriška atrakcija številka ena – poleg letošnje nogometne norije – safari. Ena zadnjih oaz divjine na Zemlji je Krugerjev narodni park, kjer na območju skoraj 19 tisoč kvadratnih kilometrov z malo sreče v naravnem okolju srečate vse tiste živali, ki ste jih do zdaj lahko gledali samo za rešetkami živalskih vrtov. Za zares popolno doživetje divjine si privoščite vsaj nekaj dni v parku, noči sredi savane pa lahko preživite v preprostih kampih ali razkošnih vilah. Singita Lebombo in Singita Sweni ponujata glamur in eleganco tudi sredi prašne afriške notranjosti. Petnajst apartmajev v Singita Lembobu Lodgeu in šest v Singita Sweni ponuja postelje, prevlečene z egipčanskim bombažem, ali spanje na zasebni terasi pred vilami z bazeni. Seveda po večerji in vinu, ki se z lahkoto postavi ob bok najboljšim restavracijam v milijonskih mestih.

www.krugerpark.co.za

Port Elizabeth

Z Angleži se bomo udarili v drugem najstarejšem mestu v JAR, ki leži v zalivu Nelsona Mandele. Kot pove že ime zaliva, so se na jugovzhodni obali države kalili borci proti apartheidu, kot so Mandela, bivši predsednik Južnoafriške republike Thabo Mbeki,

Steve Biko, Chris Hani in drugi. Poleg nogometnih tekem, ki bodo potekale na novem stadionu Nelson Mandela Bay, si vzemite dovolj časa za ogled enega najboljših narodnih parkov v državi – Addo National Park. Tam vam ne uide ogled velikih šestih: bizonov, slonov, levov, leopardov, nosorogov in seveda še gospodarjev morja, velikih belih morskih psov. In če vas nogomet in divjad ne bosta spravila do ekstaze, vam preostane še igralnica Bordwalk Casino na snobovski plaži Port Elizabeth, ki uspešno prazni žepe 24 ur na dan.

www.portelizabeth.co.za

Priznamo, tudi mi smo med žrebom skupin za nastope na svetovnem prvenstvu prvič slišali za mesto v provinci Limpopo, v katerem se bo naša reprezentanca pomerila z Alžirijo. Polmilijonsko mesto, katerega ime bi lahko prevedli kot 'varno mesto' (upamo, da bo med prvenstvom upravičilo svoje ime), je odlično izhodišče za obisk sosednjih držav: Mozambika, Bocvane in Zimbabveja. Samo mesto, ki se je pod imenom Pietersburg razvilo predvsem za-

radi nahajališč zlata, poleg stadiona s 45 tisoč sedeži – ime je dobil po Petru Mokabeju, enem najvidnejših borcev proti apartheidu – ponuja nekaj zabave v bližnji igralnici Meropa ... A naš nasvet je, da večino energije posvetite navija-nju na stadionu, katerega oblika spominja na največje afriško drevo baobab, preostanek časa pa raje namenite obisku vasi ljudstva Ndebele, ki slovi po umetniški žilici.

www.polokwane.org.za

Polokwane

connect

**OSTANITE
POVEZANI!**

MOBILNIKI

RAČUNALNIKI

NAVIGACIJA

MOBILNE APLIKACIJE

TESTI

PRIMERJAVE

ZABAVA

ZDAJ NA SPLETU

www.connect.si

hlače Double S Jeans, modni dodatek in pas New Yorker,
očala Carrera (Optika Sever), čevlji last modela

DOUBLE S Jeans

Sanje

Sanje Grohar

Playboy podpira svoja
dekleta, zato vam s
ponosom predstavljamo
povsem novo blagovno
znamko Double S Jeans
naše Sanje Grohar.

moške in ženske hlače Double S Jeans,
moška očala Carrera,
ženska očala Gucci (oboje Optika Sever),
nakit in moška majica New Yorker,
čevlji last modela

»Kavbojke so aktivno oblačilo, ki ima lahko pridih glamurja in ekstravagance. To sem združila in temu dala še osebni pečat,« je ponosno dejala Sanja.

moške in ženske hlače Double S Jeans,
moški pas, majica in nakit New Yorker

»Pravi plejboj je aktiven moški, ki mora biti fit, razumeti mora žensko in ji pokazati, da je zanj v določenih trenutkih središče sveta. Tudi če zaradi nje preskoči kakšno oviro, ni nič narobe. Moški, ki zna pokazati, kdo nosi hlače v hiši, je pravi mačo in razburka še tako zaspano žensko domišljijo,« pravi Sanja, Playbojevo dekle leta 2007. »Vse se združi v eno, plejboj, ki nosi nekaj, kar je nastalo s pomočjo Playboya!«

PLAYBOY MODA

moške in ženske hlače Double S Jeans,
moška majica, pas in nakit New Yorker

moške in ženske hlače Double S Jeans,
majica, pas, nakit, kopalke New Yorker,
moška in ženska očala Carrera (Optika Sever)

VODJA PROJEKTA: Filip Kocijančič, ART DIREKTOR: Gojko Zrimšek, ASISTENT FOTOGRAFA: Luka Ileršič, FRIZURA: Alma za salon The Star,
LICENCIJE: Maja Japundža, STILIRANJE: Sanja Grohar. Za fotografiranje se zahvaljujemo vodstvu in osebju Marine Portorož.

SAMO Debitel IMA PAKETA, KI SE PRILAGAJATA VAM

Samo pri Debitelu dobite najbolj prilagodljiva paketa v Sloveniji. Če k temu prištejete še tehnično najboljše mobilno omrežje, ki pokriva kar 99 odstotkov prebivalstva Slovenije, ste lahko prepričani, da vam je na voljo le najboljše.

Yesss!
Sestavil sem si
super paket MojD!

Info: 041 400 100 in www.debitel.si

Jaz + MojD + debitel

Vsebinsko z namenom vam omogoča

debitel

Za vse informacije se obrnite na Debitel. Poleg **Debitelovih centrov** v večjih slovenskih mestih vam je vedno na voljo **klicni center** na številkah **041 400 100** (brezplačna številka za Debitelove naročnike) in **01 3060 100**. Vse informacije o ponudbi in dodatnih ugodnostih so vam na voljo na spletni strani **www.debitel.si**.

Če prideš k meni,
si lahko sestaviva
še boljši NajinD!

Paket NajinD.
Zakupite za oba.
Med seboj govorita brezplačno.

Info: 041 400 100 in www.debitel.si

Jaz + NajinD + debitel

MojD

Paket MojD je prvi prilagodljivi paket v Sloveniji. MojD vam omogoča, da si po svojih potrebah sestavite **edinstven naročniški paket**, pri katerem sami izberete, koliko zakupnine želite porabiti:

- + za telefoniranje,
- + za pošiljanje sporočil SMS,
- + za prenos podatkov GPRS/UMTS.

Ne pozabite, za paket MojD **ni mesečne naročnine**, odlikuje pa ga nizka cena klicev v vsa slovenska omrežja: že od **0,035 €/minuto** (izračun velja ob predpostavki, da ste izkoristili zakupljenih 1000 minut). Paket MojD lahko po potrebi tudi spreminjate.

Paket MojD smo nadgradili v paket NajinD. To je še en edinstven paket v Sloveniji, ki uporabnikom omogoča brezplačno telefoniranje med imetnikoma paketa NajinD in skupno porabo.

Paketa **MojD** ali **NajinD** sestavite povsem preprosto: izberite število minut pogovorov ter količino sporočil SMS in prenosa podatkov.

NajinD

Paket NajinD je namenjen vsem, ki z določeno osebo govorijo veliko več kot z drugimi. Ugodnosti paketa NajinD so:

- + **skupen račun**,
- + zakupljene količine porabljata skupaj,
- + med seboj govorita **brezplačno**,
- + brez mesečne naročnine,
- + nizka cena klicev v vsa slovenska omrežja že od **0,03 €/minuto** (izračun velja ob predpostavki, da ste izkoristili zakupljenih 2000 minut).

Kot pri paketu MojD tudi pri tem porabo prilagodite svojim željam in potrebam, zakupljene vrednosti po potrebi spreminjate ter tako plačujete le tisto, kar zares porabite.

NajinD je namenjen parom (moški – ženska, poslovni pari, prijatelja, osebni prijatelj, starši – otrok itd.). To so pari, ki jih družijo interesi, hobiji, cilji, načrti, lju-bezen ... Tem parom omogočamo nemoteno komuni-kacijo oziroma jim damo na voljo ves čas, ki ga po-trebujejo samo zase.

Alkimija slave

TEKST Marko Radmilović | FOTO Shutterstock

»Potem se bomo lotili manj znanih,« je rekla dobro ohranjena urednica. Bilo je pred kakim desetletjem ob splavitvi enega prvih slo-

venskih tabloidnih časopisov. Gospa je odgovarjala na vprašanje, o kom ali čem bodo pisali, ko bo zmanjkalo slovenskih znanih.

Od takrat do danes smo doživeli redko video eksplozijo rumenega tiska in celo resni novinarji, ki imajo Murine obleke še iz stare zaloge, ter resni sociologi govorijo o tabloizaciji Slovenije. In so primerno zaskrbljeni, kajti primerna zaskrbljenost pri intelektualcih nikoli ne pride iz mode.

A je resnično preprosto in gre takole: mediji prinašajo profit. Bolj ko se medij kupuje, več profita prinaša. Tabloidne medije se primerno mnogo kupuje in lastnikom prinašajo primerno mnogo profita. Prehiteli so celo ženske revije, ki so za časa naše mladosti z orgazmom in celulitom vodile v prodajnih številkah oziroma dosegu, kot temu pravijo danes.

Je pa težava! Tabloidi potrebujejo za svoje preživetje znane. Ker je vedno več kapitalistov vlagalo svoj kapital v tabloidne medije, je znanih posledično zmanjkalo. Tu pa pride do resnično originalne in celo genialne ideje tabloidne civilizacije. Kjer se zaredijo lisice, zmanjka zajcev! Hočem povedati, da se je zaradi prevelikega števila medijev četica znanih, stari dobri jet set, spremenila v preveč eksploatirano in zategadelj zgolj deloma profitabilno robo. Pa so se z evropskimi kronami, francoskimi igralci in nemškimi umori utopljeni tabloidi spomnili genialno preproste rešitve: če znanih zmanjka, jih je pač treba ustvariti.

Vsi resničnosti šovi, vsa tekmovanja za najlepšo, vse diskografske kolobocije, film, televizija ... Vse skupaj je ena sama velika tovarna znanih. V preteklih stoletjih jim iz železa nikakor ni uspelo napraviti zlata, danes pa je postopek transformacije neprofitabilnega anonimusa v visoko donosnega slavnega že splošno znan in široko uporabljen. Kar ni uspelo alkimistom, uspeva tabloidom!

Isti kapital, ki znano ali slavno osebo uporablja za kovanje ekstra profitov, je tisto slavno osebo nekaj mesecev prej tudi ustvaril!

Gre za genialni izum, in ko prižgete televizijo ali vzamete v roke tabloid, ste pričeli svojevrstnemu perpetuum mobile, ki se napaja iz nič, a kljub temu proizvaja nekaj.

Tako so znani & slavni edina znana surovina na planetu, ki jo je mogoče ustvariti iz nič in jo pozneje prodati – s čimer nam postane jasno, od kod tolikšna moč tabloidom. Obvladujejo cele države, saj v nasprotju z jeklarnami, denimo, dobivajo surovino dobesedno zastonj.

»Rada bi, da bi me vsi poznali,« reče sedemletnica na slovenskem talentu in komisija joče. Občinstvo meni, da od ginjenosti, v resnici pa komisija joče od navdušenja, saj pred njimi stoji čisto nov izdelek,

ki si ne želi ničesar bolj kot biti prodajan do konca življenja. Sedemletna medijska nebesa, ki pojejo kot Whitney in imajo še vse življenje pred seboj. Kot bi v delavsko menzo prišel dunajski zrezek, ki bi nasitil vse navzoče, a hkrati ostal nepojeden.

Obstaja pa problemčič.

Nikakor se ni mogoče izogniti paraleli

med nenadzorovano proizvodnjo slavnih & znanih in med genezo trenutne globalne gospodarske krize. Kriza je v osnovi nastala, ker so pogoltni borzniki za velik denar trgovali z ničvrednimi papirji. Tako kot borzniki tudi medijski mogotci z ustvarjanjem instantna slavnih & znanih napihujejo balon, ki je pred tem, da poči. Ker bo po teoriji slavnih & znanih nekoč zmanjkalo oziroma bodo razlogi za njihovo slavo (spretna peka palačink???) sčasoma postali butasti do absurda. In ko bo absurdnost tega početja presegla običajno absurdnost življenj tabloidnih uporabnikov, bo balon počil.

Vsi vemo, kaj se je zgodilo, ko je počil borzni balon. Ostali smo brez denarja, hiš, avtomobilov in avokada. Ko pa bo počil tabloidni balon, bo nastopila vsesplošna moralna kriza. Kajti čeprav sprijena, je tabloidna morala še vedno morala. Glede na razširjenost tabloidnih družb se nam obeta globoka moralna kriza, ki bo v prepad potegnila celotne države. In v tem trenutku pride prav nasvet, ki ga bomo potrebovali tisti, ki danes še držimo glavo nad vodo.

Kako ravnati v anarhičnem času post-tabloidne družbe, v dramatičnih trenutkih po eksploziji tabloidnega balona, se je najlažje naučiti v priročniku za ravnanje ob jedrskem napadu z naslovom Kako preživeti katastrofo:

»Če zaslišite veliko detonacijo, nikar ne stecite k oknu pogledat, kaj se je zgodilo. Eksplozija vas bo raztrgala!«

Gorenje nagrajeno na Otoku

■ Na zahtevnem angleškem trgu je Gorenje za vgradno pečico iz **linije Pure** prejelo naziv izdelek leta 2010, ki ga podeljuje angleška strokovna revija Get Connected. »Tehnična dovršenost aparatov in napredno elektronsko upravljanje ter slogovno prepoznavno oblikovanje že na prvi pogled povedo, da je linija Pure oblikovana za današnji aktiven in hiter način življenja. Pečico pure odlikuje prepoznavno oblikovanje, kakovost, funkcionalnost in cenovna dostopnost,« je izbor komentirala strokovna žirija, ki je Gorenjevo pečico prepoznala kot izstopajočo v veliki konkurenci na trgu in ji podelila naslov zmagovalke v kategoriji kuhalnih aparatov. Žirijo je sestavljala skupina neodvisnih strokovnjakov iz industrijskih krogov ter balci te strokovne revije.

www.gorenje.si

Fruc v novi obleki in z novimi okusi

■ **Fruc**, ena najbolj priljubljenih sadnih pijač pri nas, letos praznuje deseti rojstni dan. Za darilo so mu v Fructalu pripravili novo obleko, prenovljeno etiketo, s katero bo skočil v najstniška leta. V desetih letih so v Fructalu napolnili kar 320 milijonov plastenk fruc, s tem pa se sadna pijača uvršča med najbolj priljubljene Fructalove izdelke. Fructal bo aprila obstoječim okusom fruc dodal še tri nove, in sicer višnje-jabolko, gozdne sadeže in ledeni čaj malina-brusnica. Tako kot vsi izdelki iz Fructala je tudi fruc naravna pijača brez konzervansov, umetnih barvil in sladil. Za izvirne in živahne ljudi!

www.fruc.si

Fitoval vsak dan

■ So vaši lasje brez sijaja? Morda na otip tudi nekoliko suhi? Rešitev je vsakodnevna nega las s šamponom za poškodovane lase **fitoval**. Vsebuje lecitin in proteine, ki se vežejo na lase in jih okrepijo. Šampon vsebuje tudi D-pantenol, ki skozi kožo prehaja vse do lasnih korenin, kjer pospešuje obnavljanje celic in ohranja vitalnost las. Okrepi lasne korenine in lasem vrne zdrav videz. Vaši lasje bodo znova zasijali.

www.fitoval-formula.com/si

s.Oliver za tople dni

■ Moški modni navdušenci uživajo v spremljanju modnih trendov. In so tudi neke vrste umetniki, ki jim moda pomeni sredstvo za izražanje, v sestavljanju modnih zgodb pa prekašajo večino žensk. Takšni moški so seveda v manjšini, zato tudi izstopajo, kjerkoli se pojavijo. Nepogrešljiv kos oblačil v vsaki moški omari so T-majice s potiskom. Kombinirate jih lahko s kratkimi hlačami, kavbojkami in tudi s klasičnimi moškimi oblekami. Živahna kolekcija **s.Oliver**, ki polepša še tako siv dan, bo všeč vsem, ki imajo radi udobje s kančkom elegancije.

www.soliver.com

Ukrajina Lepotica in zver

■ Stara pravljica, ki je svoje mesto našla tudi v Playboyu na fotografiji, na kateri se ukrajinska lepota Mila izvija izpod kamnite zveri, ki razsvetljuje njene najgloblje vrelce. Hmmm.

ZDA V središču škandala

■ Letos je novice s številnimi ljubici polnil golfist Tiger Woods, ne tako davno, leta 2008, pa je zdaj že nekdanji guverner ameriške zvezne države New York Eliot Spitzer skesano priznal, da mu niso tuje prostitutke. Dekle na poziv Ashley Dupre, zaradi katere se je končala njegova politična kariera, je po letih izogibanja medijem privolila razkriti svoje telo in dušo izključno za ameriški Playboy.

Grčija Poliži me!

■ Črno-bela kombinacija je večna klasika in po našem mnenju je absolutno najbolj rajcajoča tale na levi: seksi bejbi v sendviču, ki raziskujeta

druga drugo z razigranimi prstki in vreli-mi ustnicami ... Je še kaj bolj-šega na tem svetu? Jaaaaaa! Da najdeš vznburjen parček v svoji domači postelji. Privoš-čimo od srca.

Katji Matko je naš odgovorni urednik ob razglasitvi za Playbojevo dekle leta podaril prelep šopek in ji polepšal ne le dan, temveč vse leto.

Katja, čestitamo!

■ To, da smo pretekli mesec razglasili novo Playbojevo dekle leta, Katjo Matko, čivkajo že vrabčki na strehi. In prav je tako, lepota je namreč stopila v krog posvečenih. Naše dekle leta 2007, Sanjo Grohar, pa lahko tokrat spet, res le delno golo, občudujete nekaj strani nazaj ali na kateri od prireditve, kjer se po navadi pojavi z za-ročencem. Nič manj pridna ni Barbara Darinka, ki na prestižnih modnih revijah nosi oblačila zvenceh oblikovalskih imen, ali pa Urša, ki je po fotografiranju za Playboy postala še bolj iskana kot prej. In medtem ko je resničnostna Suzana dokončala svojo resničnostno knjigo in s tem dokazala, da zna in zmore tudi kaj več, kot ji očitajo zlobni jeziki, so naši Nataši pod skrbnim očesom nje-nega Julianna operirali koleno. Z Natašo je vse v redu, saj je na začetku maja že poskrbela za ličenje letošnjega Playbojevega dekleta leta. Več vam bomo razkrili v naslednji številki ...

Sanja se je s svojim Samijem udeležila zabave ob odprtju prenovljenega En Puba v Ljubljani.

Nataši kolena niso operirali zaradi plesa s kolegom Aljošo Krošljinom Grijem, je pa res, da je na zabavi za svoj rojstni dan plesala, kot bi ji gorelo pod nogami.

Nasmejana Suzana na predstavitvi svoje knjige

Miša je znana po tem, da ne obožuje le svoje Aje, ampak prav vse kosmatinčke.

Maša obožuje adrenalin, rada vozi hitro, še najbolj pa jo razvnamejo hitri dvokolesniki.

Najbolj seksi slovenska ločenska Urška H. Čepin ni manjkala niti na drugi obletnici znamenitega

Modne revije so za Barbaro Darinko stalnica, saj se je uspešno prebila tudi v ameriško družbeno smetano. Na tej sliki nosi obleko znanega danskega kreatorja Dennisa Lyngsa.

ŽIVLJENJE JE VELIKO VEČ KOT VOLVO. TO JE TUDI NAKLJUČNO SREČANJE S STARIMI ALI NOVIMI PRIJATELJI. ZAMUJANJE NA OPERO. BEG NA VIKEND. TO JE TUDI VOŽNJA PO MESTU V ISKANJU POPOLNEGA DARILA. NE PA TUDI TRK Z AVTOMOBILOM PRED VAMI, KER VAŠ NOVI XC60 PRIHAJA S CITY SAFETY SISTEMOM, KI GA IMA ŽE V STANDARDNI OPCIJI. ZATO VOZITE VOLVA.

NOVI VOLVO XC60 S CITY SAFETY SISTEMOM V STANDARDNI OPCIJI.

Volvocars.com/si

Volvo. for life

INTERCLASS CARS D.O.O., Gorjupova 1, Ljubljana, tel: 01 2000 958, volvo@interclasscars.si

Miss Koroške 2010

Grad Rotenturn, 22. maj ob 20. uri

Vabi vas: Slovenj Gradec

RADIO laser
Slovenj Gradec 105,2 FM

Glasbeni gost: Monika Pučelj

Voditelja: Tjaša Sidar in Matjaž Homan

SUPERFINALISTKE MISS KOROŠKE

Glasujte na www.laserr.si!

Organizator: Studio 2s
www.studio-2s.si

spotur
Javni zavod za turizem in šport
Spotur Slovenj Gradec

GRAL DIZAJN

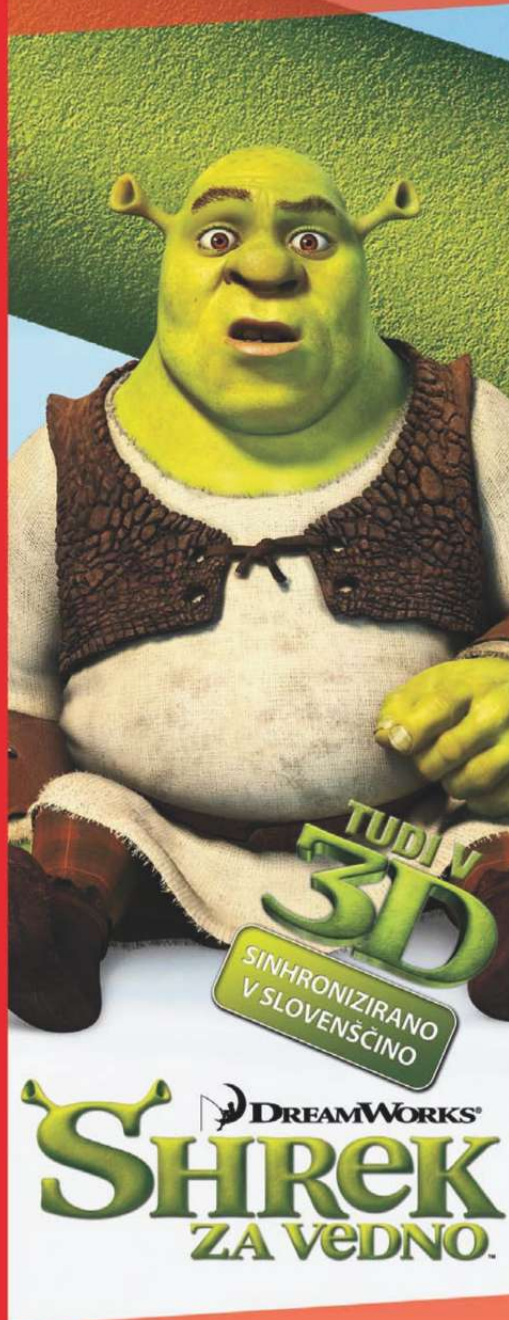

Veliki poletni hiti v Koloseju

od 20. maja

od 27. maja

od 3. junija

